ҒАФУР ҒУЛОМ
НОМИДАГИ
БАДИИЙ АДАБИЁТ
НАШРИЁТИ
ТОШКЕНТ 1971

www.ziyouz.com kutubxonasi

Нодира

иккн
жилдлик

www.ziyouz.com kutubxonasi

Нодира

иккинчи жилд

I китоб

ДЕВОН

www.ziyouz.com kutubxonasi

ЎЗБЕКИСТОН ССР ФАНЛАР АКАДЕМИЯСИ
АЛИШЕР НАВОИЙ НОМИДАГИ АДАБИЁТ МУЗЕЙИ

Тартибловчилар:
МАҲБУБА ҚОДИРОВА ВА АБДУЛАҲАД АЗИЗОВ (Аввал)

Муҳаррирлар:
МУНИРХОН МУИНЗОДА ВА РУСТАМ ҚОМИЛОВ

Ўз I
73

НОДИРА.

Асарлар. 2 жилдлик. Ж. 2. 1 китоб Т., Ғафур Ғулом номидаги бадиий адабиёт нашриёти, 1971.
Ж. 2. Девон. (Нашрга тайёрловчи ва сўз боши муаллифи Маҳбуба Қодирова. Муҳаррирлар: М. Муинзода ва Р. Комилов.). 488 бет. Тиражи 25000.

Надира. Сочинения в 2-х томах. Т. 2. кн. I

Уз I

Индекс 7-4-3

www.ziyouz.com kutubxonasi

ДЕБОЧА

...Аммо баъд бар замоири улул-абсор пўшида намонад ки некўтарини хисол ва хуҷастатарини аҳвол шуғли адои мазомини рангин ва маонии дилнишин аст, ки фитрати олӣ дар тараддуди ӯ ночор аст.

На бо касби ҳавас созад, на бо саъи ҳунар печад,
Табиат чун расо афтад ба маънӣ бештар печад.

Аз ин сабаб шаҳриёри комкор, хоқони Ҷамшидиқтидор, офтоби кишвари иззату ҷалол... Саид Муҳаммад Умар подшоҳ, (наввара марқадаҳу) пас аз фароғи иқтидори иқлимгирӣ, кишварситонӣ умри гаронмояро масруфи ашъорҳои дилпазир намуда аз табъи арҷуманд, иншо ва таснифи девон карда ба атрофу акнофи замона машҳур ва мунташир гардонид, таърифи он ҳоҷат ба баён на, ва тавсифи он мақдури забон на, ногоҳ дар он овон сарсари қазо ниҳоли вуҷудашро бо ҳама тозагӣ ва раъноӣ дар хазонободи нестӣ маъдум ва нопадид намуда арсаи айёмро аз ашки хунин лолазори мотам гардонид.

Дар ин мусибат манкуҳаи мастураи марғубаи ӯ ва афифаи дилпазири маҳбубаи ӯ, ҳиҷлонишини пардаи иффат

www.ziyouz.com kutubxonasi

ва салтанат паноҳӣ сояпарварди хаймаи ҳашмату подшоҳӣ, гавҳари муҳити насабу камол, дурри ноёби садафи иззату иқбол, дар шеваи фуқаропарварӣ мусалламаи хосу ом, дар идрок ва машқи ашъори дилпазир заифае (буд) беҳтар аз ҳазор марди хирадманд; авсофи ҳамида ва хислатҳои некӯи ӯ аз ҳад афзун ва аз шумор берун буд. Лекин ин ғуломи намакхорро, азон мастураи ҳарами иффат аз ин бисъёр сухан гуфтан аз адаб дур буд, мухтасар намудем. Хулосатул-калом он тоҷун-нисо мухаддараи пардаи иззату уло, гоҳе ба ҳасаби хушии авқот аз табъи олӣ машқи шеърҳои рангин мекард, дар андак авқот ғазалҳои бисъёр ҷамъ гардида, ба фармони олии ӯ он ашъор дар ин маҷмуа ҷамъ намуда шуд.

Асоси иззату фазлу шараф марҳуни бунёдаш,
Саропо маънии лутфи накӯй буда әҷодаш.

Ба андак рӯз ҳосил кард ин фазлу маонйро,
Намедонам чӣ хислат буд дар табъи худододаш.

Чу мехоҳӣ, ки аз фазлу камолаш бохабар бошӣ,
Тааммул соз бар мазмуни шеъри табъи озодаш.

Ба савобдиди ғуломони маънописанд ва ходимони фитрат баланд, тахаллуси он гавҳари мастураи садафи иффат ва ҷаҳонпаноҳӣ Макнуна муқаррар ва муайян гардид.

Ин ном шуд ба шеър нишони баёни ӯ,
Оре, тахаллусест мувофиқ ба шони ӯ.

Иқбол ёфт фаҳми маонӣ зи фитрataш,
Равнақ гирифт шеър ба давру замони ӯ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

ДЕБОЧА

...Аммо баъд донишманд кишилар кўнгилларига маҳфий қолмасинким, рангин мазмунлар ва ёқимли маънолар билан шуғулланиш энг яхши хислат ва олижаноб фазилатлардандирки, олий табиат ва юксак фитрат уни таъриф қилишдан ожиздир.

Нозик табиатли кишилар орзу-ҳавас, касбу ҳунарга қарамасдан, мазмундор маъноли сўзларга кўпроқ чирмашадилар.

Шу сабабли улуғ мақсадли шаҳриёр, хоқони Жамшид иқтидор, иззат ва улуғлик мамлакатининг қуёши... Саййид Муҳаммад Умар подшоҳ (қабри нурли бўлғай) мамлакат ишларидан фориғ бўлиб бир муддат, бахтли кунларда қимматбаҳо умрини ёқимли ва ширин-ширин шеърлар ва ғазаллар айтишга сарф қилди. Азиз табиатидан чиқариб иншо ва тасниф қилган девонлари ўз замонасида атрофга ва чет элларга машҳур бўлиб тарқалди. Унинг таърифининг баёнига ҳожат йўқ ва таснифини қилишга тил ожиздир.

Шу замонда, тўсатдан тақдирнинг қаттиқ ели унинг вужуд ниҳолини шундай чиройлилиги ва тозалиги билан йўқлик хазони ичига кўмди ва замон майдонини қонли кўз ёшлари билан мотам лолазорига айлантирди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Шу мусибат чоғида унинг ёқимли мастураси, никоҳли рафиқаси, иффатли маҳбубаси, салтанат паноҳида ва ҳашамат чодирида тарбия топган насаб ва камол денгизининг гавҳари, иззату иқбол садафининг дурри ноёби, фуқаро ва халқпарварлик ишида катта-кичикка мусаллам бўлган (зот) ёқимли ва ширин-ширин шеърлар ёзиш ва тушунишда минг ақлли эркаклардан ортиқроқ бир хотин эди. Унинг яхши хислатлари ва мақтовга лойиқ сифатлари ҳаддан зиёда ва саноқдан ташқаридир. Лекин, тузини кўп ичган менингдек қулга, ул иффат ҳараминнинг мастураси тўғрисида бундан ортиқ кўп сўзлаш адабдан узоқ бўлгани сабабли, сўзимни қисқартирдим. Хуллас ул хотинлар тожи, иззат ва улуғлик парданишини баъзи-баъзида, хурсандлик ва юрак ўти алангаланган чоғларда, олий табиатидан турли-туман рангдор шеърлар ёзар эди. Озгина вақтда унинг кўп пароканда ғазаллари йиғилиб қолди. Шунинг учун унинг олий фармони билан у шеърлар шу «мажмуа»да жамъ ва дарж қилинди.

Унинг ғазаллари иззат, фазл, шараф асосига қурилган бўлиб,
унинг ижодкорлиги бошдан-оёқ яхшилик ва тозаликдан иборатдир.

У оз кунда шундай фазилатларни ҳосил қилди,
худо берган табиатида қандай хислат борлигини билмай қолдим.
Агар фазилатидан хабардор бўлишни истасанг,
унинг озод табиатидан чиқариб ёзган шеърларини чуқур ўйлаб кўр!

Чуқур маъноларга, шеър ва адабиётга тушунадиган қуллари ва табиатлари юқори хизматчиларининг маслаҳат-

www.ziyouz.com kutubxonasi

лари билан ул иффат ва жаҳон садафининг мастура гавҳарининг тахаллуси «Макнуна»[1] деб муқаррар этилди.

Шеърда бу ном унинг баёнига кўрсаткич бўлди, албатта унинг шаънига бу тахаллус мувофиқдир.

Унинг зийраклигидан фаҳм ва мазмунлар иқбол топди, унинг даврида шеър ривожланди.

Мана шундай қилиб кўп нарсаларни ўз қулларига ато қилувчи тангрининг ёрдами билан девоннинг сўз боши (дебочаси) тугади.

[1] Махфий, яширинган маъносида.

www.ziyouz.com kutubxonasi

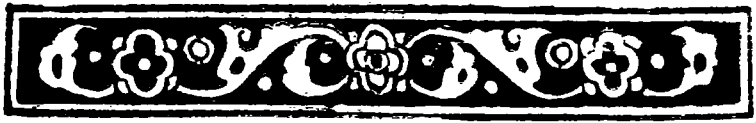

ҒАЗАЛЛАР

* * *

Интизорам бар ту, эй сарви хироманам, биё,
Ҷон ба каф истодаам, бархез ҷононам, биё.

Чанд аз нозу тағофул тунд меронӣ саманд,
Мардумӣ кун пой неҳ-дар чашми ҳайронам, биё.

Субҳи васли ман зи хуршеди ҷамолат нур дошт,
Шоми ҳиҷрон тира шуд, эй моҳи тобонам, биё.

Бе ту дар кунҷи надомат дарди ҳиҷрон мекашам,
Вораҳон, эй сарви ноз, аз дарди ҳиҷронам, биё.

Чашми хоболуди ман роҳат надорад бе рухат,
То биёсояд даме мижгон, ба мижгонам биё.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй сарви хирмоним, мен сенга интизорман, кел, эй жононим, жонимни кафтимда тутиб турибман, кел!

Қачонгача нозу тағофул билан отингни қамчилаб ўтиб кетасан, кел, одамгарчилик қилиб, ҳайрон кўзларимга оёғингни қўй.

Висол тонгим жамолинг қуёшидан нурли эди, ҳижрон шомим қорайди, эй ой юзлигим, кел!

Сенсиз ҳасрат-надомат бурчагида ҳижрон дардини тортаман, эй сарви нозим, бу ҳижрон дардидан мени озод қилгали кел.

Сенинг юзингсиз бу уйқусираган кўзларимда роҳат йўқ, киприкларим юмилиб бир нафас дам олсин, кипригим узра кел.

Эй ноз баҳори, сен кетганинг учун (кўйлагим) ёқамдан этагимгача боғ гуллари янглиғ чок-чок бўлди, кел!

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эй баҳори ноз, чун гулҳои боғ аз рафтанат,
Чок-чок аст аз гиребон то ба домонам, биё.

Сарви дилҷӯят гар аз гулзор домон мекашад,
Дар риёзи ҷӯйбори дида биншонам, биё.

Чашми ҳайронам пари товус иншо мекунад,
Ҳамчу гул бепарда, эй рашки гулистонам, биё

Аз хаёли зулфи ту Макнуна пур ошуфта аст,
Соате бар пурсиши ҳоли паришонам, биё.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Агар дилга ёқимли сарв қоматинг, гулзордан этак тортар экан, кўзим боғининг ариқчаси лабига ўтқазай, кел.

Ҳайрон кўзларим товус парининг нишонасидир, эй гулистоним рашки, гул каби бепарда кел.

Макнуна вулфинг хаёлидан ғоятда паришондир, бир соатгина унинг паришон ҳолини сўрмоқ учун кел!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй сарви ноз, тунд марав, сӯи ман биё,
Доғ дилам шукуфта, ба сайри чаман биё.

Мавзун қадон ба тарфи чаман карда анҷуман,
Эй сарви хушхиром, дар ин анҷуман биё.

Шуд дар раҳи ту дидаи канъониён сафед,
Аз Мисри ноз, Юсуфи гулпираҳан биё.

То чанд талхком ба ҳаҷри ту эистан,
Шаҳдам чашон аз он лаби шаккаршикан, биё.

Оинаи хаёл ба сайқал расондаам,
Дар интизорам, эй санами симтан, биё.

Фориғнишин ба булбулу тӯти дар ин чаман,
Кай гуфтамат ба сӯҳбати зоғу заған биё?

Дар кунҷи ҳаҷр нест чу Макнуна тангдил,
Эй ҷилваат баҳортирози чаман, биё.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй сарви ноз, аччиғланиб кетма, мен томон кел,
дилим доғлари гулдек очилди, бу чаман сайрига кел.

Қадду қомати келишган гўзаллар чаманда мажлис
қурганлар, эй хушхиром сарв, шу мажлисга кел.

Йўлингга кўзларимиз канъонлик Яъқуб кўзидек
интизорликда оқарди, эй гул кўйлаклигим, Юсуф каби ноз
мисридан кел.

Қачонгача ҳажринг аччиғлиги билан ҳаёт кечираман,
у шакар лабларингдан бир бол тотитмоқ учун кел.

Хаёл ойинасига сайқал бердим, эй
кумуш танли гўзалим, интизорман, кел.

Булбул-тўтиларнинг овози билан бу чаманда фароғат
қилиб ўтир, зоғу зағанлар суҳбатига кел деб айтганим
йўқ-ку!

Ҳижрон бурчагида Макнунадек тангдил бўлган киши
йўқ, чаманларни баҳор қилувчи жилванг билан кел.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бе ту месӯзад дили вайрони мо,
Пой нех дар дидаи ҳайрони мо.

Ҷайби ҷони мост дар дасти ғамат,
Ваҳ, чи мехоҳад ғамат аз ҷони мо?

Чун гули садбарг дар боғи ҷунун,
Аз гиребон чок то домони мо.

Мо кабоби оташи ишқи туем,
Мечакад хуноб аз мижгони мо.

Қиссаи Фарҳоду Маҷнун нусхаест,
Аз варақҳои гули девони мо.

Авҷи истиғно мақоми нози ӯст,
Кай расад дар гӯши ӯ афғони мо?

Мову васфи ҳусни он гулчеҳра нест
Ғайр аз ин, Макнуна, дар девони мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бизнинг вайрон кўнгулларимиз сенсиз ўртанади,
ҳайрон кўзларимизга қадам қўй.

Жонимиз ёқаси ғаминг қўлида, ажабо, бу ғаминг
жонимиздан нима истар экан?

Жунун боғида садбарг гулидек ёқамиз этагимизгача
чокдир, биз сенинг ишқинг ўтининг кабоби,
киприкларимиздан хуноб(сел) имиз тўкилмоқда.

Фарҳоду Мажнун қиссаси бизнинг девонимиз гулли
варақларидан бир нусхадир.

Нозининг мақоми — истиғно авжидир, афғонимиз
унинг қулоғига қандай етсин.

Бизнинг ишимиз фақат ўша гулчеҳра васфини
қилишдир, эй Макнуна, бундан бошқа нарса бизнинг
девонимизда бўлмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бегонаро чӣ суд зи пайғоми ошно,
Дилро ҳузур мерасад аз номи ошно.

Ҳарчанд масти бодаи бегонагӣ шудӣ,
Санги ҷафо мазан, машикан ҷоми ошно.

Сайди каманди ҳийлаи бегонагон машав,
Гар мурғи зиракӣ, макан аз доми ошно.

Дорӣ ҳавои улфати бегона машрабон,
Оҳуи чашми ту нашавад роми ошно.

Хуршеди ман зи хона ба вақти саҳар барой.
Машъалфурӯз шав ба лаби боми ошно.

То сими соидат нашавад з-остин бурун,
Кай пухта мешавад тамаи хоми ошно?

Макнуна, зери чарх умеди вафо макун,
Андар нигини даҳр мачӯ номи ошно!

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ошнонинг саломидан бегонага нима фойда? ошнонинг номидан дилга ҳузур етади.

Бегоналик бодасидан ҳар қанча маст бўлсанг ҳам, жафо тоши билан ошно жомини уриб синдирма.

Бегоналар ҳийласининг камандига илинма, зийрак қуш бўлсанг, ошно тузоғини узма.

Сенда бегона машрабларга улфат бўлиш ҳаваси бор, кўзинг кийиклари ошнога ром бўлмайди (ўрганмайди)

Эй қуёшим, саҳар вақтида уйингдан чиқиб ошно томи лабига шуъла ташла.

Кумуш билакларинг енгдан чиқмагунича ошнонинг хом тамаи пишмайди.

Эй Макнуна, бу фалакнинг тагида вафо умидини қилма, замон муҳридан ошно номини ахтарма.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нанмуд чеҳра бас ки маҳи осмони мо,
Чун шамъ зад забонаи оташ ба ҷони мо.

Не тоқати назораву не тоби гуфтугӯ,
Ҳайрат нашаста аст ба чашму забони мо.

Ё раб, зи боғи умр набурдем бӯи айш,
Кай мешавад тамом ғами ҷовидони мо?

Эй боғбон, ба боғ махон доғи дӯстро,
Набвад ба ғайри ҷилваи ӯ бӯстони мо.

Аз баски дарди ишқи ҷаҳонсӯз доштем,
Ишрат нагашт гирди дили нотавони мо.

Лофи гудози дил мазан, эй лола, пеши ту
Маълум нест шӯълаи доғи ниҳони мо.

Макнуна, манъи кори ҷунун аз хирад маҷӯй,
Дар роҳи шавқ ақл нагирад инони мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Осмонимиз ойи кўп вақтдан бери бизга чеҳра
кўрсатмай, жонимизга ўт ёқиб, шамъдек алангалантирди.

Бизда қарашга ҳам, сўзлашга ҳам мажол қолмади,
кўзимизни ҳам, тилимизни ҳам ҳайронлик қамагандир.

Эй тангри, умр боғида айш ҳидини ҳидлай
олмадик, бу абадий ғамимиз қачон тамом бўлар экан?

Эй боғбон, боққа дўстнинг доғини (фироқини)
чақирма, бўстонимизда унинг жилвасидан бошқа
(нарса) бўлмасин.

Кўнглимизда жаҳонсўз ишқ борлигидан нотавон
дилимиз атрофига айш-ишрат йўламади.

Эй лола, дил куйишлик лофини урма, бизнинг
яширин доғимиз шўълисини сен билмайсан.

Эй Макнуна, ақлдан жунун ишларидан қайтаришни
ахтарма, чунки шавқ йўлида ақл йўлимизни тўса
олмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

• • •

Хун шуд зи дарди ишқ дили нотавони мо,
Ин нукта равшан аст зи ашки равони мо.

Парвардаем мо зи барои ғами ту ҷон,
Гар сад ҳазор ғам бифиристӣ ба ҷони мо.

Умрест ҷуз вафо ба ҷафоят накардаем,
Эй санғдил, дигар чи куни имтиҳони мо.

Бигзашт даври қиссаи Маҷнуну Кӯҳкан,
Мансух гашт он сухан аз достони мо.

Ишқи баланд нанги дурангӣ намекашад,
Гар дил азони ёр бувад, ёр азони мо.

Бо мо нагашт талхии айём коргар,
Дорад илоҷ ои бути ширин забони мо[1].

[1] Охирги байти йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нотавон кўнглимиз ишқ дардидан қон бўлди, кўздан оққан қон ёшимиздан бу нукта равшандир.

Жонимизга юз минг ғам юборсанг ҳам, бу жонни сенинг ғамингни тортиш учун парвариш қилганмиз.

Жафоларингга бир умр вафо кўрсатишдан бошқа иш қилмадик, эй тош кўнгил, яна бизни қандай имтиҳон қиласан?

Мажнун ва Фарҳод қиссаларининг даври ўтди, у сўзлар бизнинг достонимиз олдида эътибордан тушди.

Баланд ишқ икки юзламалик маломатига дучор бўлмайди, агар кўнгил ёрники бўлса, ёр бизникидир.

Замона аччиқликлари бизга таъсир кўрсата олмайди, ширин забон жононимизда унинг иложи бор.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дӯстон, норед бар лаб номи ҷонони маро,
Мафканед оташ ба ҳарфе, ҷони сӯзони маро.

Чун катон сад пора месозад диламро моҳтоб,
Баски меорад ба хотир моҳи тобони маро.

Хок гардад гулшану барбод гардад ҳосилаш,
Гар наорад дар назар сарви хиромони маро.

Ишқ охир қисмати ҳолам ба расвой гирифт,
Сарнавиштам кард ин чоки гиребони маро.

Ёр дар ҷамъияту толеъ ба ин ошуфтагӣ,
Кист то раҳм оварад ҳоли паришони маро?

Дар ғамаш аз гиръя кори ман ба хунрезӣ кашид,
Бохабар созед зуд он ёри хандони маро.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй дўстлар, жононим номини тилга олманглар, шу бир ҳарф билан куйган жонимга яна ўт солманглар.

Осмондаги ой кўзимга кўрингач, ой юзли ёримни эслатиб, дилимни катон матоидек юз пора қилади.

Сарви хиромонимни кўз олдига келтирмаса, гулшан тупроққа айланиб, ҳосили кўкка соврилади.

Ишқ охир менинг қисматимни расволикка тортди, бу ёқаси йиртиқлик азалдан менинг пешонамга ёзилгандир.

Ёр хотиржаму менинг толеим паришондир. Шу паришон ҳолимга раҳм қилувчи киши бормикин?

Унинг ғамида йиғлашдан ишим (кўздан) қон тўкишдир, у хандон ёримни шу ҳолимдан тезроқ хабардор қилинглар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар раҳи ғурбат надорам моили улфат касе,
Кист ғайр аз хор гирад тарфи домони маро?

Гӯиё Макнуна шоми бахти ман бе субҳ буд,
Рушноӣ нест эулматҳои ҳиҷрони маро.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ғариблик йўлида мен билан улфат бўлишга ҳеч
кимнинг майли йўқ, этагимни тикандан бошқа тутадиган
ким бор?

Эй Макнуна, бахтим шомининг тонги йўқ шекилли,
бу ҳижроним зулматига равшанлик йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй гашта даври наргиси масти ту ҷоми мо,
Кайфияти нигоҳи ту айши мудоми мо.

Бетолей нигар ки ҷаҳон аст шоду лек,
Ишрат ба даври чашми ту бошад ҳароми мо.

Ҳаққи вафо ки талхии ҳичрони мо расон,
Эй боди субҳ, бар бути ширин каломи мо.

Мо ҳам зи хайли хокнишинони он дарем,
Бар посбони ӯ, кӣ расоҳад саломи мо?

Чун мо нахонда Вомиқу Маҷнун зи дарси ишқ,
Хатм аст гуфтугӯи муҳаббат ба номи мо.

Дар мулки ҳусн гарчи ту шоҳӣ, забун магир,
Иқлими ишқ гашта мусаххар ба коми мо.

Даврон — забуну ёр — ситамгору бахт — дун,
Дигар куҷо расад ҳаваси фикри хоми мо?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Маст кўзинг атрофида қўлдаги жомимиз айланади,
боқишларинг кайфияти бизнинг абадий айшимиздир.

Бахтсизликни кўргинки, жаҳон кўзингдан шоду,
лекин кўзинг шароби даврасидан бизга айш-ишрат ҳаром.

Эй тонг шамоли, вафо ҳақи, ҳижрон аччиғлиқларин
тортганимизни у ширин сўз жононга етказ.

Биз ҳам ўша эшик тупроғида ётканлардanмиз, унинг
пойлоқчиларига бизнинг саломимизни ким етказади.

Вомиқ ва Мажнун ишқ дарсини бизчалик ўқий
олмадилар, муҳаббат сўзи бизнинг номимизга хатмдир
(номимиз билан тамом бўлди).

Гарчанд сен ҳусн мулкининг шоҳи бўлсанг ҳам, бизни
кам кўрма, ишқ мулки бизнинг мақсадимизга бўйсунган.

Даврон — пасткаш, ёр — жафокор, бахтимиз қора,
шу аҳволда бизнинг хом фикрларимиз қаерга етади?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҷон меканему бӯи муроде намерасад,
Як бор ҳам нагашт фалак бар мароми мо.

Макнуна хок бар сари даврону айши ӯ,
Хун шуд насиби соқии қисмат ба ҷоми мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Биз жон чекамизу мақсад ҳиди димоғимизга етмайди
бу фалак бир марта ҳам бизнинг мақсадимизча
айланмади.

Эй Макнуна, бу давр ва унинг айшу ишратининг
бошига тупроқ ёғилсин, бизнинг жомимизга қисмат
соқийсидан қон насиб бўлди, холос.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй бод, бар ви талхии ҳиҷрон паёми мо,
Шояд ки бишнавад бути ширинкаломи мо.

Маҷнуну мо ба роҳи ҷунун гом мезанем,
То номи ишқ хатм шавад бар кадоми мо?

То ҳашр з-он вамин гулу шамшод сар кашад,
Ҳарҷо гузашт сарвқади хушхироми мо.

Мехостем сӯзи дилу синаи хароб,
Охир ҷафои ишқ баровард коми мо.

Умрест ав ғубори дараш сурма орзуст,
Бар остони ӯ, кӣ расонад саломи мо?

Шабҳо чу шамъ дуд баровард аз ҷигар,
Ё раб, ви ҳаҷри ӯ кӣ кашад интиқоми мо?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй тонг ели, биз каби ҳижрон аччиқликларини тортаётганлардан салом етказ, шоядки у ширин сўз жононимиз эшитса.

Мажнун билан биз жунун йўлида югурамиз, ишқ қайси биримизнинг номимизга хатм (насиб) бўлар экан.

Қаердан у хушхиром сарв қоматлигимиз ўтса, ўша ерда қиёматгача гул билан шамшод унадя.

Биз дилнинг куйиши ва сийнанинг хароблигини истардик, шунинг учун охир бизни ишқ жафоси мақсадимизга етказди.

Бир умр унинг остонаси тупроғини сурма қилиш орзумиз эди, унинг остонасига саломимизни ким етказар экан?

Кечалари унинг ҳажри жигаримиздан тутун чиқаради, эй тангри, унинг ҳажридан ўчимизни ким олиб беради?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Моро махон ба маҳфили ишрат ки белабаш,
Заҳроба аст рашҳаи айши мудоми мо.

Макнуна ҳам зи хокнишинони кӯи ӯст,
Боди сабо, расон ба саги ӯ паёми мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бизни айш-ишрат мажлисига чақирма, унинг лабисиз айш-ишрат майи бизга заҳардир.

Макнуна ҳам унинг кўйи тупроғида ётканлардандир, эй тонг ели, унинг итига бизнинг саломимизни етказ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй зи мижгон чашмҳоят теғ дар дасти ҷафо,
Бо ҷафоҳои ту некӯ бастаам аҳди вафо.

Қоматат сарви чаманпӯш аст аз сомони ноз,
Ҳар ду рухсорат гули сурх аст аз ранги ҳино.

Аз нишоту ҳасрати худ нестам андешнок,
З-он ки хотир бо хушиҳои ту хуш бошад маро.

Ҷуз зи кӯи дӯст натвон доштан чашми мурод,
Ҳарчи меояд ба кори банда бошад аз худо.

Саъй номанзуру даврон дуну афғон беасар,
Раҳм кун, ё раб, барои ҳалли мушкилҳои мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй кўзлари киприклардан жафо тиғи тутиб турган
жонон, сенинг жафоларингга вафо қилиш аҳдини маҳкам
боғлаганман.

Эй қомати ноз матоларидан чамандек кийинган
сарв, икки юзинг ҳиноий (ол) рангдан гўёки қизил гулдир.

Мен ўзимнинг хурсандчилик ва ҳасратимдан андиша
қилмайман, чунки хотирим сенинг хурсандчилигинг
билан хушдир.

Дўст кўйидан бошқа жойдан муродга кўз тутиш
мумкин эмас, бандanинг иши учун ҳар нарса келса,
у худодандир.

Ҳаракатларимиз эътиборсиз, даврон паст,
афғонимиз асарсиздир, эй тангри, мушкулларимизни
осон бўлиши учун раҳм қил!

www.ziyouz.com kutubxonasi

Гар бипардозад ба ҳоли аҷз қудрат дур нест
Муждаи бахшоише, уммедворони туро.

Ҷустуҷӯи олами асбоб некӯ равшан аст,
Домани лутфи ту бас бошад ба чашми илтиҷо.

Бар дараш Макнуна аз бе ҳосилӣ навмед нест,
Бегумон мавқуфи хизмат нест лутфи Кибриё.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бизнинг ожизлигимизни қудрат эътиборга олса ажаб эмас, сен умидворларингга лутфу карам муждаси (хушхабари)ни етказ.

Бу борлиқ дунёсининг ҳаракати равшандир, илтижо кўзига фақат лутфу марҳаматинг этагини тутиш кифоя.

Унинг остонасида Макнуна ўзининг беҳосиллигидан ноумид эмас, кибриёнинг лутфу марҳамати хизматга қаратилган эмас, бу шубҳасиздир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй сабо, пайғом деҳ бар ёри бепарвои мо,
К-аз ғамаш як қатра хун гардид сар то пои мо.

Дар хаёли хандаат шабҳо ки хоби мо рамид,
Халқро дар гиръя кард афғони қонфарсои мо.

Умрҳо шуд дар гудози ҳасратат хӯ кардаем,
Чун самандар оташи сӯзанда омад қои мо.

Чарх — золим, ёр — бепарвову толеъ — вожгун,
Вой бар маҳрумии ҳоли қунунпаймои мо.

Шиква аз айём чун созем к-аз ёди бутон
Дар бало афканд моро ин дили расвои мо.

Эй мурувват, об шав аз бевафоиҳои ҳусн,
Бо чунин ҳолем, набвад ёрро парвои мо[1].

---

[1] Охирги байти йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй сабо, бепарво ёримизга саломимизни етказ,
чунки унинг ғамида бошдан-оёқ бир қатра қондирмиз.

Кулишларинг хаёлида кечалари уйқимиз қочди,
жондан безор қилувчи афғонимиз халқларни йиғига солди.

Бир умр сенинг ҳасрат ўтингда куйишга
одатланганмиз, самандардек жойимиз куйдирувчи ўтдир.

Чарх-золим, ёр бепарво, толеъимиз тескаридир,
бу телба аҳволимизнинг маҳрумлигига вой!

Биз даврдан нима учун шикоят қилайлик? Гўзаллар
ёди билан балога солган шу расво кўнглимиздир.

Эй мурувват, ҳусн бевафоликларидан эриб, сув
бўлиб кет, чунки бизнинг шундай ҳолимизга ёр парво
қилмас.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз руху зулфи ту то ошуфта шуд аҳволи мо,
Ҳамчу пои шамъ торик аст моҳу соли мо.

Не зи лаълат васл, не аз коқулат бӯи мурод,
Мӯ ба мӯ дар ноумедӣ сӯхт қилу қоли мо.

Дар муҳаббат дидаи мо нест бенури камол,
Гашта гарди интизорӣ сурмаи иқболи мо.

Аз уруҷ мо чи мепурсӣ, ки ҳамчун мурғи ранг,
Аз хумори ёр меояд шикасти боли мо.

Шоми ҳаҷраш то ба субҳ аз бедимоғӣ метапем,
Эй сабо, пайғом деҳ бар ёри мушкинхоли мо.

Ҷилваи рӯи ту гулзор асту мо барги хазон,
Эй баҳори ноз берӯят чӣ бошад ҳоли мо.

Метавон, Макнуна, шукри толеи масъуд кард,
Як нигаҳ гар бингарад он шӯхи фаррухфоли мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сенинг юзу зулфингдан аҳволимиз паришон
бўлгандан бери ою йилимиз шамъ остидек қоронғидир.

На лабингдан васл бору на кокилингдан мурод
ҳиди етади, барча саъи ҳаракатимиз бошдан-оёқ
умидсизликда куйди.

Муҳаббат йўлида кўзимиз камолот нурисиз эмас,
интизорлик гарди иқболимиз сурмасидир.

Бизнинг юқорига чиқишимизнинг нимасини сўрайсан,
худди ранг қушидек, ёр хуморидан қанотимиз сингандир.

Унинг ҳижрон шомида тонггача қийналиб
питиллаймиз, эй сабо, у қора холлик жононимга бу
хабарни етказ!

Сенинг юзингнинг жилваси гулзору биз сарғайган
япроқмиз,
эй ноз баҳори, сенинг юзингсиз ҳолимиз нима кечади?

Агар у муборакфол жонон бир марта нигоҳ ташласа,
эй Макнуна, масъуд толеимизнинг шукрини қилишимиз
керак.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дӯстон, гӯяд дилдори шакархои маро,
К-аз табассум ҷон диҳад афсурда аъзои маро.

Шоми умрам дар сияҳбахтӣ ба торикӣ расид,
Бо хабар созед ёри моҳсимои маро.

Гар ба сайри роҳи ишқи ӯ нагардад поймол,
Бишканед аз сангборони ситам пои маро.

Дар хаёли ёр чун наззора ҷонам метапад,
Гар ба ёд орад касе рӯзе тамошои маро.

Ростиҳои фиғону оҳи ман маълум нест,
Сарви мавзун қомати хуршедболои маро.

Ман ғубору домани хуршед дорам орзӯ,
Ханда месозад хирад ин саъи беҷои маро.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй дўстлар, у шакар лабли дилдоримга айтингларки,
менинг мажруҳ танимга табассумдан жон бахш этсин.

Умрим шоми бахти қаролик билан қоронғилиққа етди,
у ой юзлигимни шу ҳолимдан хабардор қилинглар.

Агар унинг ишқи йўлида поймол бўлмаса, ситам
тошбўронидан менинг оёқларимни синдиринглар.

Ёр юзининг хаёлда томоша қилаётган вақтимни
ким кўз олдига келтирса, жонимни қандай
питирлаётганлигини билади.

Унинг ишқида кўкка тортган оҳимнинг тўғрилиги
сарвдек хушқомат қуёш юзлигимга маълум эмас-да.

Мен ўзим бир ғуборман, лекин қуёшни орзу қиламан,
мана шу бежо ҳаракатимни ақл масхара қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳиммати ишқам набинад бар сарире сарваре,
Бахт агар бар остони ӯ диҳад ҷои маро.

Чарх — дун, дилдор — бепарвову афғон — беасар,
Эй худо, раҳме, дили андуҳфарсои маро.

Шеъри ман, Макнуна, таъсири дигар дорад ба дил,
Нест ғайр аз дарди дил маънӣ суханҳои маро.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Агар бахт унинг остонасидан жой берса, ишқим ҳиммати сарафрозлик (шоҳлик, улуғлик) тахтида ўтирган бировни писанд қилмайди.

Фалак паст, дилдор бепарво, афғон таъсирсиз, эй худо, бу ғамгин кўнглимга раҳм қил.

Эй Макнуна, менинг шеърим дилга бошқача таъсир қилади, сўзларимнинг маъносида дилнинг дардидан бошқа гап йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кетишимиз гулнинг ҳидидек ўз-ўзидан аён бўлди, бир жойга кетдикки у ердан хабаримиз келмайди.

Давр гулшанини кўришдан дил кўзини боғладик, бу жаҳон асбобларини назаримизга илмаймиз.

Суҳбатимиздан ҳеч ким озурда бўлмайди, ёқутнинг ўтидек бировга зараримиз тегмайди.

Саҳардаги қилган фарёду фиғонларимиздан булбул ниҳонхонасига кириб йўқолиб кетди.

Дилимиз лавҳидан жимлик ҳарфлари жилва қилади, лабимиздан маъно гавҳарлари сўзсиз мавж уради.

Бу экинзорда пишишдан маҳрум қолдик, талаб дарахтидан меваларимиз пишмай хом тўкилди.

Макнуна, қандай сунбул билан шамшодни изламайди, назаргоҳимиз унинг зулфи ва қаддидан ўзга эмасдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй назокатбахш аз ҳусни рухаш гулзорҳо,
Баста сунбул аз хаёли турраааш зуннорҳо.

Маст дар саҳро кулаҳ каҷ карда берун шуд магар,
Гашт Маҷнун волаву зад бар замин дасторҳо.

Эй сабо, гӯ ҳарфи рамзи ишқро бар гӯши ман.
Нест дар олам касе аз маҳрами асрорҳо.

Бо умеди он ки бинам рӯи чун хуршеди ӯ,
Ҳар шабе дорам чу кавкаб дидаи бедоохо.

Карда дуздон гӯшаи меҳробро дорул-амон,
Дошт дар абрӯ зи холи анбарин айёрҳо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қарангки, жонон юзи ҳуснидан гулзорлар навокат
бахш этувчи бўлди, унинг зулфи хаёлидан сунбул
белига зуннорлар боғлади.

Магарам у жонон саҳрога маст бўлиб, дўпписини
чаккасига қўндириб чиқдимиканки Мажнун волаи шайдо
бўлиб бошидан салласини олиб ерга урди.

Эй сабо, ишқ рамзининг ҳарфларини менинг
қулоғимга айт, сирларга маҳрам бўлган кишилар
дунёда йўқ.

Унинг қуёш юзини кўрармиканман деган умид билан
ҳар кеча уйқусиз кўзларим юлдуздек чарақлайди.

Қошинг ўртасидаги қора холинг айёрининг
қўрқинчидан бўлса керак, ўғрилар меҳроб бурчагини
ўзларига паноҳ қилибдилар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мурғи дил аз нола фориғ кай шавад ҳар субҳу шом,
Чунки бар рух дорад аз ҳар тори зулфаш морҳо.

Ҳамчу рухсору қади ҷонпарвараш марғуб нест,
Дидаам, Макнуна, аз шамшоду гул бисъёрҳо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дил қуши кечаю кундуз нола қилишдан қандай тўхтасин, чунки юзида ҳар бир қора зулфидан илонлари бор.

Эй Макнуна, шамшод билан гулларнинг кўпини кўрдим, менинг кўзимга унинг қадди билан юзидек чиройлик кўринмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ба гулзори хаёли орази ӯ чидаам гулҳо,
Зи дил бар шохсори нола дорам савти булбулҳо.

Зи ҳаҷри зулфи анбарбезу холи атромезаш,
Парешон кард сунбул ҳамчу бӯи мушк кокулҳо.

Ба ёдам ҷилваҳои қомати ӯ дар хиром омад,
Фиғон, дар гулшан дил тобакай созад таҳаммулҳо?

Ҳамон хуршедваш дар шоми ҳиҷрон чун ниҳон гардид,
Дилу ҷон чун кабутар ҳар саҳар созанд ғӯлғулҳо.

Ба уммеди гули боғи висолаш нақши пешонӣ
Ба хоки номуродӣ мондаму кардам тазаллулҳо.

Ба хобам даври хатти орази ӯ дар назар омад,
Фитода мадди оҳам ҳамчу кокул дар тасалсулҳо.

Ба уммеде ки ҳарфи ман шавад, Макнуна, мақбулаш,
Ба наъти Аҳмади Мухтор месозам тааммулҳо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Унинг юзи гулзори хаёли билан гуллар тераман,
нола шохларида дилдан булбуллардек сайрайман.

Анбар бўйини тарқатувчи зулф ва атир ҳидини
берувчи холининг ҳажрида сунбул билан мушк кокилдек
паришон бўлди.

Фиғон дил гулшанида қачонгача сабр қила олсинки,
унинг қомати жилвалари хаёлимга хиром қилиб келди.

У қуёш юзли ҳижрон шомида йўқолди шекилли, дилу
жон кабутари ҳар саҳар ғулғула қилади.

Висол боғининг гули умидида пешонамни умидсизлик
тупроғига қўйиб зорланаман.

Юзининг даврасидаги хатлари тушимда кўрингани
учун оҳим кокил сингари занжир-занжир бўлиб
уланиб кетди.

Эй Макнуна, сўзим мақбул бўлармикан деган умид
билан Аҳмади Мухтор (Муҳаммад пайғамбар) наътини
айтишда тааммул қиламан.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бо хироми ҷилвааш як чашми қурбонем мо,
Пой то сар ҳамчу гул чоки гиребонем мо,

Хатти мушкинаш чу зулфи ҳур печидан надошт,
Ҳамчу бӯи сояи сунбул парешонем мо.

Ёр рафт аз чашми мо, Маҷнуни сарсони худем,
Бо хаёли ҷустуҷӯ гарди биёбоним мо.

Кош ояд бар лаб аз баҳри ҷанобаш қатрае,
Чун замин мӯҳтоҷи оби абри найсонем мо.

Дар шаби ҳиҷрон ба аҷзу нолаам созӣ мадад,
Эй нафас, як дам дар ин ғамхона меҳмонем мо.

Гуфт дар хобам ба нохун синаи худ реш соз,
Ҳар чӣ созад ҳукм, андар зери фармонем мо.

Бо ҷаҳони ҳусн, эй Макнуна, бенисбат наем,
Чун каманди зулфаш аз ошуфтаҳолонем мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жилва билан қилган хиромига бир қараштда қурбонмиз,
бошдан оёғимизгача гул каби ёқамиз чокдир.

Унинг мушкин хатлари ҳур зулфидек чирмашган эмас
эди-ю, лекин биз сунбул сояси бўйидек паришонмиз.

Ёр бизнинг кўзимиздан кетди, биз ўз-ўзимизча
сарсон ва мажнунмиз, сўроғининг хаёли билан қуюн
сингари биёбонлар кезмоқдамиз.

Кошки у жанобнинг эҳсон денгизидан бизга бир қатра
етса, биз гўё эҳсон ёмғирига муҳтож бўлган ер
кабидурмиз.

Эй нафас, ҳижрон кечаларида ожизлик ноламга мадад
етказ, бир дам бу ғамхонада меҳмондирмиз.

Тушимда «тирноғинг билан сийнангни мажруҳ қил» деди,
у қандай фармон берса, биз уни адо этувчидирмиз.

Эй Макнуна, биз ҳусн жаҳонига муносабатсиз эмасмиз,
чунки биз ҳам зулф камандига ўхшаш
ошуфтаҳоллардanмиз.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ба ёди боғи рӯяш булбули рангам париданҳо,
Садои нолааш дорад ба гӯши ҷон шуниданҳо.

Ҷафои ҳаҷр мушкил шуд ба дӯши нотавони ман,
Ба мӯр осон набошад бори гардунро кашиданҳо.

Нагардад бо хаёл аз боғи васлаш мевае ҳосил,
Чи ҳаз аз бӯи гул боди саборо аз давиданҳо?

Ниқоб афканда бар рух ёри мо аз пардаи ҳиҷрон,
Набошад дастрас аз гулшанаш авроқ чиданҳо.

Зи ҳаҷри шоҳ шуд андар дилам девонагӣ ғолиб,
Ҳамехоҳад ҷунунам пардаро аз рӯ дариданҳо.

Баноъё аз фироқи шаҳриёре кард Макнуна,
Дӯкони сина мамлу аз матои доғ чиданҳо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Юзи боғининг ёди билан рангим булбулида учишлар бор, жон қулоғида у булбул ноласининг садосини эшитишлар бор.

Айрилиқ жафоларининг юкини нотавон елкамда кўтариш қийин бўлди, фалак юкини тортиш чумолига осон эмас.

Васл боғининг меваси хаёл билан ҳосил бўлмайди, югургани билан тонг шамолига гул бўйидан нима фойда.

Ёримиз ҳижрон пардасидан юзига ниқоб тортгандир, унинг гулшанидан гул теришга қўлимиз етмайди.

Шоҳ ҳижронидан кўнглимда девоналик ғолиб бўлди, жунуним юздан пардани йиртиб ташлашни хоҳлайди.

Макнуна бир шаҳриёр фироқида унга назр қилмоқ учун доғ матоларини териб, сийна дўконига тўлдирган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Танам афсурда шуд аз ишқи ёру кард ҷон ғавғо,
Чу он мурғе ки орад аз шикасти ошъён ғавғо.

Хиромон рафт ёру ҷону дил ҳам рафт бо нола,
Ба ҳангоми сафар созанд аҳли корвон ғавғо.

Зи чашмам он пари рафту надидам ҳеч осораш,
Намеорам чаро аз ҳаҷри ёри бенишон ғавғо.

Зи дарди оташи ҳиҷрони ӯ ҷамъест раъдосо,
Ҷаҳон пур шуд зи конуни замин то осмон ғавғо.

Чу мижгон ашк резон, сина чоку дуди оҳи дил
Ба рӯи сафҳа созад хомаи мушкинфишон ғавғо.

Нагардад, дар ҳарими васли мо оҳу фиғон ҳосил,
Макун, Макнуна аз дарди фироқаш ройгон ғавғо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Таним ёр ишқидан озиб кетиб, жон ғовға қилади, у худди уяси бузилган қушдек ғовға қилади.

Ёрим хиромон бўлиб жўнади, орқасидан худди карвонлар кўчиш вақтида ғовға қилгани каби, жон билан дил ҳам нола қилиб кетди.

У пари кўз олдимдан кетди, ундан ҳеч асар кўрмадим, у бенишон кетган ёрнинг ҳижронида қандай ғовға кўтармайин?

Унинг ҳижрони ўти дардида бир тўда кишилар момақалдироқдек ғовға кўтардилар, ердан осмонгача жаҳон ғовғага тўлди.

Киприклардан ёш тўкиш, чок бўлган сийнадан оҳ тутунларини чиқариш билан дил бамисоли сафҳа юзига қора сиёҳ тўкувчи қаламдек афғон қилади.

Оҳу фиғон қилган билан васл бизнинг ҳарамимизга келмайди, эй Макнуна, унинг дарду фироқидан бекордан-бекорга ғовға қилаверма.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чунки дар дил ишқи ёри бенишон дорем мо,
Ҳамчу ахгар оташе дар тан ниҳон дорем мо.

Чатри шоҳиро чи меҷӯяд дили Маҷнуни мо,
Чунки аз мӯи сари худ соябон дорем мо.

Ҳеч кас ҳаргиз напардозад ба ҳоли зори дил,
Ҳар саҳар аз дард фаръёду фиғон дорем мо.

Нест ҳамчун шамъ корубори мо ҷуз сӯхтан,
Оташи ишқе ба мағзи устухон дорем мо.

Ҳосили ҷон-дарди ӯ, сармояи дил-нола аст,
Ҳамчу булбул бар сари хас ошъён дорем мо.

Ёри мо бо кишвари мулки дигар карда сафар,
Дар паи ӯ аз дилу ҷон корвон дорем мо.

Ҳодисоти ғам агар, Макнуна, ангезад ҳуҷум,
Аз хати соғар ба каф ҳирзул — амон дорем мо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилимизда бенишон ёримизнинг ишқи бор, шунинг учун гўё танимизда чўғдек яширинган ўтимиз бор.

Мажнун кўнглимиз шоҳона соябонни нима қилсин, чунки бошимизда паришон сочимиздан соябонимиз бор.

Ҳоли зоримизга ҳеч ким эътибор қилмайди, ҳар саҳар дарду аламдан фарёду фиғонимиз бор.

Устухонимиз мағзида бир ишқ ўти борки, ишимиз шамъдек куйишдан бошқа эмас.

Жоннинг ҳосили — унинг дарди, дилнинг сармояси — ноладир, биз булбул каби чўп устига уя қўйганмиз.

Бизнинг ёримиз бошқа бир мамлакатга сафар қилган, унинг орқасидан эргашган жону дилдан корвонимиз бор.

Эй Макнуна, агар ғам ҳодисалари ҳужум қилса, пиёланинг хатидан омонлик туморимиз бор.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Зи ҳаҷри қоматат бардоштам оҳу фиғон имшаб,
Ба барги шохсори сарв бастам ошъён имшаб.

Шарори барқи оҳам шӯълаи найрангҳо дорад,
Шаҳоб осо зи гардун мекунад оташфишон имшаб.

Дили ман бо тапидан мекунад сад фитнаро бедор,
Фиканд аз нолаи ҷонсӯз, шӯр андар ҷаҳон имшаб.

Шавӣ хокистари мулки адам, эй муддаӣ, зинҳор
Масозӣ оташи ишқи диламро имтиҳон имшаб.

Зи хавфи ғарқ гардидан ҳазар созед, эй ёрон,
Сиришки чашми хунолӯди худ кардам равон имшаб.

Ба ҷуз хуни ҷигар набвад ба пешаш тӯҳфаи лоиқ
Ғами ӯ бо дили танги ман омад меҳмон имшаб.

Нашуд, Макнуна, ҳосил дидани дилдори шабгардам,
Зи ашк ар чанд шамъ афрӯхтам то каҳкашон имшаб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бу кеча сенинг қоматинг ҳижронда оҳу фиғон
кўтардим, сарв шоху баргларига уя боғладим.

Оҳим чақини учқунида ажойиб (найранг) шўълалари
бор, бу кеча худди учар юлдузлек осмондан ўт тўкди.

Менинг дилим қаттиқ тепишдан кўп фитналарни
уйғотди, жонсўз нолам бу кеча жаҳонга шавқин-сурон
солди.

Эй рақиб, бу кеча ишқим ўтини зинҳор имтиҳон қилма,
йўқлик диёрининг кулидек совриласан.

Эй дўстлар, ғарқ бўлиш хавфидан ҳазар қилинглар,
чунки бу кеча қонли кўз ёшимни дарёдек оқизганман.

Бу кеча унинг ғами танг дилимга меҳмон бўлиб келди,
унга жигар қонидан бошқа лойиқ туҳфа бўлмайди.

Бу кеча гарчанд то сомончи йўлигача кўз ёшидан шамъ
ёқсам ҳам, эй Макнуна, кечаси юрувчи дилдорни кўриш
муяссар бўлмади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Вақти ҷавлон қомати дилдор дорад печутоб,
Чун ниҳол аз бод дар гулзор дорад печутоб.

Чун парешон гашт атромез зулфи ӯ, зи рашк
Торҳои риштаи зуннор дорад печутоб.

Дар машоми ҷон фурӯд омад шамими кокулаш,
Ҳамчу дуд аз табъи дил гуфтор дорад печутоб.

Кард чун товус сарви ӯ ба ҳар ҷониб хиром,
Чун садо бо ҳар тараф кӯҳсор дорад, печутоб.

Ғайрро афтод чун бо ноз чашми наргисаш,
Оташи рашки дили бемор дорад печутоб.

Ёр мастона ба қатли ошиқон омад бурун,
Зоҳидон чун печиши дастор дорад печутоб*.

---

* Охирги байт йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жавлон вақтида дилдорнинг қомати ниҳол гулзорда шамолдан буралгандек буралади.

Унинг хушбўй зулфи паришон маҳалда рашкдан зуниорнинг торлари буралади.

Жон димоғига кокилин иси келган чоғ, сўз кўнгул табиатидан тутундек буралади.

У сарв қомат товусдек ҳар томонга хиром қилган вақтда тоғлар ўз акс садодек ҳар томонга буралади.

Унинг кўзлари ноз билан бошқага қарагач, бемор кўнгилда рашк ўти буралади.

Ёр ошиқларни қатл қилиш учун мастона чиқиб келса, зоҳидлар ўз салласи янглиғ буралади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ба ҷони ман мижа бо абрӯвон бувад қуллоб,
Ба моҳӣ тир зи шасти камон бувад қуллоб.

Ба сайди тоири иқбол дар ҳадиқаи даҳр,
Каманди аҷзи дили нотовон бувад қуллоб.

Ба дасти саъй наёяд таноби мурғи висол,
Агарчи моҳи нави осмон бувад қуллоб.

Ба тавфи бандагии саҷдаи итоати ман
Ғубори хоки раҳи остон бувад қуллоб.

Зи меваҳои тавозуъ ниҳоли қомати ҳам,
Ба мурғи хотири аҳли замон бувад қуллоб.

Ба хони марҳамат афтодагони муфлисро,
Салои лутфи шаҳи комрон бувад қуллоб.

Зи шасти аҷз чу Макнуна сар намепечад,
Ба гардане ки бувад кокули бутон қуллоб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Балиққа камон ўқидан қармоқ бўлганидек, менинг жонимга киприк билан қош қармоқ бўлади.

Дунё боғида иқбол қушини илинтириш учун нотавон кўнгилнинг ожизлик каманди қармоқ бўлади.

Агарда осмоннинг янги ойи қармоқ бўлса ҳам, уриниш билан висол қўшининг ипи қўлга келмайди.

Бандалик ва итоат саждасини қилиш учун унинг тавофига боришга у остона йўлининг тупроғи қармоқ бўлади.

Тавозу меваларидан эгилган қомат, замон аҳли хотир қушини илинтириш учун қармоқ бўлади.

Марҳамат дастурхонига муҳтож бўлган бечораларга комрон шоҳнинг лутфу марҳаматининг чақириғи қармоқ бўлади.

Гўзаллар кокилининг қармоғи гарданига илинган Макнуна, ожизлик қармоғидан бошини чиқармайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Карда наққоши азал ҳусни рухат чун офтоб,
Риштаи анвори меҳрат аз рухи дилҳо матоб.

Баҳри дидорат асирон нақди ҷонро бохта,
То туро маълум хоҳад гашт, дар рӯзи ҳисоб.

Кош аз лаъли зулоломези ту обе чакад,
К-ин дили афгор шуд аз оташи ҳиҷрон кабоб.

Солҳо дар дашти ҳиҷрон кардай оворае,
Мекушӣ бо теғи мижгон, боз месозӣ итоб.

З-ин гулистони ҷаҳон чун гул қадам берун задӣ,
Ҳамчу шабнам монда нақши дидаҳои мо баоб.

Бар саманди ноз ҷавлон карда ояд шаҳсувор,
Бо ду пояш ҳарду чашми хешро созам рикоб.

Аз дили Макнуна ҷуз расми вафо дигар маҷӯй,
Чунки иқлими муҳаббатро набошад инқилоб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Азал наққоши юзинг ҳуснини қуёшдек ясаган, меҳри муҳаббатинг нурлари риштасини кўнгиллар юзидан четга бурма.

Асирлар дийдоринг учун жон нақдини тикканлар, бу қиёмат куни сенга маълум бўлса керак.

Кошки зулолдек лабингдан бир қатра сув томса, бу афгор кўнгил ҳижрон ўтидан кабоб бўлди.

Йиллар бўйи ҳижрон даштида овора қилгансан, киприк тиғи билан ўлдирасану яна итоб қиласан.

Бу жаҳон гулистонидан ташқарига гулдек қадам қўйдинг, бизнинг кўрганларимиз эса, гул баргига тушган шабнамдек сув бетига чизилган нақш сингари бўлиб қолди.

У шаҳсувор ноз отига миниб жавлон қилиб келмоқда икки оёғига икки кўзимни узанги қилай.

Макнунанинг кўнглидан вафо расмидан бошқани ахтарма, чунки муҳаббат иқлимида инқилоб бўлмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дар соғари саҳбо набувад мавҷи маи ноб,
Аз партави ҳусни ту дили оина шуд об.

Қуллоби сари зулфи ту шуд доми раҳи дил,
Афтода маро моҳии дил дар хами қуллоб.

Кай мешунавад гӯши ту афсонаи ошиқ,
Чашмони сияҳмасти туро бурда шакархоб.

То қибланамо гашт ҷамоли ту ба зоҳид,
Хам гашта ба таъзими ду абрӯи ту меҳроб.

Моро ба дари пири муғон бурда хаёлат,
Э вой ки мо бо ту чи гӯем дар ин боб.

Шуд фикри ту ғаввос ба дарёи маъонӣ,
Дурҳои каломи ту бувад гавҳари ноёб.

Магзор, агар домани фурсат ба каф ояд,
Макнуна бувад ҷинси вафо — наъту ту дар ёб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Май косасидаги тўлқинланиб турган тиниқ май эмас, балки ҳуснинг партавидан дили эриб сув бўлиб кетган ойинадир.

Зулфинг учидаги гажак қармоқлари дил йўлига қўйилган тузоқ бўлиб, бизнинг дилимизнинг балиғи ўша қармоққа илингандир.

Сенинг қулоғинг ошиқ афсонасини қачон эшитар экан, маст қаро кўзларингни уйқи элитган.

Жамолинг зоҳидга қибладек кўринган вақтда у икки қошинг таъзимига меҳроб эгилди.

Хаёлинг бизни майхона эшигига олиб борди, бу ҳақда сенга ҳеч нарса деяолмаслигимиздан вой!

Фикринг маънолар дарёсига ғаввосу, сўзинг инжулари гавҳари ноёбдир.

Эй Макнуна, фурсат этагини қўлдан берма, таърифу тавсифинг вафо матоидир, буни билгин!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз фикри он қад в-аз ёди он лаб,
Доранд афғон тифлони мактаб.

Дар авҷи давлат аз бурҷ шоҳӣ,
Гардида толеъ — фархунда кавкаб.

Шуд ҷому мино сармояи мо,
Мо ошиқонем, ин аст — машраб.

Ҷоно, ба зоҳир мо аз ту дурем,
Ҳастӣ ту наздик аз наҳну ақраб.

Зулфи сиёҳат рӯи чу моҳат.
Шуд дастгоҳат аз рӯз то шаб.

Бемоҳи рӯят дар қайди ҳичрон,
То чанд дорам дилро муаззаб.

Аз шавқи ҷонон дар пеши ағъёр,
Зинҳор макшой, Макнунаё, лаб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қоматнинг фикри-ю, лабнинг ёдидан мактаб болалар афғон қилади.

Давлат осмонида шоҳлик (буржи) матлаидан бахт юлдузи чиқди.

Сармоямиз шиша билан жомдир, ошиқлармиз, бизнинг дину мазҳабимиз шу!

Эй жонон, кўринишда биз сендан узоқ бўлсак ҳам, лекин сен бизга «наҳну ақраб» дан ҳам яқинроқсан.

Сенинг қора зулфинг ва ой юзинг эртадан кечгача дастгоҳинг (ҳусида бойлигинг)дир.

Сенинг ой юзингсиз ҳижрон тузоғида қачонгача дилимни азоблайман.

Эй Макнуна, ағёрлар олдида жононнинг шавқидан зинҳор оғиз очма!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бас ки дар даръёи ҳастӣ нест об,
Ғарқаи ваҳмем дар баҳри сароб.

Мекашам чун субҳ шабҳо интизор,
То бурун ояд зи машриқ офтоб.

Аз гулоби шиша кардам имтиёз,
Гул шуда аз шарми дидори ту об.

Сархушам ҳар дам зи хуноби ҷигар,
Ғайр пиндорад ки менӯшам шароб.

Нашъаи ҷоми муҳаббат дигар аст,
Мастии саҳбо бувад по дар рикоб.

То шудам дар баҳри ҳиҷрон нохудо,
Киштии ман вожгун шуд чун ҳубоб.

Хобро дури мабод аз наргисат,
Варна хоҳад кард оламро хароб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бу борлиқ дарёси сувсиз (қуп-қуруқ) бўлганлиги сабабли сароб денгизида ваҳмга шўнғиганмиз.

Машриқда қуёшим чиқармикан деб, кечалари тонг каби интизорлик тортаман.

Гулоб шишасидан имтиҳон қилиб билдимки, гул сенинг юзингдан уялиб сув бўлган экан.

Мен ҳар дам жигар қонидан мастману бошқалар мени май ичади деб гумон қиладилар.

Муҳаббат жомининг нашъаси бошқача, май мастлиги, эса, узангига қўйилган оёқ каби (вақтинча) дир.

Ҳижрон денгизида кемачи бўлганимда, кемам сув устидаги кўпик сингари тўнтарилди.

Кўзларингдан уйқу узоқлашмасин, йўқса оламни хароб қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

То гили соғар ба каф ояд маро,
Аз дари майхона ҷустам фатҳи боб.

Кардаам, Макнуна, рангин дафтаре,
Метавон гул чид аз ҳусни китоб.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Лоақал май лойқаси қўлимга тегармикан деб, майхона эшигидан кушойиш истадим.

Эй Макнуна, мен рангин бир китоб қилдим, шу китоб ҳуснидан гул тера оласан.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Айш кун, васли ёр дар гузар аст,
Бода паймо, баҳор дар гузар аст.

Кори худро ба вақт бояд кард,
Фурсати рӯзгор дар гузар аст.

Сабр кун, то фараҳ ба даст ояд,
Печутоби хумор дар гузар аст.

Муждаи васл мерасад, инак,
Навбати интизор дар гузар аст.

Эй фалак, бар шукӯҳи хеш маноз,
Ин ҳама гирудор дар гузар аст.

Такъя натвон ба фурсати ҳастӣ,
Ҳамчу боди баҳор дар гузар аст.

Даҳр оина аст, Макнуна,
Ҳар ки гардад дучор, дар гузар аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Айш-ишрат қилиб қол, ёрнинг васли ўтиб кетади, бодахўрлик фурсати бўлган баҳор вақти ўтиб кетади.

Ишни ўз вақтида қилиш лозим, дунёдаги ҳар бир дам ўтиб кетади.

Сабр қил, хурсандлик пайти ҳам етиб келади, маҳбусликда қийналиш ўтиб кетади.

Ҳа-ҳу дегунча ёр васлининг хушхабари келиб қолади, интизорликнинг навбати ҳам ўтиб кетади.

Эй фалак, ўз савлатингга бино қўйма! Бу ҳукмронликлар ўтиб кетади.

Ҳаёт фурсатига ишониб бўлмайди, бу баҳор шамоли каби ўтиб кетади.

Эй Макнуна, дунё мисли бир ойинадир, унга рўпара келганларнинг ҳаммаси ўтиб кетади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шоҳиди ин анҷуман талъати зебои кист?
Нуқли маям дар ин назар лаъли шакархои кист?

Ҳайрати оинаам аз руҳи маҳ талъатест,
Оҳи шарарҳези ман аз қади болои кист?

Бар руҳи меҳмони худ хона сафо медиҳам,
Нестам огаҳ вале хонаи дил ҷои кист?

Шоми сияҳ шамъсон оташи ҳасрат ба ҷон,
Сӯхта Маҷнуни ман аз ғами Лайлои кист?

Ишқ ба ҷону ҷаҳон тобу таб андохта,
Варна дар ин анҷуман ин ҳама ғавғои кист?

Хоки раҳам дар назар дар қадами кистам,
К-ин сари савдоиям зери кафи пои кист?

Гар накунад чашми ӯ ғорати сабру хирад,
Бурда зи каф нақди дил наргиси шаҳлои кист?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бу мажлиснинг маҳбуби кимнинг зебо юзидир, бу кўринишда шаробим газаги кимнинг шакар лабидир?

Ойинадек ҳайронлигим бир ой талъатли юзидандир, ўтли оҳ тортишим кимнинг хушқоматидандир?

Меҳмоним учун уйга зийнат бераман, лекин билмайманким дил уйи кимнинг жойидир?

Қора кунларда шамъдек жонимда ҳасрат ўти, бу мажнуним (жоним)нинг куймоғи қайси Лайли ғамидан экан?

Ишқ жону жаҳонимга ўт қўйган, йўқса бу мажлисда мунчалик ғовға кимникидир?

Назарда кимнинг қадами остида тупроғман, бу савдойи бошим кимнинг оёғи остидадир?

Агар унинг кўзлари ақлу сабрни ғорат қилмаган бўлса, дил нақдини қўлимиздан олиб кетган кимнинг шаҳло кўзларидир?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Гар набувад зулфи ӯ силсилаи гарданам,
Ҳалқаи занҷири ман зулфи сумансои кист?

Як нафас андешаи ғайр на кунҷад дар ӯ,
Хотири Макнунаат манзилу маъвои кист?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Унинг зулфи гарданимнинг занжири бўлмаса, занжирим халқалари кимнинг хушбўй зулфидир?

Бир нафас ҳам бошқаларнинг андишаси сиғмайдиган Макнунанинг хотири кимнинг манзилу маъвосидир?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

То гаштам асири турраҳоят,
Афтода сарам ба зери поят.

Бинишин ба назораи тамошо,
Дар манзари чашми мост ҷоят,

Оҳу сари худ зада ба саҳро,
Аз сунбули зулфи мушксоят.

Бо ин ҳама нур моҳу хуршед,
Саргашта чу зарра дар ҳавоят.

Имрӯз ба мулки фақр, эй шоҳ,
Зад навбати салтанат гадоят.

Чун оби равон вафо надорӣ,
Шустем ду даст аз вафоят.

Бо матлаби худ расид ҳар кас,
Аз файзи дари ҳарамсароят.

Макнуна зи офият чи хоҳад,
Дар доми фироқ мубталоят.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Токи кокилларинг асири бўлдим, бошим оёғинг остига тушди.

Томоша қилиш учун кўзим устига ўтиргин, сенинг жойинг бизнинг кўзимиз манзарчаси (болохонаси)дир.

Кокилинг хушбўйлигини сезгач, (ўз мушкидан уялиб), оҳу саҳрога бош олиб чиқиб кетди.

Ою қуёш шунча нурли бўлишига қарамай, орзуйингда заррадек саргаштадир.

Эй шоҳ, бугун фақр мулкида сенинг гадойинг салтанат ноғарасини чалди.

Сен оқар сувдек бевафосан, вафойингдан қўлимизни ювиб қўлтиғимизга урдик.

Ҳарамхонанг файзидан ҳар ким ўз талабига етди.

Фироқинг домига илинган бу Макнуна тинчлик-саломатликдан нима истайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз о, ки месӯзад дилам чун шамъи базм аз рафтанат,
Мушкил бувад чун бӯи гул аз хона боз оварданат.

Дар ишқ сар то пои худ чун шамъ бояд сӯхтан,
То андаке соқит шавад ҳаққи вафо аз гарданат.

Дилро ба ҳичрон сӯхтӣ дур аз висоли хештан,
Фардо ки гардад моҷаро дасти манасту доманат.

Субҳ аз кадомин анҷуман масти маи ноб омадӣ?
Бӯи шароб ояд ҳаме аз накҳати пероҳанат.

Магзор дар боғи ҷаҳон доман ба дасти хору-хас,
К-аз пардаҳои барги гул сад бор нозуктар танат.

Аз наргисат бодомро гул карда ҳайрат дар назар,
Оҳу нигаҳ омӯхта аз чашми шӯхи пурфанат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй ёрим, яна қайтиб келки, кетишингдан юрагим
базм шамъидек ёнмоқда, гул ҳидини қайтариб
бўлмагандек, сени уйингдан қайтариб келиш мушкулдир.

Бир оз бўлса-да, гарданингдан вафо ҳақи соқит
бўлсин учун ишқда бошдан-оёқ шамъдек куйишинг керак.

Мени висолингдан узоқлаштириб, кўнглимни айрилиқ
ўти билан куйдирардинг, қиёматда қўлим этагингда
бўлади.

Қайси мажлисдан тонг чоғида маст қайтдинг
кўйлагингдан май иси келиб турибди.

Жаҳон боғида хору хаслар қўлига этагингни тутқизма
чунки баданинг гулнинг баргидан юз баробар нозикдир!

Кўзингга боқишдан бодом ҳайронликда қолди, оҳу ҳам
нигоҳ ташлашни сенинг жоду кўзларингдан ўрганган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эй гавҳари яктои ман, аз баҳру кони кистӣ,
На дар Яман пайдо бувад, на дар Бадахшон маъданат.

Дар хонаи торики дил, эй ҷон, сабурӣ пеша кун,
Шояд ки партав афканад хуршеду маҳ аз равзанат.

Лаъли хамӯшат дар сухан хуни малоҳат рехта,
Найрангу айёрӣ бувад Макнунаро дил бурданат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эй ягона гавҳарим, қайси денгиз ва қайси кондансанки, сен каби инжу на Яманда бор ва на Бадахшонда?

Эй жон, кўнгилнинг қоронғи уйида сабр қилиб ўтиришни одат қил, бир кун қуёшу ой туйнукдан ўз нурини сочса ажаб эмас.

Сокит лабинг сўзлашда малоҳат (лазизлик)нинг қонини тўккан, Макнуна дилини олиб кетишинг найранг ва айёрликдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сӯзам ҳама шаб берухат, аҳволи ман ин аст,
Хун гиръя кунад чашму дилам, ҳоли ман ин аст.

Дар дил набувад ғайри хаёли сари зулфат,
Тули амали ришгаи омоли ман ин аст.

Ранге ки ба рухсор нуму буд, шикастам,
То сӯи ту парвоз кунам, боли ман ин аст.

Ғайр аз руху зулфи ту шабу рӯз надонам,
Дар олами андеша маҳу соли ман ин аст.

Субҳи ту ҳумоюн буваду шоми ту фаррух,
Аз қоидаи рамли вафо фоли ман ин аст.

Берун равад аз дил гирехи ришгаи оҳам,
Саргашта ба сони қаламам, ноли ман ин аст.

Кай аз дили Мажнуна шавад доғи ту зоил,
Дар ишқи ту таб дораму табхоли ман ин аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Юзингсиз тун бўйи куйиб чиқаман, аҳволим шудир, кўзу кўнглим қон йиғлайди, ҳолим шудир.

Дилимда зулфинг хаёлидан бошқа нарса йўқ, етиб бўлмайдиган умидларим риштаси шудир.

Юзимдаги жозибали рангимни ўчирдим, сен томонга парвоз қилмоқ учун — қанотим шудир.

Зулфинг ва юзингдан бошқа кеча-кундузим йўқ, хаёл дунёсидаги менинг ою йилим шудир.

Субҳингу шоминг муборак ва бахтлидир, вафо рамзининг қоидасидан фолим шудир.

Дилимдан оҳимнинг тугунлик риштаси шундай чиқадики, Мен саргашта гўё қалам кабиман, бу оҳим менинг нолимдир[1].

Доғинг Макнунанинг дилидан қандай кетсин, бу доғ ишқинг иситмасининг учиғидир.

---

[1] Н о л — қамиш қалам ичидан чиқадиган эгри-бугри ингичка қил.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Оина доғ аз ғами по ба замин ниҳоданат,
Карда хамӯш ғунчаро лаб ба сухан кушоданат.

Бурда қарору ҳушро, рехта хуни ашки ман,
Омадану гузаштану рафтану истоданат.

Баҳри ҳалоки ошиқон расми паривашон бувад,
Сабру қарор бурдану ваъдаи васл доданат.

Нафси дағал ту кистӣ, к-ин ҳамаро халаф шудӣ,
Модари даҳр мекашад ғусса зи ранҷи зоданат.

Субҳ ба базми майкашон маншаи ин бисот шуд,
Пеши сабу, чу ҷоми май дар қадам уфтоданат.

Эй шаҳи маснади вафо, карда ғулом халқро,
Бандаи хеш кардану доғ ба дил ниҳоданат.

Ғолиясой мекунад хотири Макнунаро,
Ғунча сифат ба бӯи гул банди қабо кушоданат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ерга оёқ қўйганинг сабабли ойина доғ бўлиб қолди, сўзга лаб очишинг ғунчани гапиртирмай қўйди.

Келиб ўтиб кетишинг, юриш-туришинг, қарору ҳушимни олиб, қон ёшимни тўкди.

Ошиқларни ҳалок қилиш учун васл ваъдасини бериб, сабру қарорни олиб кетиш паривашлар расмидир.

Эй дағал нафс, сен кимсан ўзинг, ҳаммага фарзандсан, сенинг туғилганингдан дунё онаси ғаму ғусса тортади.

Тонгда май ичувчилар базмида май кўзачаси олдида жом каби, йиқилишинг хурсандчилик сабаби бўлди.

Эй вафо маснадининг шоҳи, халқни ўзингга қарам қилиб, дилларига доғ туширишинг уларни сенга қул қилиб қўйди.

Гул ҳидини тарқатиш учун ғунча каби тугмаларингни ечишинг, Макнуна хотирини муаттар қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кор дигар, лофи ҷуръат дигар аст,
Мардро осори ҳиммат дигар аст,

Тоҷу тахту боргоҳу қаср нест,
Шоҳро асбоби давлат дигар аст.

То кунад арзи шукӯҳи карру фар,
Подшоҳиро аломат дигар аст.

Дар миёни ҷумлаи гарданкашон,
Рутбаи аҳли каромат дигар аст.

Шӯру ғавғои ҷунуни ман дигар,
Ғулғули рӯзи қиёмат дигар аст.

Нағмаи мутриб намеояд ба кор,
Лаззати оҳу надомат дигар аст.

Шӯъла зад теғи забон Макнунаро,
Ҷавҳари шамшери ғайрат дигар аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Иш бошқа-ю, журъат ҳақида лоф уриш бошқача, мард кишига ҳиммат асарлари бошқача.

Тожу тахт, боргоҳ, қаср шоҳликнинг асбоби эмас, шоҳнинг давлат асбоби бошқача.

Шоҳ ўзининг шон-шавкатини кўрсатмоқчи бўлса, бунинг аломатлари мутлақо бошқача.

Итоатсиз ҳукмронлар орасида, каромат аҳлининг мартабаси бошқача.

Жунунимнинг фитна ғавғоси бўлак, қиёмат кунининг тўполони бошқача.

Чолғучиларнинг таронаси иш бермайди, оҳу надоматнинг лаззати бошқача.

Макнуна тилининг тиғи ярқиради, ғайрат қиличининг жавҳари бошқача.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фасли баҳор лолаву райҳон ғанимат аст,
Бо булбулон ҳавои гулистон ғанимат аст.

Ҷонро нигоҳ дор, дар ин анҷуман биноз,
Як чанд рӯз сӯҳбати ҷонон ғанимат аст.

Чун барқу бод мегузарад фурсати висол,
Бо ошиқон карашмаи хӯбон ғанимат аст.

То тӯтиёи чашми ҷаҳонбин-шавад туро,
Биншин, ғубори даргаҳи султон ғанимат аст.

Соқӣ ба дафъи ҳодиса дар базми рӯзгор,
Ҷоме ба гардиш ор ки, даврон ғанимат аст.

Макнуна забти ашк макун дар ҳарими васл,
К-имшаб ба базми ҷилва чароғон ғанимат аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Баҳор фаслида лолаю райҳон ғаниматдир, булбулларга гулистон ҳавоси ғаниматдир.

Жонингни сақла, бу анжуман билан фахрлан! Жонон билан бир неча кун суҳбатлашиш ғаниматдир.

Ёр васлининг фурсати яшин ва шамолдек тез ўтиб кетади, ошиқларга гўзалларнинг нозу карашмаси ғаниматдир.

Султон даргоҳининг ғубори ғаниматдир, ўлтир, кўзингга жаҳонни кўрсатадиган сурма ўша ғубордир.

Эй соқий, рўзгор ҳодисаларининг дафъи учун, май жомини айлантир, шу даврон ғаниматдир.

Эй Макнуна, васл ҳилватида кўз ёшингни тўхтатма, бу кечадаги жилва базмида (шамъдек кўз ёшини тўкмоқ) ғаниматдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чанд рӯз аст ки маҳрум шудам аз назарат,
Аҳд кардам ки дигар дур нагардам зи дарат.

То абад шамъи ҷамоли ту мунаввар бодо,
Боли парвона шавам, чарх занам гирди сарат.

Ҳомии халқи ҷаҳон бош ки хайёти қазо,
Дӯхта рӯзи азал хилъати шоҳӣ ба барат.

Саъй фармо ки барояд ба накӯй номат,
То бувад номи накӯ ҳаст ба олам асарат.

Шаккари хони атои ту саломат бошад,
Медавад халқ магасвор барои шакарат.

Эй дили хаста, чаро аз дари шаҳ дур шудӣ,
Меравад хуни ҷигар шамъ сифат аз назарат.

Назми Макнуна чунон иқди сурайёст ба чарх,
Муштарӣ гаштҳаридори ҳумоюн гуҳарат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бир неча кундирки, назарингдан маҳрум бўлдим, энди эшигингдан узоқ кетмаслик учун аҳд қилдим.

Жамолинг шамъи абадий ёруғлик сочиб турсин, парвонадек қанот қоқиб, бошингдан айланай.

Жаҳон халқининг ҳомийси бўлгинки, қазо тикувчиси азалдан шоҳлик хилъатини (кийимини) қоматингга ўлчаб тиккандир.

Шунга саъйи ҳаракат қилгинки, яхшилик билан номинг чиқсин, дунёда яхши ном — кишининг яхши асари бўлиб қолади.

Караму эҳсонинг дастурхони саломат бўлса, халойиқ пашшадек у шакарга югуради.

Эй хаста дил, нима учун шоҳнинг эшигидан узоқлашдинг, шамъ каби жигар қонинг кўзингдан тўкилади.

Мақнунаинг назми гўё осмондаги тизилган ҳулкар юлдузидир, бу ҳумоюн гавҳарингга зуҳра юлдузи ҳам харидор бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

То хай аз рухсори он гул пираҳан гул карду рехт.
Хуни ҳасрат аз раги мижгони ман гул карду рехт.

Лола рангин шуд зи домонаш ба ҳангоми хиром,
Тоза рӯй бар рухи гул дар чаман гул карду рехт.

Боғбони сунъ, об аз ҷӯйбори лутф дод,
То зи нахли қоматаш себи зақан гул карду рехт.

Сурмагун чашмаш ба осори ҳаё то об шуд,
Шӯхии чашми ғизолони Хӯтан гул карду рехт.

То ба ҳарф омад даҳони ғунчааш сӯи рақиб,
Дил ба ҷон омад зи рашкам аз даҳан гул карду рехт.

Дидам он Лайлӣ насаб, Маҷнуниям шуд ошкор,
Сурати Ширин зи ёди Кӯҳкан гул карду рехт.

Нест ғам, Макнуна, аз мурдан ва лекин меҳри ӯ,
Чашм то бастам ба домони кафан гул карду рехт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У гулкўйнакли жонон юзидан тер тўкилгач,
томирларим ва киприкларимдан ҳасрат қони тўкилди.

Хиром чоғида унинг этаги (шамолидан) лола ранг
олди, чаманда гул юзига ҳам тоза юзлик пайдо бўлди.

Табиат боғбонининг лутфу марҳамати ариғидан берган
суви билан унинг қомати ниҳолидан бағбақа олмалари
етилди.

Сурма ранг қаро кўзлари ҳаё асаридан ёшинқирагач
Хўтан кийиклари кўзида шўхликлар кўриниб йўқолди.

Унинг ғунчадек оғзи сўзлаш учун рақиб томонига
очилганида дилу жоним рашкдан оғзимга келди.

Ул Лайлинасабликни кўрдиму, Мажнунлигим ошкор
бўлди, Ширинниинг сурати Фарҳоднинг ёдидан чиқиб
кетди.

Эй Макнуна, менинг ўлимдан ғамим йўқ, чунки кўз
юмишим биланоқ унинг меҳр-муҳаббати кафанимда
гуллаб, ўрнашиб қолади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ё раб, он шамъи шабистонам куҷост?
Офтоби рӯзи хиҷронам куҷост?

Шоми ҳиҷрон кулбаи эҳзони ман,
Тира шуд, хуршеди тобонам куҷост?

Мерасад имрӯз даврони фироқ,
Додхоҳам, шоҳи давронам куҷост?

Ҷон ба каф овардаам бо сад ниёз,
Мекунам таслим, ҷононам куҷост?

Шаҳрёри хешро гум кардаам,
Мӯри помолам, Сулаймонам куҷост?

Меравад аз даст домони висол,
Ман намедонам гиребонам куҷост?

Мерасад аз дур бӯи пираҳан,
Юсуфи Мисрии Канъонам куҷост?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй тангри, у қоронғи тунимнинг чироғи қаерда-ю,
айрилиқ кунларимнинг қуёши қаерда?

Мотамхона кулбам ҳижрон шоми билан қоронғи бўлди,
у равшан қуёшим қаерда?

Бугун айрилиқ даврони етмоқда, арзимни тингловчи
шоҳи давроним қаерда?

Юз ниёз билан жонимни қўлга олиб келдим, таслим
қиламан, у жононим қаерда?

Мен ўз шаҳриёримни йўқотиб, оёқ остида қолган бир
чумоли бўлдим, Сулаймоним қаерда?

Висол этаги қўлдан кетмоқда, мен билмайман ёқам
қаерда?

Кўйлак ҳиди узоқдан келади, Канъонлик Миср Юсуфим
қаерда?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар раҳаш чун соя гаштам поймол,
Ё раб, он сарви хиромонам куҷост?

Лашкари ғам бар дили Макнуна тохт!
То кунад имдод султонам куҷост?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Унинг йўлида соядек оёқ ости бўлдим, эй тангри, у сарви хиромоним қаерда?

Макнуна кўнглини ғам лашкари босди, мадад қиладиган султоним қаерда?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Воҳасрато, ки он гули хандон ба бод рафт,
В-он нури шамъи анҷумани ҷон ба бод рафт.

Он гулбуни латофату хубӣ ба бод рафт,
В-он хирмани саховату эҳсон ба бод рафт.

Охир ба хок рафт тане к-аз латофаташ,
Сад обрӯи чашмаи ҳайвон ба бод рафт.

Дар мотамаш ки мӯй буриданд маҳвашон,
Чандин ҳазор зулфи парешон ба бод рафт.

Аҳли биҳишт баски кашиданд оҳи сард,
Барги дарахти равзаи ризвон ба бод рафт.

Бинӣшонд ҳамчу гул кафи Макнунаро ба хун,
Афсӯс он ки он чаманистон ба бод рафт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй воҳ, у кулиб турган гул шамолга соврилди,
ҳаёт мажлиси шамъининг нури сўнди.

У чиройлилик ва латофат гулшани шамолга кетди, у саховату эҳсон хирмони кўкка соврилди.

У тан охир тупроққа кирди, унинг латофатидан юзта оби ҳаётнинг обрўси шамолга кетди.

Унинг мотамида ой юзлилар сочларини юлдилар, неча минг паришон зулфларни шамол учирди.

Жаннат аҳлларининг тортган совуқ оҳларидан жаннат дарахтларининг барглари тўкилди.

Макнунанинг панжаларини гулдек қон қилди, афсуски, у чаманистон талаф бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хатти мушкин гулшани ҳусни туро — танҳо гирифт,
Зулф то шероза бандад дафтари дилҳо гирифт.

Зери гардун як дили холӣ надидам аз тараб,
Субҳ хандон гашт, соқӣ бода аз мино гирифт.

Аз ҳадиси қоматат ҳар кас сухан оғоз кард,
Сарв аз хиҷлат саропо хилъати савдо гирифт.

Гавҳари мақсуд ҳосил аз сурофи каъба нест,
Эҳтиёҷи хеш бояд аз дари дилҳо гирифт.

Муддате дил дар бари ман буд дид он моҳро,
Кард ваҳшат аз ману дар кӯи ӯ маъво гирифт.

Доғ шуд булбул, димофи нағмасозиҳо намонд,
Боғбон хори сари деворро беҷо гирифт.

Даст кӯтаҳ сохтам, Макнуна, аз саъйи ҷаҳон.
Пои хоболудаам домони истиғно гирифт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қора хат ҳуснинг гулшанини ёлғиз олди, агар зулф унга шероза[1] боғласа, кўнгиллар дафтарини (қоплаб) олади

Осмон остида шодликдан холи кўнгилни кўрмадим, субҳ кулган, соқий майни шишадан олган.

Кимки сенинг қоматингдан сўз бошласа, сарв хижолатдан бошдан-оёқ қора кийим кияди.

Каъбани сўроғлашдан мақсад гавҳари ҳосил бўлмайди, эҳтиёжингни диллар эшигидан сўраш керак.

Кўнгил бир қанча вақтлар ёнимда эди, у ойни кўргач, мендан ҳуркиб унинг кўйида макон тутди.

Булбул доғ бўлиб, нағмасозликлар ҳам хушига ёқмай қолди, боғбон девор устидаги тиканни олгани чакки бўлди.

Эй Макнуна, жаҳон ҳаракатларидан қўлимни тортдим, уюшган оёғим истиғно этагини тутди.

---

[1] Шероза — китоб ва дафтар муқовасидаги ипакдан тўқилган жияк.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилам фусурдаву аз файзи рӯзғор чи миннат,
Ба ғунчаи гули тасвир аз баҳор чи миннат.

Ба доғи синаи худ хӯй кардагони туро,
Зи сайри гулшану аз гашти лолазор чи миннат.

Ба чорсӯи раҳаш об зад гудози дили ман,
Кунун зи рехтани ашки шашқатор чи миннат.

Бас аст оташи ишқат чароғи хонаи қабрам,
Зи рӯшноии шамъи сари мазор чи миннат.

Ба ҳасрати лабу дандонат он қадар шодам,
Зи мавҷи гавҳару аз лаъли обдор чи миннат.

Хушам ба мастии гирди сари ту гардидан,
Зи нашъабахшии ҷому гули баҳор чи миннат.

Сиёҳмасти ғамам субҳу шоми ман яксон,
Зи имтиёзи маҳу соли бемадор чи миннат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Менинг мажруҳ кўнглимга рўзгор файзидан нима миннат[1], сунъий гул ғунчасига баҳордан нима миннат?

Сен туфайли ўз сийнамиздаги доғлар гули бизга кифоя, гулшан сайридан ҳам лолазор гаштидан бизга нима миннат?

Дилимнинг куйиши (дил кабобининг селобаси) унинг йўли чорсусига сув сепди, энди бу узлуксиз тўкилиб турган кўз ёшидан нима миннат?

Қабрим уйининг чироғи учун ишқинг ўти басдир, мазор бошига ёқилган шамънинг ёруғлиғидан нима миннат?

Лабинг ва тишларинг ҳасратида шодман, порлоқ гавҳар ва милтиллаган ёқутлардан нима миннат?

Бошингдан айланишнинг мастлиги билан хурсандман, баҳор гули ва май жомининг нашъасидан нима миннат?

---

[1] Нима миннат —... нима учун миннатдор бўлсин маъносида.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Сафед гашта ду чашмам зи гиръя дар ғами ҳаҷрат,
Кунун хиром кунию шавӣ дучор чи миннат.

Ба ғурбатам чу ватан роҳате бувад, акнун
Зи нолаҳои дили зору беқарор чи миннат.

Ба сад забон зи қафо шиква мӯ ба мӯ дорӣ,
Зи шонае ба сари зулфи тор-тор чи миннат.

Бас аст он лаби майгун ба базмам, эй соқӣ,
Маро зи бодаи минои хушгувор чи миннат.

Ба матлабе нарасидем вах ки об шудем,
Кунун агар бидамад субҳи васли ёр чи миннат.

Тиҳист соғари Макнуна чун ҳубоб ки гӯяд
Ба рӯи баҳраму лабташна дар канор чи миннат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ғамнинг мастлигидан учиб қолганман, менга кечасию кундузи баробар, қарорсиз (ўтиб турувчи) бу ою йил имтиёзидан нима миннат?

Ҳижронинг ғамида йиғлайвериб икки кўзим оқарган (кўр бўлган), энди хиром қилиб келишинг ва учрашингдан нима миннат?

Ғариблигим менга ватандек роҳатдир, энди зору беқарор кўнгилнинг ноласидан нима миннат?

Орқангдан ҳар бир мўйингга баробар юз тил билан шиква қилувчиларинг бор, сенга тор-тор зулфингни тараш учун тароқдан нима миннат?

Эй соқий, менинг базмимга у майгун лабли ёр кифоядир, менга шишанинг ёқимли шаробидан нима миннат?

Мақсадимизга етолмадик, во ажабо, сув бўлдик, энди ёриган ёрнинг васл тонгидан бизга нима миннат?

Макнунанинг қадаҳи бамисоли кўпикдай холидир баҳр ёқасида чанқаб турганга баҳрдан нима миннат?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Даме ки мутриби мо дошт бар дутор ангушт,
Баланд номи ту аз парда хонд чор ангушт.

Ба маҷлисе ки ба ҷуз зирки номи ӯ бошад,
Ба ҷои пунба ба гӯши хирад гузор ангушт.

Ба худсарони ҷаҳон обрӯи маърака нест,
Ба иттифоқ кунад кори зулфиқор ангушт.

Зи файзи бахшиши ангушт мушт муттаҳам аст,
Зи чини абрӯи мушт аст шармсор ангушт.

Сиёҳ номатар аз худ касе намебинам,
Маро задаст бар ангушти рӯзгор ангушт.

Ба зулфи ёр дило, пур мапеч, ранҷа машав,
Набоядат, ки расоиӣ ба неши мор ангушт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чолғучимиз дуторга бармоғини қўйганида, сенинг номингни пардадан тўрт энлик юқорида ўқийди.

Қайси мажлисдаки унинг номини зикр қилинмаса, ақл қулоғига пахтанинг ўрнига бармоқ тиқиш керак.

Дунё ўзбошимчаларига маърака майдонида обрў йўқ, иттифоқлик билан бириккан бармоқлар қиличнинг ишини қиладилар.

Мушт қилинган панжа хайру эҳсон файзидан маҳрум, муштнинг қош чимиришидан бармоқлар хижолатда.

Ўзимдан гуноҳкорроқ кишини дунёда кўрмайман, менинг дастимдан рўзгорнинг қўли ҳам кўмир бўлди.

Эй дил, ёрнинг зулфига кўп ўралишиб ранж тортма илоннинг оғзига бармоқ текизиш ярамайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҷаве зи хирмани гардун ба мӯри мо нарасид,
Задаст бар даҳани худ фалак чаҳор ангушт.

Ба даври ишқ зи Макнуна дастгоҳ маҷӯ,
Ҳар он чи дошт зи каф монд ёдгор ангушт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бизлек чумолиларга фалак хирмонидан бир арпа ҳам тегмади, чунки фалак тўрт бармоғини баробар оғзига тиққан.

Ишқ даврида Макнунадан шаъни шавкат ахтарма, чунки унинг қўлида эсдалик учун фақат бармоқ қолган, холос.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ба дасти ҳиммат агар оядат ба кор ангушт,
Манеҳ ба хони хасок рафта зинҳор ангушт.

Матоб рух зи дари аҳли дард дар ҳар боб,
Агар ба фарқи ту биншаст теғ чор ангушт.

Мударрисест ки дарси нафоқат омӯзад,
Агар ту толибӣ, ҳангоми кору зор ангушт.

Ҷуз остони ту ҷое намекашад поям,
Кашандам ар зи ямину гар аз ясор ангушт.

Ба ҳашр дасти ғубори манасту домани ту,
Чу баҳла ст агар имрӯз бемадор ангушт.

Ба чарх шуд зи таҷарруд, вале наёфт Масеҳ,
Чу дасти фитрати Макнуна пойдор ангушт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Панжаларинг ҳиммат қўли билан ишлай олса, пасткаш кишиларнинг дастурхонига қўл узатма.

Агар бошингга тўрт энлик тиғ ўрнашса ҳам дард аҳлларининг эшигидан ҳар боб билан юз ўгирма.

Агар толиб бўлсанг (билмоқни истасанг), бармоқлар сенга муддаррис (муаллим) бўлиб, жанг вақтида ҳам сенга нафоқ (ривож) йўлини ўргатади.

Агар ўнг қўлиму чап қўлимдан судрасалар ҳам, остонангдан бошқа жойга оёғим тортмайди.

Агар бугун қўлим қўлқоп панжаларидек бемадор бўлса ҳам қиёматгача қўлим этагингда,

Исо тарки дунё қилиш билан тўртинчи осмонга чиқди-ю, лекин Макнунанинг фитрат (яратилиш) қўлидек абадий қўл топа олмади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Рухаш бо акси хуршед аст миръот,
Парешон ҳоли дилҳо ҳамчу заррот.

Аз он рӯзе ки гардидам ҷудой,
Ба дарду ғам гузашта ҷумла авқот.

Намедонам куҷо буду, куҷо рафт,
Зи чашмам чун парӣ пинҳон шуд он зот.

Ба ғам андози шатранҷи муҳаббат,
Дили ман бо рухи ӯ гашта шаҳмот.

Раҳой ҳамчу ман аз доми зулфаш
Куҷо ёбад касе, ҳайҳот-ҳайҳот.

Ба дил дорам висолаш орзуҳо,
Агар бошад муяссар ин муҳиммот.

Машав, Макнуна, ғофил дар баҳоре,
Ки, ҳар рангаш ба ирфон гашта оёт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Унинг юзи қуёш аксида гўё ойинадир, дилларнинг ҳоли (унинг олдида) зарралардек паришондир.

Жудоликни кўрган кунимдан бери ҳама вақтим дарду ғам билан ўтди.

У қаерда эди-ю, қаерга кетди билмайман, у зот кўзимдан паридек пинҳон бўлди.

Муҳаббат шатранжи ғамга солиши билан кўнглим унинг рухининг «киш т»идан мот бўлди.

Унинг зулфи тузоғидан мен каби озод бўлувчини кишли қаердан топади, ҳайҳот-ҳайҳот!

Унинг висоли орзулари дилимда бор, у орзуларим муяссар бўлармикан?

Эй Макнуна, баҳор рангларидан ғофил бўлмагинки, ҳар бир ранги маърифат учун бир оятдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гиръяи беқарор пайдо нест,
Намаки рӯзгор пайдо нест.

Дида оинахонаи ду ҷаҳон,
Ҳеч кас ғайри ёр пайдо нест.

Баски дар дил ғудохтем нафас,
Хоки моро ғубор пайдо нест.

Муншии ноқисе ки мегӯянд,
Ки ниҳон, ошкор пайдо нест.

Дуди оҳе ки хаст домангир,
Шӯъла шабҳои тор пайдо нест.

Ҳайратам сад чаман шукуфту ҳанӯз,
Асар аз навбаҳор пайдо нест.

Чи биҳишт аст олами машраб,
Хоре аз эътибор пайдо нест.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Тўхтовсиз йиғидан ҳам асар йўқ, замона тузидан ҳам асар йўқ.

Кўз икки жаҳоннинг ойинахонасидир, унда ёрдан бошқа ҳеч ким кўринмайди.

Нафасни дилда куйдирганимиз учун, тупроғимизнинг чанги йўқ.

Нодон котиблар: «йўқолган нарсалар ошкор бўлмайди» дейдилар.

Оҳ тутуни этакни чулғаб олгач, қоронғу кечаларда ҳам шўъла (аланга) кўринмайди.

Менинг ҳайронлигимдан юзта чаман очилди-ю, ҳали ҳам баҳордан асар йўқ.

Машраб олами (шаробхўрлик мажлиси) қандай жаннатдирки, унда эътиборлик тикани йўқ.

www.ziyouz.com kutuþxonasi

Эътидоли ҳавои дил моро,
Ҳама гул карду хор пайдо нест.

Соз бар машқи шеъри Макнуна.
Ғайри ӯ ёдгор пайдо нест.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дилимизнинг мўътадил ҳавосидан ҳамма ёқ гулладн-ю, тикан йўқ.

Макнунанинг шеърига мавзуъ бўлиш учун ундан бошқа бир ёдгор йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гулшан зи ҷилваи ту парихона гашта аст,
Бӯи гул аз ҳавои ту девона гашта аст.

Улфат ба чашми масти ту бисъёр мушкил аст,
Бадхӯй ошно ки ба бегона гашта аст.

Ободии ду кавн ғуборест дар раҳаш,
Ҳар дил ки як саросари вайрона гашта аст.

Шамъ аз рухат ба сар зада гулдастаи фурӯғ,
Рашкам ниқоби булбулу парвона гашта аст.

Дар ёди рӯи моҳрухе-ю париваше,
Макнуна муддатест ки девона гашта аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гулшан жилвангдан парихонага айланибди, гулнинг бўйи орзу-шавқингда девона бўлибди.

Маст кўзларингга улфат бўлиш жуда қийин, (у) бегонага ошно бўладиган ёмон феълликдир.

Бошдан-оёқ вайронани кезган кўнгил йўлида икки дунёнинг ободлиги бир чанг-ғубордир.

Шамъ юзингдан равшанлик гулдастасини бошига қўйган рашким булбулу парвонага ниқоб бўлибди.

Бир ой юзли париваш ёдида кўп замонлардирки Макнуна девона бўлибди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилам бо сӯзи пинҳонӣ саре дошт,
Ки чун гардун кафи хокистаре дошт.

Хаёлаш ҳам маро дар парда месӯхт,
Агар бо худ гумони соғаре дошт.

Дили мо даъвии эъҷоз мекард,
Агар девонагӣ пайғамбаре дошт.

Нашуд сайди парешон ихтилотӣ,
Ҷунун дар кишвари мо лангаре дошт.

Ғуборам умрҳо парвоз мекард,
Чу дар афтодагӣ болу паре дошт.

Биҷӯ нури вафо, Макнуна, чун шамъ,
Тиҳи по бурд худ, ҳар кас саре дошт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилим махфий ишқ билан куяр, кафтида осмон сингари кули бор эди.

Ёдимга май пиёласини келтирганимда, унинг хаёли ҳам мени махфий куйдирарди.

Агар девоналикда ҳам пайғамбарлик бўлганда, бизнинг дилимиз мўъжиза даъвосини қилар эди.

Кўнглим (паришон) асов ов роми бўлмади, чунки вужудимизда девоналик ўрнаб қолган эди.

Ғуборим бир умр парвоз қиларди, чунки тушкунликда унинг қаноти бор эди.

Эй Макнуна, шамъ каби вафо нурини ахтар, талабгор киши (шамъни) оёқ яланг олиб қочади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳар чанд биҳишт дилнишин аст,
Дар кӯи ту як гили камин аст.

Чун шукри шикасти дил нагӯям?
Сад ганҷ ба рӯи ин замин аст.

Ишқи ту баҳори як чаман нест,
Шавқам ба ҳазор ҷо раҳин аст,

Шармандаи миннати ки бошам,
Чашми ту карашма офарин аст.

Аз сайқали ашки покбинон,
Оинаи осмон замин аст.

Омезиши ком бо муҳаббат,
Куфрест ки дар либоси дин аст.

Ҷуз дар раҳи оҷизӣ мазан гом,
Макнуна, раҳи камол ин аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жаннат қанчалик ёқимли бўлмасин, сенинг кўйингда бир камтарин тупроқдир.

Кўнглим шикасталиги шукрини нима учун қилмайин, у шикасталик вайронлик устида юз ганж бор.

Ишқинг бир чаманнинг баҳори эмас, шунинг учун шавқим минг жойга гарав.

Кўзларинг нозу карашма ижодчиси бўла туриб, мен кимнинг миннати шармандаси бўламан?

Пок назарлар кўз ёши сайқалидан ер осмоннинг ойинасидир.

Давлату иззат ишқ ва муҳаббатга аралашлиги дин либосидаги кофирликдир.

Эй Макнуна, ожизлик йўлидан бошқа ерга қадам босма, камол йўли мана шудир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳарфи шавқат мухтасар хоҳам навишт,
Бештар аз пештар хоҳам навишт.

Қосиди ҷон мекунам сӯяш равон,
Номаи бе дарди сар хоҳам навишт.

Шукри васлу шикваи ҳиҷрон равост,
Ҳар дуро бо як — дигар хоҳам навишт.

Шуд зи навмедӣ дуо муҳтоҷтар,
Бар бароти беасар хоҳам навишт.

Хондаам шарҳи ишороти нигоҳ,
Васфи лаълаш мухтасар хоҳам навишт.

Мезанад ҷӯш аз дилам мавҷи шикаст,
Аз хати дилбар агар хоҳам навишт*.

---

* Охирги байти йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шавқинг сўзидаги ҳарфларни қисқартириб, уни кўпдан-кўп ёзмоқни истайман.

Жон элчисини унинг томонига йўллайман, бош оғритмайдиган хат ёзмоқни истайман.

Васлга шукур қилиш, ҳижрондан шикоят қилиш тўғри, икковини бир-бирига улаб ёзмоқни истайман.

Умидсизликдан дуо қилишга муҳтож бўлдим, асарсиз озодлик ҳақида ёзмоқни истайман.

Унинг нигоҳ ишоратлари шарҳини ўқидим, лабининг таърифини қисқача ёзмоқни истайман.

Дилбар хатти ҳақида ёзмоқчи бўлганимда дилимда маъюслик тўлқинлари қайнайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилбари худкоми ман тарфи кулаҳ бар шикаст,
Ҷилва дар оина кард қадри маҳ аз сар шикаст.

Ҷавҳари аслӣ чу дошт, рӯй зи оина тофт,
Зевари хубӣ гузошт хубии зевар шикаст.

Лаъли хушобаш бидошт, донаи якдил гузошт,
Ташнаи он ҷавҳарам к-ин ҳама ҷавҳар шикаст.

Сунбулаш аз гул дамид, кокули нав қад кашид,
Шаҳпари товус рехт, балки саросар шикаст.

То хати сабзу руҳ аз ҳалқаи кокул намуд,
Ҳар ду ба ҳам чун расид, қимати анбар шикаст.

Мастии лаълаш дарид ҷома барандоми ҳур,
Ҷоми шароби таҳур бар лаби кавсар шикаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ўз хоҳиши билан иш қилувчи дилбарим хурсандликдан кулоҳини синдирди (дўпписини яримта қилди), ойинада жилва қилиб, ойнанинг қадрини кетказди.

Ўзида асл жавҳар бор бўлгани сабабли у ойинадан юзини ўгирди, у гўзаллик безагидан кечганлиги учун безаклар чиройи синди.

Лабида бир дона дил гавҳари бор эди, ташлаб кетди, мен ҳамма жавҳарларни синдирган ўша жавҳарнинг ташнасиман.

Гул юзидан сунбул униб, янги кокиллар қад кўтарди, шундан товуснинг шаҳпарлари тўкилди, балки бошдан-оёқ синди.

Унинг сабза хатлари ва юзи — кокили ҳалқасидан кўринди, иккови бир бўлиб келиб, анбар қийматини синдирди.

Лаъли лабининг мастлиги ҳур танидаги кийимни йиртди, покиза шароб жомини кавсар лабида синдирди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

З-он лабу рухсора дӯш дошт дил асбоби айш,
Даст заду шамъ кушт, по заду соғар шикаст.

Оҳ ки нахли қадаш мева ба ағъёр дод,
Чӯби ҷафо ҳар чи дошт дар мани абтар шикаст.

Хотири Макнунаро кард парешон зи ғам,
Чун бути гулфоми ӯ зулфи муанбар шикаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ўткан кун у лабу рухсор баракатидан дилимда айшу ишрат асбоби бор эди, қўл уриб шамъни ўчирди, оёқ билан тепиб жомимни синдирди.

Оҳки, унинг қаддининг ниҳоли ўзгаларга мева берди, жафо калтагидан ҳар қанча бўлса менинг бошимда синдирди.

У гул юзли гўзал хушбўй зулфларини тарқатгач, Макнунанинг хотирини ғамдан паришон қилди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй ки гӯи чарх саргардони чавгони шумост,
Гардани гарданкашон дар тавқи фармони шумост.

Эй ки ақли солхӯрда, ҳамчу тифли хурдсол,
Лавҳ бар каф, абҷадомӯзи дабистони шумост.

Хур ки бошад аз фурӯғаш машъали, маҳ партаве,
Як фурӯғ аз партави шамъи шабистони шумост.

Дида то нури шумо дида зи мишкоти азал,
Боз монда дидаи хуршед ҳайрони шумост.

Рашҳаи ҷоми шумо шуд чашмаи оби Хизр,
Базли Ҳотам қитъае аз суфраи хони шумост.

Бандаи бечора то ҷон дар бадан дорад агар,
Аз сари ихлос маддоҳу санохони шумост.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй фалак чавгонининг саргардони-ю, олам
мағрурлари фармонинг остида бўлган зот!

Узоқ умр кўрганлар ҳам ёш бола каби қўлига лавҳ
олиб сенинг мактабинг абжадхонидирлар.

Шўъласидан ой машъали бир партав бўлган қуёш
сенинг шабистонинг шамъи равшанлигидан
бир партавдир.

Кўзинг азал нургоҳидан нур кўргани учун қуёш
кўзи кўзинг ҳайрони бўлиб қолган.

Жомингдан томган бир қатра Хизр чашмаси бўлди.
Ҳотамнинг эҳсони сенинг эҳсонинг дастурхони
неъматларидан бир парчадир.

Бу бечора банданинг танида жони бор экан, ихлос
юзасидан сенинг мадҳингни ва шукрингни қилувчидир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Баҳри дарди ҷонгудозаш фикри дармоне кунед,
К-аз ҳама олам умиди ӯ ба дармони шумост.

Эй сагони кӯи ӯ, Макнунаро раҳме кунед,
Дар ҷаҳони аҷз аз уммедворони шумост.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эй дўстлар, жон ўртовчи дарднинг дармонига бир
фикр қилинг, барча оламда унинг умиди
сизларнинг дармонингиздандир.

Эй унинг кўйи итлари, Макнунага раҳм қилинглар,
ожизлик дунёсида у сизларнинг умидворларингиздандир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гашта оина бе қарори хатат,
Шуда тӯтӣ магар шикори хатат.

Низ машқи дили шикаста навис,
Мекашидем интизори хатат.

Метавон шарҳ кард гулшани роз,
Аз тамошои навбаҳори хатат.

Ҳар кӣ рӯзаш сияҳ шавад бинад,
Сари хуршед аз канори хатат.

Кард доман пур аз гули шаббӯ,
Субҳ оина шуд дучори хатат.

Бурда як бора ақлу ҳуш аз ман,
Рангу бӯи бинафшазори хатат.

Орзӯи дигар намонда маро,
Дилу ҷон мекунам нисори хатат.

Дили Макнуна сафҳаи чаман аст,
Аз тамошои сабзазори хатат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ойина сенинг хатинг беқароридир, ёки тўти хатинг шикори бўлганми?

Шикаста кўнгиллар машқини ҳам ёзгин, сенинг хатинг интизорлигини тортамиз.

Хатинг навбаҳори томошасидан дил асрори гулшанини шарҳ қилиб бўлади.

Ҳар ким қора кунга қолса, хатинг буржидан қуёш бошини кўради.

Тонг ойнаси хатингга рўбарў келган чоқда кеча ҳид тарқатувчи гулдан этагини тўлдирди.

Хатинг бинафшазорининг ранги ва бўйи ақлу ҳушимни бирданига олиб кетди.

Дилу жонимни хатингга нисор қилмоқдан бошқа орзуйим йўқ.

Хатинг сабзазори томошасидан Макнунанинг кўнгли чаманзор сафҳаси кабидир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Пеши сомони сиришкам мояи даръё кам аст,
Баҳри туғъёни ҷунунам вусъати саҳро кам аст.

Ҳар чи бинӣ партаве аз ҳусни оламгири ӯст,
Ҷилва бисъёр аст, аммо дидаи бино кам аст.

Гар шаробат кам диҳад соқӣ гуноҳи зарфи туст,
В-арна дар майхонаи тавфиқ қай саҳбо кам аст.

Хона бардӯшӣ намедонад чу ошиқ гирдбод,
Ҳарза гарде ҳамчу ӯ дар домани саҳро кам аст.

Аз ғубори ҳайрати Макнуна доман мекашад,
Ҷилвапардозе чу ӯ дар мулки истиғно кам аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кўз ёшим олдида дарё суви оздир, жунуним туғён қилган вақтда саҳро торлик қилади.

Дунёда кўринган ҳар нарса унинг оламни қоплаб олган ҳуснидан бир партавдир, жилва кўпдир, аммо уни кўрадиган кўз камдир.

Агар сенга соқий оз шароб берса у косанг кичкиналигининг гуноҳидир, йўқ эса, тавфиқ майхонасида қачон май кам бўлибди?

Бор-йўғини елкага кўтариб юрмоқни қуюн ошиқчалик билмайди, саҳро этагида қуюндек беҳуда кезувчи камдир.

Макнуна ҳайратининг ғуборидан у этак тортади, истиғно мулкида ундай жилвапардоз камдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳар дил ки зи ишқи ёр гарм аст,
То ҳашр аз он шарор гарм аст.

Дар роҳи фиреби ваъдаи ӯ,
Ҳангоми интизор гарм аст.

Аз синаи гарми ишқбозон,
Пушти хами рӯзгор гарм аст.

Дар хонаи зин даромад он шоҳ,
Дар маърака гиру дор гарм аст.

Дилсӯхтаи ҷафои ӯро,
Гар хок шавад ғубор гарм аст.

Беҳушаму чун расам ба соқӣ,
Гӯям сарам аз хумор гарм аст.

Чун шамъ шаҳиди ишқи ӯро,
То лавҳи сари мазор гарм аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳар дил ёр ишқидан қизиса, то қиёматгача ўша ишқ ўтидан қизиғдир.

Алдамчилик ёлғон ваъдасининг йўлида интизорлик ҳангомаси қизиғдир.

Ишқбозлар кўксининг оловидан бу рўзгорнинг эгилган елкаси қизиғдир.

У шоҳ зийнатхонага кирган чоғда маъракада ур-йиқит қизиғдир.

Унинг жафосидан дили куйганлар агар тупроқ бўлиб кетса ҳам, ғубори иссиқдир.

Агар мен беҳушликда соқийга етсам бошим хуморликдан қизиган дейман.

Унинг ишқидан шаҳид бўлганларга то мозор лавҳигача шамъдек қизиғдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бемори муҳаббати бутонро,
Хун дар раги беқарор гарм аст.

Макнуна, матои ҳуш бардор,
Бозори ҷунуни ёр гарм аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Гўзаллар муҳаббатининг беморларига қон беқарор томирда қизиғдир.

Эй Мажнуна, ҳуш матоини кўтар, ёр ишқининг жунун бозори қизиғдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳусн отәшу дил самандари ӯст,
Ишқ офату дард лашкари ӯст.

Ишқ аст муҳиту сабр — лангар,
Тӯфон — ғаму дил — шиновари ӯст.

Дил — гулшәни дарду боғбон — ишқ,
Ғам тубии соягустари ӯст.

Қуфли дили зангбастаи ман,
Дар банди калиди ханҷари ӯст.

Дар дил гузарад чу азми сайдаш,
Хуршед шикори лоғари ӯст.

Мурғи қафаси туро назебад,
Парвоз ки хубни пари ӯст.

Макнуна сар аз раҳаш нагирад,
Нақши кафи ёр-афсари ӯст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳусн ўтдир, дил унинг самандаридир, ишқ офатдир, дард унинг лашкаридир.

Ишқ денгизу сабр унинг лангаридур, ғам тўфону дил унинг ғаввосидир.

Дил дард гулшанидир, ишқ унинг боғбони, ғам унинг бошига соя солувчи тўбийдир.

Менинг дилимни занглаган қулфи унинг ханжари калитининг интизоридадир.

Агар овга чиқиш қасди кўнглидан ўтса, қуёш энг лоғар (ориқ) овидир.

Қафасда сақлаган қушнинг қаноти шундай чиройликки, учиб кетиш унга ярашмайди.

Макнуна ёр йўлидан бош кўтармайди, ёрнинг изи унинг бошининг тожидир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Соқӣ, ҳамин на аз ту дили мо дар оташ аст,
Соғар ба хун нашаставу саҳбо дар оташ аст.

Равшан чароғи дида зи рӯи ту кардаем,
Бо ҳар чи бингарем тамошо дар оташ аст.

Аз баски доғи хиҷлати ӯ гашта дар чаман,
Монанди шӯъла сарв саропо дар оташ аст.

Аз пои як хум анд гулу шамъ тардимоғ,
Ҳар кас ба ранги дигар аз онҷо дар оташ аст.

Ёди нигоҳи гарми ту шуд барқи хирманам,
Чун оҳи худ маро ҳама аъзо дар оташ аст.

Макнуна дил зи шӯълаи шавқаш тиҳӣ мабод,
Монанди шамъ зиндагии мо дар оташ аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй соқий, дилимизнинг куйиши сендангина эмас, пиёла қонда турибди, май ўтда.

Кўз чароғини юзингдан равшан қилганмиз ҳар бир нарсага қарасак ўтни томоша қиламиз.

Сарв унинг қадди-қомати хижолатидан доғдир, у шуъла каби бошдан-оёқ ўтдадир.

Гул билан шамъ бир хум тегидан сув ичади, ҳар ким у ерда бошқа бир йўл билан ўтга тушгандир.

Сенинг иссиқ нигоҳинг ёди менинг хирмоним чақмоғи бўлди, ўзимнинг оҳим сингари ҳамма аъзом ўтдадир.

Эй Макнуна, дилинг шавқ шуъласидан холи бўлмасин, бизнинг тириклигимиз шамъ каби ўтдадир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хӯрда дил аз ҷоми лаълаш бода дар субҳи аласт,
Ин замон гардидаам аз нашъаи он бода маст.

Ҳар шабе нури хаёли орази гулранги ӯ,
Шамъосо дар миёни базми ҷон дорад нашаст.

Мурғи дил бо мушксои риштаҳои кокулаш,
Дошт ҳамчун ҷони булбул бо раги гул тор баст.

Гар чашидӣ аз зулоли оби ҳайвони лабаш,
Мешудӣ зоҳид, зи шавқаш чун бараҳман майпараст.

Буд ҳамчун, бӯи гул аз дидаи мардум ниҳон,
Гаштаам бо ҷустуҷӯи васли ӯ болову паст.

Аз шамими зулфи ӯ дар нофаи тотор мушк,
Гашт хун аз рашки қадраш в-аз ҳасад дорад шикаст.

Гайри ошуфтан набошад хотири Макнунаро,
Бас ки дил дар ҳалқаи зулфи парешони ту баст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Азал субҳида дил унинг лаъл лабининг жомидан май ичган, ҳозир мен ўша майнинг нашъасидан мастман.

Ҳар кеча унинг гул юзи хаёлида худди шамъдек базминнинг ўртасида жон ёнади.

Дил қуши унинг хушбўй кокили толаларига гул торига боғланган булбул жони кабидир.

Эй зоҳид, башарти сен унинг лаби оби ҳаётидан тотисанг эди, унинг шавқидан бутхона бараҳмани каби майпараст бўлар эдинг.

У одамлар кўзидан гул ҳиди сингари яширинган эди, васлининг сўроғида пасту баландларни айланмоқдаман.

Унинг зулфи хушбўйлиги қадри рашкидан мушк тотор кийикларининг киндигида қон бўлди, ҳасаддан синди.

Макнуна паришон зулфинг ҳалқаларига дил боғлаган экан, унинг хотирида паришонликдан бошқа нарса бўлмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Оламе оинаваш волаву ҳайрони дӯст,
Гашт ҷаҳон бисмили ханҷари мижгони дӯст.

Гаштаам афсонае бехуду девонае,
Сӯхт чу парвонае шамъи шабистони дӯст.

Нашъа тавон ёфтан аз маи базми висол,
Чарх агар нашканад шишаи паймони дӯст.

Сӯхта болу парам, тӯдаи хокистарам,
Дод ба боди фано оташи ҳиҷрони дӯст.

Буд чу он бӯи гул дар чамани иттиҳод,
Нест зи ҳам мунфасил ҷони ману ҷони дӯст.

Мекунам аз рӯи шавқ сурмае бо чашми дил,
Кош расад заррае гард зи домони дӯст.

Тубию шамшод нест хотири Макнунаро,
Кард чу мадди назар сарви хиромони дӯст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бир олам ойина каби дўстнинг волау ҳайронидир,
жаҳон дўст киприклари ханжарининг бисмили бўлди.

Мен бир хил афсона бўлганман, бир беҳуда
девонадирман, дўст шабистонининг шамъи парвонадек
куйдирди.

Агар чарх дўст ваъдасининг шишасини синдирмаса
висол базмининг майидан нашъа топиш мумкин.

Қаноти куйган, бир тўда кулман, дўст ҳижрони
вужудимни кўкка совурган.

У ёр бирлик чаманида гулнинг ҳидидек эди, менинг
жоним билан дўстнинг жони бир-биридан жудо эмасди.

Кошки ёр этагидан бир зарра гард етса, унинг
камоли шавқдан дил кўзига сурма қилар эдим.

Дўстнинг сарви хиромондек қомати назарга тушгач,
тўби-ю, шамшод Макнунанинг хотиридан чиқди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз ошӯбею шӯре дар ҷаҳон афтода аст,
Фитнае дар арсаи охир замон афтода аст.

Оламеро чун чароғи шамъ аз ин дарди саре,
Сӯзи дил дар ҷону оташ дар забон афтода аст.

Э-ин аломат пораи дил халқро дар оби чашм,
Ҳамчу барги лола дар оби равон афтода аст.

Он ки умре дошт нақди тандурустӣ дар канор,
Бо тани садпора чун гул дар миён афтода аст.

В-он ки ҷисми дилпазираш ҳукми ҷони пок дошт,
Инак-инак ҳамчу мушти устухон афтода аст.

Ҳамчу шохи арғувон аз сарсари бедоди марг,
Ғарқа дар хун ҳамчу гул дар бӯстон афтода аст.

Рахна то афтод дар андомаш аз теғи аҷал,
Хокиёнро рахна дар ганҷи равон афтода аст.

Як замоне ҳамдами ӯ сӯз, эй шамъи мазор!
К-аз ғамаш Макнунаро оташ ба ҷон афтода аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жаҳонга яна бир шўру ғавғо тушди, охир замон майдонига бир фитна тушди.

Бу зоҳир ва ошкора дарддан шамъ чироғидек бир оламнинг дили куйиб, тилига ўт тушди.

Шу аломатдан кўз ёшида халқнинг пора-пора дили гўё оқар сувга тушган лола баргидек бўлди.

Бир умр соғ-саломатлик нақди унинг қучоғида эди, бугун гул каби юз пора тани билан ўртада турибди.

Унинг ёқимли жисми пок жон ҳукмида эди, энди кўринг бир сиқим устухон бўлиб қолибди.

Золим ўлимнинг қаттиқ шамолидан арғувон шохидек қонга ғарқ бўлиб, гулдек бўстонга тушибди.

Унинг жисмига ажал тиғидан рахна тушгач, гўё одамлар жонининг бурчагига рахна тушди.

Эй мазорнинг шамъи, бир замон (менга) ҳамдам бўлиб куйгинки, унинг ғамидан Макнунанинг жонига ўт тушди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Маҳе гузашт ки дидори ёр пайдо нест,
Насими васл аз он гулъузор пайдо нест.

Тазарви саркаши раъно хиром нопайдост,
Ғизоли ваҳшии мардумшикор пайдо нест.

Ситорае ки дар ин даврам эътибор барӯст,
Ба толеи мани беихтиёр пайдо нест.

Зи дил гузаштаму дасти тамаъ зи ҷон шустам,
Ки марҳами дилу ҷони фигор пайдо нест.

Ба гӯша карда маро меҳнати хазони фироқ,
Зи ҳеч гӯша насими баҳор пайдо нест.

Зи бас ки дар шаби ҳиҷрон гудохт чун тани зор,
Зи чоки сина дили доғдор пайдо нест.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бир ой ўтди-ю, ёр дийдоридан дарак йўқ, у гулюзли томондан васл насими эсмайди.

У хушхиром саркаш қирғовулдан дарак йўқ, мардумларни ов қилувчи у ёввойи кийикдан дарак йўқ.

У ҳозирги давримда эътиборим унга қаратилган юлдуз эди, ихтиёрим қўлдан кетган, толеимга у юлдуз кўринмайди.

Кўнгилнинг баҳридан ўтдим, жон тамаидан қўлимни ювдим, дил ва афгор жонимнинг марҳами пайдо бўлмади.

Фироқ хазонининг меҳнати мени бир бурчакка тиқиб қўйган, энди ҳеч бир бурчакдан баҳор насими пайдо бўлмайди.

Ҳижрон кечалари зор таним куйди-ю, сийна чокидан доғдор кўнгил кўринмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар ин бало чу шавам кушта, аз кӣ хун талабанд,
Ки теғи дилбару дасти нигор пайдо нест.

Писанди хотири Макнуна нест бодаву ҷом,
Чи суд з-ин ҳама пайдову ёр пайдо нест.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мен шу айрилиқ балосида ўлсам, хунимни кимдан талаб қилишадики, дилбарнинг қонли қўли ва қизарган тиғи бу ерда пайдо эмас.

Макнунанинг хотирига бода билан жом писанд эмас, ёр келмагач, бу бор бўлган нарсалардан нима фойда!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шаби наврӯзи ман он зулфи муанбар шуда аст,
Ки ба рухсори чу рӯзи ту баробар шуда аст.

Аз саводи сари зулфат ки шаби ид бувад,
Рӯзи рухсори ту ҳар рӯз фузунтар шуда аст.

Зинда будем зи васли ту, касеро нашуда
Он чи моро зи ту имрӯз муяссар шуда аст.

Қатра дар ҳалқаи чашми мани гирьён гардад.
Пои умрам ба гил аз гардиши ахтар шуда аст.

Акси рухсораи маҳ чанд тавон дид дар об,
Моҳ дар даври узори ту мукаррар шуда аст.

Чашми ғам дида бувад равзанаи хонаи дил,
З-офтоби рухат ин хона мунаввар шуда аст.

Ийсӣ аз орзуи лаъли ту гардида заиф,
Домани оҳ гирифта ба фалак бар шуда аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У муанбар (мушкин) зулф менинг наврўз кечамдир, чунки у сенинг кундуздек юзингга баробар бўлибди.

Байрам кечаси зулфинг қоралигидан бўлгани учун юзингнинг кундузи кундан-кунга ортади.

Биз васлинг билан тирик эдик, бугун сендан бизга муяссар бўлган нарса ҳеч кимга (муяссар) бўлмаган.

Бахтсизлик юлдуз юришидан бўлганидек, гирён кўздаги ёшлардан умрим оёғи лойга ботди.

Ой рухсорини қанча кўриш керак бўлса, сувда кўра оласан, сенинг юзинг даврида ой қайта-қайта такрорланган.

Бу ғамдийда кўз дил уйининг даричасидир, юзинг офтобидан бу дил уйи мунаввар бўлибди.

Исо лабинг орзусида шунчалик заиф бўлганки, оҳ этагидан ушлаб фалакка чиқиб кетган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Зулфи мушкини ту бар чеҳра бувад фитнаи шаҳр,
Хатти сабзат сабаби фитнаи дигар шуда аст.

Дилбарон гарчи фузунанд зи анҷум, лекин
Мулки хубӣ, маҳи ман бар ту муқаррар шуда аст.

Аз фурӯғи маҳу хуршед наёбад сайқал,
Хотири ҳар кӣ чу Макнуна мукаддар шуда аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Юзингдаги қора зулфинг шаҳар фитнаси бўлибди, сабза хатларинг эса, яна бошқа фитнага сабаб бўлибди.

Дунёда дилбарлар юлдуздан ҳам кўп, лекин, эй менинг ойим, чиройлилик мамлакати сенга муқаррар бўлибди.

Ҳар кимнинг хотираси Макнунаникидек хиралашган бўлса, у ой билан қуёш нуридан сайқал топмабди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сабо гузар чу бар он зулфи тобдор андохт,
Гиреҳ ба риштаи ҷонҳои беқарор андохт.

Сиришки дида дар айёми ҳаҷр ҳар гӯша,
Басе давид ки худро ба кӯи ёр андохт.

Шуд аз хаёли қадаш чашми ман сияҳ гӯё,
Ки сарв соя бар атрофи ҷӯйбор андохт.

Намонд сабру нашуд номаи фироқ тамом,
Ки меҳнаташ дилу дасти маро зи кор андохт.

Ба боғ акси гул андохт хешро дар об,
Ки барқи ҳусни ту оташ ба рӯзгор андохт.

Давид ҷониби кӯҳи фано ғизолаи сабр,
Ки ғамзаи ту ба саҳрои дил шикор андохт.

Чунон накӯст узорат ки шомгаҳ хуршед
Зи рашки рӯи ту худро аз ин ҳисор андохт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Тонг насими у жингалак зулф томонидан ўтгач, беқарор жонлар риштасига тугунлар солди.

Кўз ёшлари айрилиқ кунларида ҳар бурчакка шунчалик кўп югурдики, охир ўзини ёр кўйига ташлади.

Гўё ариқлар ёқасига сарв соя солганидек, кўзим унинг қомати хаёлидан қора бўлди.

Сабр тугади, лекин фироқ номаси тамом бўлмади, у фироқ меҳнати қўлим ва дилимни ишдан чиқарди.

Боғдаги гул акси ўзини сувга ташламоқда, чунки сенинг ҳуснинг барқи рўзгорга ўт солди.

Ғамзанг дил саҳросини овлашга кирган маҳалда сабр кийиги йўқлик тоғига қочди.

Юзинг шундай чиройлики, шом вақтида қуёш рашкдан ўзини бу қўрғондан нариёққа ташлади яъни ботиб кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дилам зи хори ғамат чун раҳад ки субҳи азал
Гули узори ту дар сина хор-хор андохт.

Сипеҳри олами дардам ки тири ҳаҷр маро,
Ҳазор равзана дар синаи фигор андохт.

Чаман тирозии Макнунаро тамошо кун,
Ки ашки сурх ба ёди ту шашқатор андохт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Азал субҳи юзинг гули орзусини менинг кўксимга солгач, дилим ғаминг тиканларидан қандай халос бўлсин.

Мен дард оламининг осмониман, айрилиқ ўқи афгор сийнамдан минг-минг тешик очган.

Сенинг ёдингда қизил ёшларини шашқатор қилди, Макнунанинг чаман безашини томоша қил.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

То дида бар рухи ту хат аз мушки ноб ёфт,
Хатте зи соя бар тарафи офтоб ёфт.

Ҷон аз хаёли оташи лаъли ту дида аст
Он манфаат, ки Хизр паямбар зи об ёфт.

Дар гардани шитоби ғизоли гурезпой,
Дил аз хаёли зулфи ту мушкин таноб ёфт.

Шуд рӯзи мо бадал ба шаб, эй моҳ, то туро
Барги суман зи турраи сунбул ниқоб ёфт.

Рухсори гул зи шарми узори ту гашта сурх,
Ҷаъди бинафша аз сари зулфи ту тоб ёфт.

Даврон ниҳод ганҷи хаёли ту дар дилам,
К-ӯро ба кунҷи майкадаи ғам хароб ёфт.

Макнуна, кори бастаи ӯро кушод нест,
Аз зулфи ёр ҳар ки ба дил печу тоб ёфт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гўё қуёш атрофида соя топгандек, кўз юзингда мушк ранглик (қора) хат кўрди.

Хизр пайғамбар сувдан топган манфаатни жон оташини лаъл лабинг хаёлидан топди.

Бу шитоб билан югурувчи кўнгил гардани зулфинг хаёлидан мушкин таноб топди.

Эй ой юзли, оқ юзингга зулфларинг ниқоб бўлгач, бизнинг кундузимиз кечага айланди.

Гулнинг рухсори юзинг хижолатидан қизилдир, гунафшанинг зулфи сенинг зулфинг хижолатидан буралди.

Даврон хаёлинг хазинасини дилимга қўйди, чунки дилимни ғам майхонасининг бурчагида хароб ҳолда топган эди.

Эй Макнуна, ҳар кимнинг ёр зулфи билан дили боғланган бўлса, унинг ишларига кушодалик йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Захми чашме то надонад рамзи аҳволи лабат,
Дафъ оин шуд сипанди донаи холи лабат.

Аз зулолаш чашмаи ҳайвон хиҷолат мекашад,
Шаккари Мисрӣ чу замзам зеру помоли лабат.

Бо тамошо мекунад наззора парвин аз фалак,
Ҳамчу гавҳар мавҷ мезад нури табхоли лабат.

Чун нигаҳ аз чашм берун нояд аз гулзори ҳусн,
Гар кунад парвоз аз хаттат пару боли лабат.

Дар аламободи ҳиҷрон моҳу солам чун шавад?
Қуръа афканда зи холи нуқта раммоли лабат.

Дар хазонободи ҳиҷрон нолаи Макнунаро
Обрӯи сурхрӯӣ дода иқболи лабат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёмон кўз лабинг рамзи аҳволини билмасин деб лабингдаги холинг унинг дафъи учун исириқдона бўлди.

Сенинг (лабинг) зулолидан ҳаёт чашмаси хижолат тортади, Миср шакари замзамдек лабинг поймолидир.

Гавҳардек мавж уриб турган лабинг учиғини фалакдан ҳулкар юлдузи томоша қилади.

Агар лабинг хатнинг пару қаноти билан парвоз қилса ҳам, назар кўздан чиқмаганидек, ҳусн гулзоридан (лаб) ташқарига чиқмайди.

Лабинг фолбини хол нуқталаридан фол очган бўлса, ҳижрон аламободида менинг ой-йилларим нима бўлар эди?

Ҳижрон хазонободида Макнунанинг ноласига лабинг қабули қизил юзли обрўсини берди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Афсус ки аз гулшани васлат асаре нест,
Касро зи саропардаи анқо хабаре нест.

Аз бас ки баланд аст мақоми ту чу хуршед,
Ҷуз нолаи дилсӯз маро болу паре нест.

Пеши назарам зинати олам ҳама маҳв аст,
Дар гулшани ҷон ҷуз рухи ту ҷилвагаре нест.

Хун хӯрда дил аз ишқи ҷаҳонсӯзи ту чандон,
Дар меҳнати ҳиҷрон дили моро ҷигаре нест.

Парварда зи ашк оҳи ғамандудаи худро
Чун сарв чисуд аст ки ӯро самаре нест.

Аз ҳаҷри рухаш ашк фурӯ рехт саҳобаш,
Ҳар чиз набошад ки чу ман ашки таре нест.

Макнуна ба сад нола дар оинаи имкон,
Ҷуз васли ту уммеду хаёли дигаре нест.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кишилар анқонинг уясини билмаганларидек, афсуски, васлинг гулшанидан бир асар йўқ.

Мақоминг қуёш каби баланд бўлганидек менинг ҳам дилни ўртовчи ноладан бошқа қанотим йўқ.

Назаримда, дунё зийнатлари кўзга кўринмайди, жон гулшанида юзингдан бошқа нарса жилвагар эмас.

Дил жаҳонсўз ишқингда шунчалик қон ютганки, ҳижрон меҳнатида дилимизнинг жигари қолмади.

Ғамга беланган оҳимни кўз ёши билан тарбия қиламану, лекин ундан нима фойда, у сарвга ўхшаган мевасиздир.

Мен унинг юзи ҳажридан булутдек ёш тўкаман, менчалик ёш тўкувчи кимса йўқ.

Бу дунёда Макнуна юз нола билан машғулдир, васлинг хаёлидан бошқа унинг умиди йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хоксорӣ — исми аъзам буд, бар дилҳо нашаст,
Санг чун шуд сурма андар дидаи бино нашаст.

Мардумиро аз тавозуъ мешавад қадраш баланд,
Дар бисоти ҳусн, абру аз ҳама боло нашаст.

Аҳли табъэ ҳаст дар зиндони ғам дидам асир,
Дар қафас тӯтӣ зи гуфтори суханоро нашаст.

Соф кун оина осо аз кудурат синаро,
Аз ғубори дилсиёҳӣ лола дар саҳро нашаст.

Саркаши хоҳӣ, туро хоҳад намудан поймол,
Шуд ба боло оташу охир ба зери по нашаст.

Аз лаби шаккарфишони ёр ширин нуктааш,
Бар димоғи ҷони ман чун нашъаи саҳбо нашаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Камтарлик — бир улуғ исм бўлгани учун диллардан жой олди, тош эзилиб сурма бўлгани учун кўрар кўзлардан жой топди.

Одамларнинг қадри одоб тавозуъдан баланд бўлади, ҳусн бисотида қош ҳаммадан юқори ўтирибди, (чунки) у тавозуъ билан эгилгандир.

Закки табъ кишиларни ғам зиндонида асир кўрдим, тўти ҳам ширин сўзлигидан қафасга тушган.

Кўнгилни гарду ғубордан ойинадек тоза тутгин, дили қоралигидан лола саҳрода қолди.

Баландмартабаликни исташ, сени оёқ ости қилади, мана олов юқорига бош тортиб, охири оёқ остига тушди (куйиб, кул бўлди)

Ернинг шакарафшон лабларидан чиққан ширин сўзи жоним димоғига май нашъасини етказади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Расму оини ғарибӣ ёд гир аз офтоб,
Субҳидам танҳо баромад, шоми ғам танҳо нашаст.

Синаи Маҳнуна дар кунҷи ғарибӣ сӯхта,
Оби чашмаш ҳамчу гавҳар дар дили дарьё нашаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ғариблик расмини қуёшдан ўрган, у тонгда ёлғиз чиқиб ғам шомларида ёлғиз ботди.

Макнунанинг кўкси ғариблик бурчагида куяди, унинг кўз ёшлари худди ғавҳардек дарё дилига ўтирди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Туй ки оби риёзи дилат зулоли бақост,
Замири поки ту миръоти коинотнамост.

Ситораи фалаки қадрию замона мутеъ,
Замонаи тараби халқию ситора ғувост,

Либоси лутфи ту чун нофа ҷайби мушк олуд,
Насими хулқи ту чун боди субҳ ғолиясост.

Ду мисраи ба сари лавҳи некӯи мастур,
Ду абруи ту ки унвони некии ду сарост.

Дилам чу хонаи занбӯр шуд зи пайқонат,
Ҳазор рахнаву ҳар рахнаро ҳазор садост.

Зи теғи нози ту ҷисмам шуда ҳазор шикоф,
Ҳазор роҳу ба ҳар роҳи ӯ ҳазор балост.

Шаби фироқ ба Макнуна чун ҳуҷуми магас,
Зи нолаи дили беихтиёр сад ғавғост.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сен дил боғининг суви мангулик зулоли бўлган зотсан, пок кўнглинг коинотни кўрсатувчи ойинадир.

Сен қадру қиймат фалагининг юлдузисан, замона сенга итоат қилади, халқ хурсандчилигининг замонасисан, бунга юлдуз гувоҳдир.

Лутфинг либосининг ёқаси нофадек мушколуддир, яхши хулқинг насими тонг шамолидек хушбўй тарқатувчидир.

Икки дунё яхшилигининг сарлавҳаси бўлган икки қошинг яхшилик лавҳига ёзилган икки мисраъдир.

Дилим ўқларингдан гўё аринининг уясидек минг тешик, ҳар тешикдан мингта садо чиқади.

Новинг тиғидан жисмим минг пора бўлган, у поралар минг йўл, ҳар бир йўлида минг бало.

Макнунага фироқ кечаси пашшалар ҳужуми каби ихтиёрсиз кўнгил ноласидан юз ғавғо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз оҳи дилам гашт ҷаҳон шӯри қиёмат,
Нодида касе ҳеч замон шӯри қиёмат.

Шаб то ба саҳар раъд сифат нолаи моро
Мардум ҳама карданд гумон шӯри қиёмат.

Кардам чу хаёл он рухи ошӯби ҷаҳонро
Андохт ба тан руҳи равон шӯри қиёмат.

Дар ҷилва хироми қади шамшоди баландаш
Бо аҳли ҷаҳон дод нишон шӯри қиёмат.

Аз оташи ҳаҷраш ҳамаи мардуми олам,
Афканда зи фарьёду фиғон шӯри қиёмат.

Мақнуна аён сохта дар маҳфили аҳбоб,
Аз оҳи дили барқфишо шӯри қиёмат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилим оҳидан жаҳонда шўри қиёмат ғавғоси кўтарилди, бундай қиёмат шўрини кимса ҳеч вақт кўрган эмас.

Кечаси то саҳаргача момақалдироқдек (ўкириб қилган) ноламни одамлар шўри қиёмат деб гумон қилдилар.

Мен жаҳонга фитна солувчи у юзнинг хаёлини қилганимда жон танимга шўри қиёмат солди.

Унинг шамшоддек баланд қадди-қомати жилва қилиш чоғида жаҳон аҳлига шўри қиёматдан дарак берди.

Оламдаги ҳамма одамлар унинг ҳажрининг ўти билан фарёду фиғон кўтариб, қиёмат шўрини қўзғотишди.

Макнуна аҳбоблар мажлисида дил оҳининг чақмоғидан шўри қиёмат аён қилди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Доғам, он ваҳшӣ ғизоле бар дили ман ром нест,
Чун назар дар чашму мавҷи ашкро ором нест.

Кош дар ин бекасиҳо дида андозад маро,
Дарди ҳиҷронро даво ҷуз равғани бодом нест.

Оқилӣ, ҳаргиз маҷӯ аз ҳечкас бӯи вафо,
Чунки иксири саодат андарин айём нест.

Абрӯяш-бо як ишорат оламе мақтули ӯст,
Ҳамчунин тезӣ бə нӯги ханҷари Баҳром нест.

Дар раҳи ӯ чашми ҷон аз интизорӣ шуд сафед,
Сӯи дил ҳаргиз насими муждаи пайғом нест.

Рӯи худ бинмуда андар парда дорад зулфро,
Ин қадар донам ки акнун субҳи моро шом нест.

Чун кунад Макнуна чун гул ҷоми ишрат бишканад,
Нашъаҳои бодаи лаъли лаби гулфом нест.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У ёввойи кийик дилимга ром эмаслигидан доғдаман,
кўз ёшининг тўлқинлари кўзда ором тутмагани каби
кўзимда тўхтамайди.

Кошки эди шу кимсасиз вақтларимда менга бир назар
солса, ҳижрон дардига бодом ёғидан бошқа даво йўқ.

Агар оқил бўлсанг, ҳеч кимдан вафо бўйини ахтарма,
чунки бу саодат иксири[1] бу даврда йўқ.

Унинг қошлари бир ишорат билан бир жаҳонни қатл
қилади, бундай ўткирлик Баҳром ханжарида ҳам йўқ.

Унинг йўлида жон кўзи интизорликда оқарди (кўр бўлди),
ундан кўнгилга ҳаргиз пайғомининг насими келмади.

Юзини кўрсатди-ю, зулфини пардада тутди, бундан
кейин бизнинг суҳбатимизнинг шоми бўлмаса керак
деб ўйлайман.

Гул ишрат жомини синдирганда Макнуна нима қилсин?
Чунки гул ранглик лаб майининг нашъалари йўқ.

---

[1] Иксир — кимёвий эритма, гўё унинг қатрасини эритилган мисга томизилса, уни олтинга айлантирар эмиш.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз ғилофи худ ҷудо чун гашт ханҷар офат аст,
Ноз аз мижгон бурун ҷастаст бар сар офат аст.

Дарди пинҳонро тавон фаҳмид аз рухсори зард,
Бо хаёли шахс ваҳми кисаи зар офат аст.

Мева то талхӣ набинат кай ба ширинӣ расад,
Комҷӯро дар тариқи ишқ шаккар офат аст.

Аз риё бигрез, май хӯр, ишқбозӣ пеша гир,
Зоҳидонро масҷиду меҳробу минбар офат аст.

Эй парӣ, аз шӯри оҳи ман ҳазар, ҳаргиз маханд,
Дар гулистон барги гулро боди сарсар офат аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ханжар ўз ғилофидан (қинидан) чиққанда офат бўлгани каби киприклардан ноз ўқи отилса бошга офатдир.

Ваҳимали кишиларга чўнтагидаги олтин офат бўлганидек, махфий дардни рангнинг сариғлигидан билиб олса бўлади.

Мева аччиғлиқни кўрмагунча ширинлик касб этмайди, ишқ йўлида комжў (давлатпараст)ларга айш-ишрат ширинлиги офатдир.

Риёдан қоч, май ич, ошиқликни ўзингга ҳунар қил, меҳроб, масжиду минбар зоҳидларга офатдир.

Эй пари, менинг оҳим туғёнидан ҳазар қил, ҳаргиз кулма, гулистонда гул баргига қаттиқ шамол офатдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эминӣ меҷӯӣ тарки майл аз асбоб кун,
Мӯр агар парвозро хоҳад ба ӯ пар офат аст.

Ашки пай-дарпай дили Макнунаро бетоб кард,
Санги тифлон бар сари мажнун саросар офат аст

www.ziyouz.com kutubxonasi

Агар саломатликни истасанг, дунё асбобига майл қилишни тарк эт, чумоли парвоз қилишни истаса, унга қанот офатдир.

Болаларнинг отган тошлари мажнун бошига офат бўлганидек Макнунанинг тинимсиз оққан ёши дилини хароб қилди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳама оби назокат мечакад аз лаъли хандонат,
Хиҷолат мекашад гавҳар зи мавҷи нури дандонат.

Зи фитрат оташи ишқат фиканда бар танам сад доғ,
Саропо чун пари товус дорам чашми ҳайронат.

Ба гулзори рухат аз сабза афзуда тароватҳо,
Ба мулки ҳусн хуршед аст зери хатти фармонат.

Ба ҷон парвонаи шамъи ҷамолат метавон гаштан,
Ки дар зар ғўтта хўрда аз гиребон то ба домонат.

Ба найрангу фусун сад Сомириро мебарад аз раҳ,
Зи андози тағофул ғамзаҳои чашми фаттонат.

Ба ёди теғи ту Макнуна шуд дар машҳади шавқат,
Раҳой нест мумкин аз дами шамшери мижгонат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳамма назокат суви сенинг кулиб турган лабингдан томади, тишларининг нури мавжидан гавҳар хижолат тортади.

Ишқинг ўти азалдан танимга юз доғ қўйган, сенга ҳайрон бўлган кўзларим бошдан-оёқ товус паридекдир.

Юзинг гулзори сабзадан тароват ва тозалик орттирган, ҳусн мулкида қуёш хатти фармонинг остидадир.

Висолинг шамъига жон билан парвона бўлса арзийди, ёқангдан этагинггача олтин зарга чўмилибсан.

Фитнали кўзларинг юз найрангу фусун билан ғамза ўқини отишидан юзта Сомирий[1]ни йўлдан уради.

Макнуна тиғинг ёди билан қатл этилган жойида шавқланиб турибди, мижгонинг қиличи дамидан қутулиш мумкин эмас.

---

[1] Сомирий — Сомир деган юртдаги бир сеҳргар. Афсонага кўра, у олтин билан кумушдан бир бузоқ ясаб, шуни гапиртирган ва шу мўъжиза билан бир қанча одамларни ўз динига киргизган эмиш.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хомаи мушкин рақам бинавишт иншои хатат,
Сархати ҳурони ҷаннат гашт туғрои хатат.

Дар баҳори ҳусн гардун бар замин помол кард,
Аз латофат то насозад сабза даъвои хатат.

Сабзмоҳонро ба дарси ҳусн дар иқлими ҳинд,
Рустахези субҳи маҳшар кард ғавғои хатат.

Хатти райҳонӣ, ки кас тасвир созад, аз чи ранг
Хомаи Беҳзод оҷиз гашт з-имлои хатат.

Нуқтаи сирри даҳонат қобили тақрир нест,
Кас надонад маънии рамзи муаммои хатат.

Шаҳриёро, дил агар девона шуд маъзур дор,
Бар сари Макнуна афтодаст савдои хатат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хатинг иншосини мушкин рақамли (қора ёзадиган) қалам ёзган, хатинг сарлавҳаси жаннат ҳурларининг сархати бўлди.

Сабза сенинг хатинг олдида латофатдан даъво қилмасин деб фалак ҳусн баҳорида сабзани оёқ ости қилди.

Ҳинд иқлимидаги яшил тусли гўзалларга ҳусн дарсини беришда, сенинг хатинг қиёмат ғавғосини барпо қилди.

Хатинг шундай бир райҳоний хатки, ҳеч ким уни тасвир қила олмайди, хатинг имлосидан Беҳзод қалами ҳам ожиз бўлган.

Оғзинг нуқтасини таҳрир қилишга қобилияти бўлмаган киши хатинг муаммоси рамзини билмайди.

Эй шаҳриёр, агар дил девона бўлган бўлса, маъзур тут, Макнунанинг бошига хатинг савдоси тушган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Рухи чу субҳи ту хуршеди олами болост,
Даҳан чу зарраву дар шоми зулф нопайдост.

Ҳалоки ҳалқаи он зулфи тобдорам ман,
Ба даври ҳусн ту он низ ҳам ба гардани мост.

Дар оташ аст чу парвона бету ҷону дилам,
Дилат ба ишва ҳамон шӯх чашми бепарвост.

Каманди кокули наврастаат ба хол расид,
Ки тавқи гардани тӯтихатони шаккархост.

Дилам чу хонаи занбӯр шуд зи пайконат,
Ҳазор рахнаву ҳар рахнаро ҳазор балост.

Зи нози чашми ту ҳар сӯ ки бингарам фитнаст,
Зи тоби зулфи ту ҳар ҷо ки меравам ғавғост.

Забони хомаи Макнуна дар ҳадиқаи даҳр,
Гулест тоза ки барги нишоти аҳли вафост.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Тонгга ўхшаш юзинг олами боло (осмон)нинг қуёшидир, оғзинг гўё заррадек зулфинг шомида нопайдодир.

Мен у жингала соч ҳалқасининг қурбониман, ҳуснинг даврида бизнинг гарданимизга тушгандир.

Жону дилим сенсиз ўтда парвонадек куяди, сенинг дилинг ишва, кўзинг шўхлик билан бепарводир.

Навраста кокилинг каманди холга етди, ширинсўзлик, сабзихатлик, тўтиларнинг гарданига бўйинбоғ бўлди.

Дилим ўқларингдан гўёки арининг уясидек минг тешик бўлди, ҳар тешикда минг бало.

Қай томонга қарамай, кўзинг нозидан фитналардир, қаерга бормай, зулфинг буралишидан ғавғолардир.

Жаҳон боғида Макнуна қаламининг тили бир тоза гулдирки, у вафо аҳлининг хурсандчилик баргидир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бо хаёли лаъли ӯ аз ҷоми Ҷом бояд гузашт,
Ҷилвагар шуд ҳуснаш аз боғи Ирам бояд гузашт.

Сурмасо шуд гар ба чашми дил ғубори кӯи ёр,
Э-остони Каъбаю байтул-ҳарам бояд гузашт.

Қомати ӯ чун алиф бар ҷон агар шуд нақшбанд,
Аз хаёли нуктаи рамзи қалам бояд гузашт.

Дам занад ҳар кас зи меҳри хубрӯёни ҷаҳон,
Бар сараш аз чарх сад санги ситам бояд гузашт.

Ҳар ки дар дил ханҷари лофи қаноат мезанад,
Дар ҷаҳон аз орзӯи бешу кам бояд гузашт.

Он ки омад дар ҳисоби зумраи озодагӣ,
Аз шумори фикри динору дирам бояд гузашт.

Ҳамчу гулшан гар наёбад аз висолаш хуррамӣ,
Хотири Макнуна дар саҳрои ғам бояд гузашт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Унинг лаъли лаби хаёли билан Жамшид жомининг баҳридан ўтиш керак, ҳусни жилвагар бўлди, Эрам боғининг баҳридан ўтиш керак.

Агар дил кўзига ёр кўйининг ғубори сурма бўлса, Каъба ва байтул-ҳарам остонасининг баҳридан ўтиш керак.

Агар унинг қомати алифдек жон ўртасига нақш боғласа, «алиф» қаламда қандай тортилишининг хаёлидан ўтиш керак.

Ҳар ким жаҳон гўзаллариниng муҳаббатидан дам урса, унинг бошига чархдан юз зулму ситам тошлари ёғилиши керак.

Ҳар кимки дилига қаноат лофининг ханжарини урар экан, дунёда озу кўпнинг орзусидан ўтиши керак.

Озодалар қаторида саналган киши олтин тангани санаш фикридан кечиши керак.

Агар унинг висолидан гулшандек хуррамлик топмаса, Макнунанинг хотири ғам саҳросида ўтиши керак.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ӡ-ин чаман ғайр аз гули озор ҳаргиз барнахост,
Як гули роҳат дар ин гулзор ҳаргиз барнахост.

Даҳри дун ҳар рӯз дар як хона сад бемор кушт,
Як табиб аз баҳри сад бемор ҳаргиз барнахост.

Синаҳо шуд чок аз омад-шуди боди мурод,
Гарди дарде аз дили афгор ҳаргиз барнахост.

Тан ба мурдан неҳ ки қасри умри бебуньёдро
Тоири марг аз сари девор ҳаргиз барнахост.

Нақши варду лола бастан доғи дил бор оварад,
Дар биёбоне ки ғайр аз хор ҳаргиз барнаҳост.

Осмон дар базми олам шодие ҳосил накард,
Аз дили Макнуна ҷуз озор ҳаргиз барнахост.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бу чаманда, озор гулидан бошқа гул ҳаргиз унмади, бу гулзорда битта ҳам роҳат гули унмади.

Бу паст дунё бир уйда ҳар куни юзта касални ўлдирди, юз бемор иложи учун битта ҳам табиб келмади.

Мурод шамолининг келиб-кетаверишидан сийналар чок бўлди-ю, афгор кўнгилдан дард гарди ҳаргиз кўтарилмади.

Ажалга тан бергинки, асоссиз умр қасрининг девори устидан ўлим қуши ҳаргиз учиб кетмади.

Тикандан бошқа нарса унмайдиган бир биёбонда гул билан лола нақшини орзу қилишкўнгулга (оғир) юкдир.

Бу фалак олам базмида ҳеч хурсандчилик ҳосил қилмади, Макнунанинг кўнглида озордан бошқа нарса унмади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз моҳи рӯза аз аспи ҷафо зин баргирифт,
В-аз ҳилоли ид даврон, ҷоми симин баргирифт.

Бахти риндон ҳамчу чашми масти соқӣ хуфта буд,
Чашм бикшуду сари ғафлат зи болин баргирифт.

Соқии гулчеҳра ҳамчун лола баъд аз муддате,
Бар гирифт аз хок ҷоми лаъли рангин баргирифт.

Мутриб аз мифтоҳи мизроби нишотангези чанг,
Қуфли меҳнат аз дари дилҳои ғамгин баргирифт.

Ин яке дар дафъи ғам илҳони Довудӣ намуд,
В-он яке монанди Ҷам ҷоми ҷаҳонбин баргирифт.

Он ки дар комаш ба ғайр аз заҳри нокомӣ набуд,
Аз шаробу нуқл ком аз талху ширин баргирифт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Рўза ойи жафо отидан эгарини олди, ҳайитнинг янги ойи келиши билан жаҳон симинбар жом кўтарди.

Риндлар бахти соқийнинг маст кўзларидек уйқуда эди, энди кўзларини очиб ғафлат ёстиғидан бошини кўтарди.

Гулчеҳра соқий бир қанча муддатлардан сўнг, лола каби рангин жомни ердан кўтарди.

Созанда шодлик бахш этувчи чангни созловчи калити билан машаққат қулфини очиб, дилларни қувонтирди.

У бири (созанда) ғамни дафъ қилишда Довуд оҳангини кўрсатди, у бири (соқий) Жамшид каби жоми жаҳоннамони кўтарди.

Оғзида умидсизлик заҳридан бошқа нарса бўлмаган ҳамма одам шароб ва газакнинг аччиқ чучугидан муроду мақсадига етди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

В-он ки аз бедоди моҳи рӯза дар хун метапид,
Соқии маҳфил ба сад эъзозу тамкин баргирифт.

К-ӯ ҳамон шоҳе ки кавсар ҷуръае аз ҷоми ӯст,
Рафт дар базми адам Макнуна ғамгин баргирифт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Рўзанинг зулмидан қон ютган кишининг бошини мажлис соқийси юз эъзозу икром билан кўтарди.

Кавсар шароби жомининг бир қатраси бўлган шоҳ қани, у Макнунани ғам билан қолдириб йўқлик базмига кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фиғон ки равшании чашми ашкбор бирафт,
Латофати чаману ранги лолазор бирафт.

Гули мурод ба гулзори рӯзгор намонд,
Муродбахши асирони беқарор бирафт.

Ба санги тафриқа ҷоми муроди халқ шикаст,
Зи боди ҳодиса сарсабзии баҳор бирафт.

Сипеҳр гӯ пас аз ин ранги хуррамӣ мафрӯш,
Ки ранги ишрат аз ин сақфи зарнигор бирафт.

Зи жола гирьяи ҷонсӯз мекунад наргис,
Ки сабзаи тараб аз тарфи ҷӯйбор бирафт.

Зи бас ки дида чу Яъқуб рехт гавҳари ашк,
Саводи мардумаки чашми ашкбор бирафт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фарёдки, **йиғлоқ кўзнинг равшанлиги** кетди, чаманнинг латофати ҳам, **лолазорнинг ранги** ҳам кетди.

Жаҳон **гулзорида мурод гули қолмади**, беқарор асирларга **мурод бахш этувчи** (зот) кетди.

Халқ муродининг **жоми паришонлик** тоши билан уриб синдирилди, **баҳорнинг сабзу хуррамлиги** ҳодиса **шамоли** билан учиб кетди.

Эй фалак, **бундан кейин хурсандчилик** рангини сотма (кўрсатма), **бу зарнигор тожу равоқдан** айшу ишрат **ранги кетди.**

Наргис дилдан жонни ўртовчи **йиғи** билан йиғлайди, **хурсандчилик сабзаси ариқчалар** лабидан кетди.

Кўзлар Яъқуб каби **гавҳардек ёшларини** тўкаверганидан кўп ёш **тўкувчи кўз қорачиғининг қораси** кетди (оқариб қолди).

www.ziyouz.com kutubxonasi

Чи шуд ки тахт нигун гашт, тоҷ бесар шуд
Чи шуд ки кавкабаи шоҳи шаҳриёр бирафт.

Чаро насохта хун ҳар ду дида Макнуна,
Зи даст домани он ёри гулъузор бирафт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Қандай аҳвол бўлдики, тахт эгилди, тож бошсиз қолди,
қандай аҳвол бўлдики, шаҳриёр шоҳнинг дабдабаси кетди.

Макнуна нима учун икки кўзини қон қилмасинки,
унинг қўлидан гул юзлик ёрнинг этаги чиқиб кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дасти қазо ки равнақи боғи ҷаҳон шикаст,
Шохи ҷавон буриду дар оби равон шикаст.

Даври замон ба машраби чархи тунукзабон
Ҷоми муроди соқии роҳатрасон шикаст.

Боди муфориқат алами заркаши зафар
Дар баргрези фитна чу шохи ҷавон шикаст.

Шоҳе ки санг дар кафи ӯ ҳукми шиша дошт.
Бар санг шиша чун шиканад, он чунон шикаст.

Сад мурғи бахт бар сари ӯ соя карда буд,
Нозук дил аз уқубати марги гарон шикаст.

Семурғи ошьёнаи адлу амон парид,
Бозори сиккахонаи нақди равон шикаст.

Рафт он нигор ҳамчу сабо аз канори ман,
Макнунаро зи оҳ рухи осмон шикаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жаҳон боғининг равнақини синдирган қазо қўли
ёш шохни кесиб оқар сувга ташлади.

Давр ва замон тилёғлама фалакнинг урф-одатига
мувофиқ роҳат бахш этувчи соқийнинг мурод
жомини синдирди.

Баргларни тўкувчи фитна шамолидан ёш новдалар
синганидек, айрилиқ шамолидан зар билан тикилган
зафар байроғи йиқилди.

Кафтида тош бамисоли нозик шишадай синадиган
шоҳ, шиша тошга урилганда қандай синса, худди
шундай синди.

Юз бахт қуши унинг бошига соя солган эди, унинг
нозик дили оғир ўлим азоб-уқубатидан синди.

Адлу'амон ошёнасининг семурғи учди, юриб турган
пулнинг бозори синди.

У гўзал жонон сабо шамолидек ҳузуримдан кетди,
Макнунанинг оҳидан осмон юзи хиралашди (синди).

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дар баҳорон ба чаман он бути чолок хуш аст,
Аз хиромаш ба дилам рӯи арақнок хуш аст.

Чун зи кайфияти май рафт зи худ, мастонро
Сояи барги ниҳолу шаҷари ток хуш аст.

Дилам он ғамзаи қотил ба сари зулф кашид,
Мурғи бисмил чу шавад баста ба фитрок хуш аст.

Турраи кокули ӯ бод парешон карда,
Шонаосо зи алам синаи сад чок хуш аст.

Кам мабодо зи сари нолаи ман сояи ишқ,
Ҳар киро дард набошад, ба сараш хок хуш аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Баҳор кунлари чаман у гўзал жонон билан
кўнгиллидир, хиром билан терлаган юзи менинг
кўнглимга хуш келади.

Май кайфи билан ўзидан кетган мастларга, ниҳол
ва ток дарахти сояси кўнгиллидир.

Дилимни у ғамзали қотил зулф учига боғлади, ҳа,
албатта бисмил бўлган қушни қанжирғага[1] боғлаш
яхшидир.

Ўрилган сочларини шамол паришон қилди, лекин
тароққа ўхшаган юз тилим сийнамдан паришон бўлса
яхши эди.

Ноламнинг бошидан ишқ сояси ҳеч қачон кам бўлмасин,
ҳар кимда дард бўлмаса, унинг бошига тупроқ
(сочилгани) яхши.

---

[1] Қанжирға — ов қилинган нарсаларни боғлаш учун эгарга осиб қўйилган тасма.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Натавонист кунад мартабаи ишқ баланд,
Оташеро пару бол аз хасу хошок хуш аст.

Дасти Макнуна ба домони висолаш нарасид,
Шукр гўён ба дил ин хонаи ғамнок хуш аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Гўёки ўт хас-хашаклардан авж олганидек, нотавонлик ишқ мартабасини баланд қилади.

Макнунанинг қўли висол этагига етмади, энди шукр билан шу ғамхона уйда ўлтирмоқ унга яхшидир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Соф аст рухи оина кирдори табиат,
Як зарраи ғам мешавад озори табиат.

Аз санг кашад шиша ҳама дарди таваҳҳум,
Ҳамсӯҳбати ноаҳл — бувад бори табиат.

Дар лафз ниҳон гашта рухи дилбари маънӣ,
Аз бахти сияҳ сохта девори табиат.

Дар боғ гул аз боди баҳор омада сарсабз,
Хуррам зи насиме шуда гулзори табиат.

То хат накунад ҷилва куҷо сафҳа кунад гул,
Аз сурмаи ӯ дидаи бедори табиат.

Аз чархи ҷафопеша насозӣ ту илоҳӣ,
Ҳамчун гӯли оташзада бемори табиат.

Аз баҳри дилаш мавҷ зада гавҳари маънӣ,
Макнуна бувад маҳрами асрори табиат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Табиат юзи ойинадек тиниқ, бир заррача ғам ҳам унга озордир.

Ҳамма вақт шишанинг қўрқинчи тошдан бўлгани каби ноаҳл кишининг суҳбати ҳам табиатга юкдир.

Маъно дилбарининг юзи лафзда яширинганидек, табиат деворини ҳам қора бахтдан ясаган.

Боғдаги гуллар баҳор шамолидан яшнаганидек табиат гулзори ҳам бир насимдан хуррамдир.

То хат жилва қилмаса сафҳанинг юзи гулламаганидек, табиат кўзи ҳам унинг сурмасидан равшандир.

Эй тангрим, менинг табиатимни жафопеша чархдан ўтга ташланган гулдек сўлдирма.

Макнуна табиат сирларининг маҳрамидир, шунинг учун дили денгизидан маъно гавҳарлари мавж уради.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилам ба роҳи висолат дар интизор гузашт,
Чу мавҷи гавҳари фарсуда беқарор гузашт.

Аз он замон ки ҷудо гаштаам зи рухсорат,
Зи шӯри нола ба ҷонам чи кору зор гузашт.

Зи дуди оҳ сияҳ кард ҳаҷр кохи димоғ,
Ҳамеша бо ғами ҷонсӯзи рӯзғор гузашт.

Чи гуна умри фаноро кас эътимод кунад,
Чу барқ аз назарам базми шаҳриёр гузашт.

Ҷавону пир ҳамоғӯши якдигар бошанд,
Хазон расид ба як соату баҳор гузашт.

Бирав ба гулшану ҳолаш бубину таҷриба кун,
Ба рангу бӯ нарасонида гиру дор гузашт.

Мадеҳ ту домани фурсат зи даст Макнуна
Илоҷ нест дар он дам ки вақти кор гузашт.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилим гўё эскириб сийқаланиб қолган беқарор гавҳардек, сенинг висолинг йўлида интизорликда ўтди.

Рухсорингдан жудо бўлган онлардан бери фарёду ноламдан жоним бошига қандай кулфатлар тушмади.

Айрилиқ оҳ тутуни билан димоғ айвонини қорайтирди, рўзгорим ҳамиша жонларни ўртовчи ғам билан ўтди.

Киши бу йўқ бўлиб кетувчи умрга қандай эътимод қилади, шаҳриёримнинг базми назаримдан чақмоқдек ўтиб кетди.

Ёшлик ва қарилик бир-бири билан кучоқлашгандир, бир соатда куз келиб, баҳор ўтди.

Гулшанга бориб унинг ҳолидан тажриба қил, рангу бўйларига шону шавкат еткунга қадар ўтиб кетади.

Эй Макнуна, фурсат этагини қўлдан берма, иш вақти ўткандан кейин илож бўлмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй дил, чу оқибат ҳамаро кор мушкил аст,
Хуррам ба марги кас нашавад ҳар кӣ оқил аст.

Шахси аҷал муаккали лайлу наҳори мост,
Гаҳ дар ақиб ситода, гаҳе дар муқобил аст.

Имрӯз ҳар кӣ ханда занад бар қатили ишқ,
Фардо зи гирья ғарқа ба хунобаи дил аст.

Осон қадам ниҳад ба сари хоки мо ҳасуд,
Ғофил ки чун ба хок равад кор мушкил аст.

Аз дасти дӯст ҳар чи расад нӯш мекунам,
Гар шарбати шифост ва гар заҳри қотил аст.

Дар ҳасту нест аҳли вафоро чи ихтиёр,
Макнуна з-интизори рухаш нимбисмил аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй кўнгил, охири ҳамманинг бошига мушкул иш тушар экан, оқил киши бировнинг ўлимига хурсанд бўлмайди.

Ажал кечаю кундуз бизнинг пойлоқчимиздир, у гоҳ орқада, гоҳ олдинда туради.

Бу дунёда ҳар ким ишқ шаҳидига кулса, у дунёда дилининг қонига ғарқ бўлади.

Қабримиз тупроғига осонгина қадам қўйган ҳасадчилар, тупроққа борганда иши қийин бўлгани учун ғофилдир.

Дўстнинг қўлидан ҳар нарса тегса, симираман, у хоҳ шарбат бўлсин, хо заҳри қотил бўлсин.

Борлик-йўқликда вафо аҳлига қандай ихтиёр бор, Макнуна унинг юзининг интизоридан ярим ўликдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй баҳори ҷилва хуррам аз ниҳоли қоматат,
Дидаҳо маҳви тамошо аз висоли қоматат!

Хубию, мавзунию, озодагию дилкашӣ,
Ҳаст мазмуне зи мактуби маоли қоматат.

Чун ту нахле дар баҳористони хубӣ кас надид,
Сарв бо шамшод яксар поймоли қоматат.

Нусхаи озодагӣ пайдост аз ҳар мисраам,
Баски дорам дар сухан фикру хаёли қоматат.

Сарвқаддони ҷаҳонро солҳо дидем, нест
Дар миёни нозпероён мисоли қоматат.

Гарчи ҳиҷрон ҳар замоне тоза доғам мекунад,
Шавқҳо дорам зи уммеди висоли қоматат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй қомати ниҳолидан жилва баҳори яшнаган жонон,
қоматинг висолидан кўзлар томошанинг ҳайронидир.

Чиройлилик, хуш қадду қоматлик, озодалик, дилкашлик,
қоматинг маолининг (келиб чиқишини) мактубидан бир
мазмундир.

Гўзаллик баҳористонида сендек ниҳолни ҳеч ким
кўргани йўқ, сарву шамшодлар ҳаммаси қоматинг
поймолидир.

Сўзда қоматинг фикру хаёлини кўп қилганлигимдан,
ёзган ғазалларимнинг ҳар бир мисраида озодалик
нусхаси кўриниб турибди.

Жаҳон сарви қадларининг кўпини кўрдик, у нозанинлар
ичида сенинг қоматингнинг мисоли йўқ.

Айрилиқ ҳар дам кўнглимга янги доғлар қўйса ҳам
қоматинг висолини умидида шавқим яна кўпроқ бўлади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Нолаи қумрӣ бувад аз сарв-фаръёди малол,
Дар гулистоне ки болад эътидоли қоматат.

Солҳо шуд ҳаст мақсуду мурод, эй маҳҷабин,
Бигзарад дар шодкомӣ моҳу соли қоматат.

То баҳористони олам ҳаст сарсабз инчунин,
Сарбаландӣ бод ҳамдӯши камоли қоматат.

Бар мароми орзӯ дар қуръаи ҳусни вафо,
Чашм андозам ки ояд рост фоли қоматат.

Гашт охир дар чаманзори мазомини камол
Фикрати Макнуна мавзун аз хаёли қоматат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳар бир гулистонда, сенинг мавзун қоматинг қад кўтарса, рашкдан қумрининг ноласи сарвдан баланд кўтарилади.

Эй ой юзлик, йиллар менга мақсуду мурод шудирким, қоматинг ою йили шодлик билан ўтсин.

Модомики олам баҳористони шундай яшнаб турар экан, шу баркамол қоматинг билан мартабанг ҳам ҳамиша улуғ бўлсин.

Ҳусн, вафо қуръасида қоматинг фоли орзу мақсадига мувофиқ рост келар деб кўз тутаман.

Ғоят камолга етган мазмунлар чаманзорида
Мақнунанинг фикри қоматингнинг хаёли билан ўлчанди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бе ту дар базми тараб мавҷи шаробам оташ аст,
Бемаи лаъли лабат нуқлу кабобам оташ аст.

Васл мушкил, ёр бепарво, фиғонам беасар,
Дӯстон, раҳме ки дар ҷони харобам оташ аст.

Рост гӯям рӯз то шаб бе ту месӯзам зи ҳаҷр,
Ҳосили бедӯриам доғ асту хобам оташ аст.

Заҳр бошад бе лаби лаъли ту дар комам набот,
Дурам аз базми ту ҳамчун шамъу обам оташ аст.

Ваҳ, намедонам чисон дар ишқи ӯ тоб оварам.
Ман гиёҳу дилбари олиҷанобам оташ аст.

Аз табу тоби дили зорам мапурс, эй ҳамнафас,
Шамъи ҳиҷронам, табам — доғ асту тобам — оташ аст.

Ҳар қадар сӯсам зи ҳаҷри шӯълаи рӯяш кам аст,
Чун манам парвонаи он шамъ, бобам — оташ аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сенсиз шодлик базмларида шаробим мавжи оловдир,
лаъли лабинг майисиз газагим ва кабобим оловдир.

Етишмоқ қийин, ёр бепарво, фиғоним таъсирсиз, эй
дўстлар, раҳм қилинглар, хароб жонимда оловдир.

Ростини айтсам, кечаю кундуз сенсиз айриқлиқда
куяман, уйғоқлигимнинг ҳосили доғу уйқум оловдир.

Лаъли лабингсиз новвот ҳам оғзимга заҳар бўлиб
татийди, базмингдан узоқ бўлганим учун худди
шамъдек куяман, сўзим ўтдир.

Ажабо, билмайманки, унинг ишқига қандай тоб
келтираман, мен бир қуруқ хашакману, дилимни олган
олижанобим ўтдир.
Эй ҳамнафас, юрагим иситмаларидан сўрама, айрилиқ
чироғиман, иситмаларим доғу иссиғим оловдир.

Унинг шўълалик юзи ҳажрида ҳар қанча куйсам кам,
чунки мен парвонаману у ёруғ чироғим оловдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Зоҳиди хушк аз чи мепурсӣ зи ҳоли зори ман,
Синаи пурҳасрате дорам, ҷавобам оташ аст.

Дар каломам нест, Макнуна, ба ғайр аз сӯхтан,
Дафтарам маҷмӯаи доғу китобам — оташ аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эй қуруқ зоҳид, менинг ҳоли зоримдан нима сўрайсан, ҳасратга тўлган кўкрагим бор, сўроғингга жавобим — оловдир.

Мен Макнунанинг сўзларида куйишдан бошқа нарса йўқ, дафтарим доғ тўплами-ю, китобим — оловдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

• • •

Дар гулистоне ки он моҳи сиҳи боло нашаст,
Аз хиҷолат гул ба сар афтоду сарв аз по нашаст.

Хуб дидам печутоби ишқу тамкинҳои ҳусн,
Ман тапидам з-изтиробу ёр бепарво нашаст.

Эй фалак, з-ин бештар бар мо чи мехоҳӣ ситам,
Кушт моро ҳасрати базме ки ӯ бе мо нашаст.

Шеваи нозу ниёз охир куҷо гирад маро,
Ҳар қадар ман об гаштам ӯ ба истиғно нашаст.

Ҳамчу ман Фарҳоду Маҷнун тоби расвой надошт,
З-ин сабаб дар Бесутун бигрехт, дар саҳро нашаст.

Мӯниси ишқи бутон улфат намегирад ба кас,
Бе ту гар сад анҷуман бархост, дил танҳо нашаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қайси бир гулистонда у сарв қоматлик гўзал ўтирса, гул хижолатдан бош эгиб, сарв йиқилади.

Ишқдан буралишлар ва ҳусндан вазминликларни кўп кўрдим, мен изтиробдан питирлайману ёр бепарво ўтиради.

Бир базмнинг ҳасрати бизни ўлдирди, чунки у ерда ёр менсиз ўтирди, эй фалак, бизга бундан ортиқ яна қандай ситамларинг бор?

Нозу ниёз шеваси охири мени қаерга олиб боради, мен қанчалар сув бўлсам, у шунчалик нозу истиғнода бўлади.

Фарҳод ва Мажнун мендек расволикка тоб келтира олмади, шунинг учун бири Бесутун тоғига қочди, бири саҳрода ўтирди.

Гўзаллар ишқида мубтало бўлганлар кишига улфат бўла олмайдилар, агар сенсиз юзта мажлисда бўлсам ҳам дилим танҳо ўтиради.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бо умеди он, ки шояд боз бихромӣ ба ноз,
Чашми ҳайронам ба роҳат ҳамчу нақши по нашаст.

Бе ту чун ранги тараб ангехтам дар қону дил,
Оташам аз май фитоду хунам аз саҳбо нашаст.

Гар ҳама тасвир бошад ишқ аз ҷо мебарад,
Нест мумкин бе ту ар Макнунаи шайдо, нашаст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Яна нозу карашма билан хиром қилиб келармикансан деган умид билан ҳайрон кўзларим йўлингда оёқ изидек ўтирибди.

Сенсиз дилда шодлик рангини авж олдирган маҳалимда майдан (танимга) ўт тушади, қоним совийди.

Ҳар қандай тасвирни ҳам ишқ жойидан олиб кетади, шайдо Макнунанинг сенсиз ўтириши мумкин эмас.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй зулфи сиёҳи ту шабистони муҳаббат,
Анвори ҷамолат маҳи тобони муҳаббат.

Бе ҳарфи хушат зиндагие нест ба дилҳо,
Ҷоно́ лаби лаъли ту бувад ҷони муҳаббат.

Дил хун шуду ҷон доғ шуду ҳол сияҳ ҳам,
Аз дасти ту дасти ману домони муҳаббат.

Бошад рухи ту маъдани раъноию хӯбӣ,
Бошад дили ғампарвари ман кони муҳаббат.

Афғону ғаму оҳу ҷафову ситаму доғ
Ин аст ба даврони ту сомони муҳаббат.

Охир адаби ишқ ба саҳрои ҷунун зад,
Бишкаст ҷафоҳои ту паймони муҳаббат.

То захми ҷигарсӯхтагонро ситам орад,
Ҷуэ лаъли лабат нест намакдони муҳаббат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қора зулфинг муҳаббат шабистони, жамолинг нурлари муҳаббатнинг тўлин ойидир.

Ёқимли сўзларингсиз дилга тириклик йўқ, эй жон, лаъл лабинг муҳаббатнинг жонидир.

Дил қон бўлди, жон доғ бўлди, ҳолим ёмон бўлди, сенинг дастингдан қўлим муҳаббат этагидадир.

Юзинг раънолик ва гўзалликнинг кони бўлса, менинг ғампарвар дилим муҳаббат конидир.

Афғон, ғам, оҳ, жафо, ситам ва доғ — сенинг даврингда муҳаббатдан ҳосил қилган давлатимдир.

Охир ишқ таълими мени жунун саҳросига олиб борди, жафоларинг муҳаббат паймонини синдирди.

Куйган жигарлар эвазига ситам етказишда, лаъл лабингдан бошқа муҳаббатнинг намакдони йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

То чанд кунӣ хоки мазаллат ба сари мо,
Эй ҷони муҳаббат, машикаи шони муҳаббат!

Хоҳӣ ситаму зулм намо, хоҳӣ иноят,
Макнуна бувад бандаи фармони муҳаббат.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Қачонгача хорлик тупроғини бошимизга сочасан? Эй муҳаббатнинг жони, муҳаббат шон-шавкатини синдирма.

Хоҳ зулму ситам кўрсат, хоҳ иноят қил, Макнуна муҳаббат фармонига қулдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳарфи Маҷнуни ту аз гулбарги тар нозуктар аст,
Ҳалқаи занҷираш аз оби гуҳар нозуктар аст.

Чун нигоҳи покбозонам сари гуфтор нест,
Варна дам аз пардаҳои чашми тар нозуктар аст.

Фитнаҷӯи ман намесозад ба хӯи хеш ҳам,
Хотири ӯ бештар аз бештар нозуктар аст.

Аз навиди лутфи пинҳонаш фиребам медиҳад,
Гуфтугӯи қосид аз лутфи хабар нозуктар аст*.

* Охирги байти йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Мажнуннинг сўзи янги гулнинг баргидан нозикроқдир, занжиринг ҳалқаси гавҳар сувидан ҳам нозикроқдир.

Агар сўзларим покиза назарлар боқишига ўхшаган бўлмаса, нима учун бу дам-нафасларим ёшли кўз пардасидан ҳам нозикроқдир?

Мени мафтун қилувчи (гўзалим) ўз табиати билан ҳам келиша олмайди, унинг хотири нозикдан ҳам нозикроқдир.

Унинг яширин лутфу марҳамати хушхабари билан мени алдайдилар, хабарчининг сўзлари хабардан ҳам нозикроқдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сарви озоде зи бӯстони ҷавонӣ рафта аст,
Гулбуне барбоди марги ногаҳонӣ рафта аст.

Ҳамчу насрин бо дили чоку даруни доғдор,
Ноумед аз лолазори виндагонӣ рафта аст.

Худ рафиқи хеш танҳо рафта то мулки адам,
Фориғ аз ҳамроҳии ёрони ҷонӣ рафта аст.

Ҳасрати бисъёр дар дил рафта то мулки бақо,
Бо дили пур ҳасрат аз дунёи фонӣ рафта аст.

Ҳосили хунин дилони фурқаташ дар дасти дор,
Ӯ ки дар таҳсили айши ҷовидонӣ рафта аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёшлик бўстонидан бир сарви озод кетибди, тўсатдан келган ўлим шамолидан бир гул дарахти кетибди (қўпорилибди).

Насриндек чок кўнгул доғдор юрак билан тириклик лолазоридан ноумид кетибди.

Ўзи ўзига рафиқ бўлиб йўқлик мулкига танҳо кетибди, жондан яқин қадрдон дўстларининг ҳамроҳлигисиз кетибди.

Кўнглида тўла ҳасрат билан мулки бақога кетган, бу дунёи фонийдан ҳасратга тўлган кўнгул билан кетибди.

Унинг фироқида қон ютканларнинг ҳосили доғ бўлди, у эса абадий бир айши ишратни ҳосил қилиш учун кетибди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бесабаб ганҷи вуҷудаш рафта дар зери замин,
Ё зи таъсири қазои осмонӣ рафта аст.

Ин ситам бар кас дар ин меҳнат сарои ғам нарафт,
Лек бар Макнунаи озурда ҷоне рафта аст.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Унинг вужуди хазинаси ер остига сабабсиз кетдими ёки қазои осмонининг таъсиридан кетдими?

Бу меҳнат саройи бўлган дунёда бундай ситаму зулм ҳеч кимда бўлмаган, аммо жони озор топган

Макнунада бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳариф сохта соқӣ маро бо ҷоми мусаллас,
Ки мерасад ба дили ман фараҳ зи номи мусаллас.

Пари мисол бувад ҷилваи шароб ба чашмам,
Чу мавҷи бода зи худ мебарад хироми мусаллас.

Пиёла дилкашу май софу нашъа ҳушрабост,
Куҷо халос шавӣ аз каманди доми мусаллас.

Ба ҳеч боб раҳой наёфт аз раҳи ваҳшат,
Ғизоли ҳушу хирад то нагашт роми мусаллас.

Нишин мураббаву май нӯш, шод бош замоне,
Бувад чу манзари шоҳӣ — ҳавои боми мусаллас.

Зи офтоби қадаҳ нур ёфт дидаву дил ҳам,
Чу файзи субҳ табиаткушост шоми мусаллас.

Ба ҳарфи зуҳд чу Макнуна зад рақам, эй дил
Муназзаҳ аст нигини вараъ зи номи мусаллас.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Соқий мени мусаллас жомига улфат қилди, чунки мусаллас номидан менинг кўнглимга хурсандлик етар эди.

Мусалласнинг жилваси кўзимга парига ўхшаб кўринади, чунки шароб тўлқинларининг хироми мени ўзимдан олиб кетади.

Пиёла дилкаш, май тиниқ, нашъа ҳушни олиб кетувчидир, мусаллас камандининг домидан қандай халос бўла оласан?

Ақлу донишнинг кийиги то мусалласга ром бўлмагунча ёввойиликдан қутула олмайди.

Чордона қуриб ўлтир, май ич, бир замон шод бўл, мусалласнинг том ҳавоси гўё подшоҳлар манзари (болхонаси) деразачаси кабидир.

Қадаҳ офтобидан кўзу кўнгил нур топади, тонг файзи мусалласнинг шоми табиатни очади (ёритади).

Эй дил, Макнуна воҳидлик ҳарфини ўчирди, покизаликнинг узуги мусаллас номи билан тозадир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй ҷамолат ба таби синаи сӯзон боис,
В-эй хаёлат ба нами дидаи гиръён боис.

Шона машшота ба он зулфи мусалсал заду, шуд
Ба парешонии аҳволи парешон боис.

Аз чи рӯ пеши хати сабзи ту гиръён нашавем,
Ҳаст бар хуррамии сабза чу борон боис.

Рухи гулгуни ту аз бода барафрӯхт ки шуд,
Ба гудози дили мо сӯхтагон он боис.

Дар тамошокадаи даҳр ба ранги рухи ёр,
Нест бар ҳайрати ин дидаи ҳайрон боис.

Холи шабрангу нишоти сухан аз лаъли лабаш,
Гашт бар доғи дилу ҷӯшиши афғон боис.

Гуфтугӯи ғами ҳиҷрону ҳадиси дами васл,
Гашт Мақнуна ба ин дафтару девон боис.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй жонон, жамолинг куйган кўнгул иситмасига сабаб бўлди, хаёлинг йиғлоқ кўзнинг ёшига сабабчи бўлди.

Пардозчи у ўрилган сочларга тароғ урди-ю, паришон аҳволнинг паришонлигига сабаб бўлди.

Униб чиққан яшил хатларинг олдида нима учун йиғламайлик, сабзалар яшнашига ёмғир сабабчи эмасми?

Майдан гул ранг бўлиб ёнган юзинг биз куйганларнинг ўртанишига сабаб бўлди.

Дунё томошахонасида ёрнинг юзидан бошқа ҳайрон кўзимизнинг ҳайратига сабабчи бўлувчи нарса йўқ.

Унинг қора холи лаъли лабидан сўзлаш шодлиги дилимизнинг доғлиги ва афғонимизнинг кўтарилишига сабаб бўлди.

Эй Макнуна, ҳижрон ғамлари ҳамда васл фурсатларининг гап-сўзи мана шу дафтару девоннинг вужудга келишига сабаб бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шуда бо мастии ман гардиши соғар боис,
Мехўрам хуни ҷигар, бодаи аҳмар боис.

Бош дар кунҷи қаноат ки ба дарьё ғаввос,
Луқмаи коми наҳанг омада, гавҳар боис.

Дили девона ки дар силсилаи доми вафост,
Мекашад сўи худам ҷилваи дилбар боис.

Чашм буд он ки тамошои ҷамолаш кардам,
Пойбўси қадами ёр шудам, сар боис.

Дили ман хуш шуда, Макнуна, зи нақди вари ашк,
Шуда ўро рухи зарду мижаи тар боис.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Мастлигим сабаби пиёланинг айланишидир, қон ичишимга сабаб қивил майдир.

Қаноат бурчагида ўтир, чунки ғоввос дарёда гавҳар тамаъида наҳанг оғзига кетди (кирди).

Дилбар жилваси мени ўз томонига тортди, чунки девона дилим вафо истаб унинг тузоғига илинди.

Кўзим бўлгани учун унинг жамолини томоша қилдим, бошим эса, унинг оёғини ўпишимга сабаб бўлди.

Эй Макнуна, унинг хурсандчилигига кўз ёшиму сариғ юзим сабаб бўлгани учун дилим кўз ёшим олтинидан қувонди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз ғами ёри ману гардиши ахтар наргис,
Доим ангуштнамо бошаду абтар наргис.

Сояи сарв пас аз хилъати наврӯзӣ сохт,
Кард болиш гули навраставу бистар наргис.

Нав арӯсест тару тоза ки аз ғунчаи хеш,
Бӯи хуш баста ба думболаи меъҷар наргис.

Қурси маҳро ба сарангушти ҳино баста, шикофт,
Маҳшикоф аст чу ангушти паямбар наргис.

Пиразолест ки дар жазби ҷавонони баҳор,
Менамояд зари сурх аз сари чодар наргис.

Аз баёзи басари хеш намояд гули зард,
Ҳамчу акси санам аз дидаи кофар наргис.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёрим ғами ва фалакнинг айланганидан наргис доимо абтар бўлди (думи қирқилиб, ҳамма уни бармоқ билан кўрсатадиган бўлди).

Сарв наврўз байрами либосини кийиб яшил бўлганда, унинг ерга тушган соясини янги ўсган гуллар ёстиқ, наргис тўшак қилди.

Наргис гўё яшнаган янги келинчакдир, у ўзининг ғунчасидан хушбўй нарсани рўмолининг учига боғлаган.

Ой кулчасини ҳина қўйилган бармоғи билан ёрди, наргис пайғамбар бармоғидек ойни ёрувчидир.

Наргис бир маккора кампирдирки, баҳор ёшларини ўзига тортмоқ учун ёпинган чодири устидан қизил олтин кўрсатади.

Наргис бутпараст кўзига тушган бут аксидек кўзининг оқи ўртасидан гулни кўрсатади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ишқи булбул ба сари оташи гул сӯхт сипанд,
Дар чаман то нарсад чашми баде бар наргис.

Хост то булбул аз оҳанги ҷунун боз ояд,
Хонд ҳар субҳ дуои қадаҳ аз сар наргис.

Хизр осо чамани умри ту хуррам бодо,
Банда ат — лолаву гул — ходиму чокар — наргис.

Гар чи, Макнуна, басе наргиси хуш дар чаман аст,
Чун ду чашмаш набувад ғайри мукаррар наргис.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Чаманда наргисга кўз тегмасин учун булбулнинг ишқи гул ўтининг устида исириғчи бўлди.

Наргис булбулни телбаликдан қайтариш учун ҳар тонг қадаҳ дуосини* ўқиди.

Хиҳодек умринг бўстони доим яшнасин, лола билан гул қул бўлиб, наргис хизматкоринг бўлсин.

Эй Макнуна, гарчанд бўстонда чиройли наргислар кўпдир, лекин унинг икки кўзи каби тенгсиз эмас.

* Д у о и қ а д а ҳ — телбаларга коса четига ёзиб бериладиган дуо.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нокомӣ аст бар мани ноком эҳтиёҷ,
Дорам зи лаъли ёр ба дашном эҳтиёҷ.

Саъям чу нақши пой ба ҷое намерасад,
Афканда аст бар сарам айём эҳтиёҷ.

Ҷуз бар дарат ба ин ҳама ҳоҷат куҷо равем,
Ҳар сӯ ниҳода дар раҳи мо дом эҳтиёҷ.

Аз баҳри як нигоҳ зи чашми сиёҳи ӯ,
Дорад ба боғ наргису бодом эҳтиёҷ.

Мино-хаёли қадди ту, ҷом аст-ҳайратам,
Набвад маро ба шишаву боҷом эҳтиёҷ.

Бе лаъли ёр аз паи дафъи хумори ман,
Соқӣ, мабар ба бодаи гулфом эҳтиёҷ.

Макнуна рам намуда зи абнои ин ҷаҳон,
Охир варо ба халқ кунад ром эҳтиёҷ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Менинг муҳтожлигим муродга етмаслигимдир, шунинг учун ёрнинг лабидан дашном олишга муҳтожман.

Ҳаракатларим оёқ изидек ҳеч ерга етмайди, давр бошимга муҳтожлик солган.

Шунча ҳожатларимиз билан сенинг эшигингдан бошқа қаерга борамиз, йўлимизда ҳар томонга муҳтожликлар тузоқ қўйган.

Унинг қора кўзларининг бир нигоҳига боғда наргису бодомлар муҳтождир.

Қоматинг хаёли менинг шишам, ҳайронлигим жомимдир, шунинг учун шиша билан жомга эҳтиёжим йўқ.

Эй соқий, менинг хуморимни ёзаман деб ёрнинг лабисиз гул ранг шаробга муҳтож бўлма!

Макнуна бу жаҳон халқларидан узоқлашмоқни истайди, лекин уни эҳтиёж яна халққа ром қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Манам ба ишваи он шӯхи дилрабо муҳтоҷ,
Чунон ки ҳаст ба алтофи шаҳ гадо муҳтоҷ.

Баҳор бинаду то гулфурӯши ноз шавад,
Бувад ба пои нигорини ӯ ҳино муҳтоҷ.

Зи дӯстон наравад обрӯи истиғно,
Мабод бар дари бегона ошно муҳтоҷ.

Маро зи пири харобот умед бисъёр аст,
Ки будаам ба каромоти авлиё муҳтоҷ.

Худо нагуфта, хатармоягони ин гирдоб,
Шавад ба ёрии маллоҳи нохудо муҳтоҷ.

Ҳама карашмаву найранги ӯ бувад, варна,
Дар ин миёна куҷо мунъиму, куҷо муҳтоҷ.

Дар эҳтиётҷи ту Макнуна аз ҳад афзун аст,
Ба ғайри худ накунад бо касе худо муҳтоҷ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Мен шоҳларнинг лутфу карамига муҳтож бўлган гадодек у дилрабо шўхнинг ишвасига муҳтожман.

Ҳина унинг оёғи нақши бўлишга муҳтож, шу билан баҳорни кўрса-ю, боғда ноз ишва билан гулфурушлик қилса.

Дўстлардан истиғно обрўси ҳаргиз кетмасин, ошно бегоналарнинг эшигига муҳтож бўлмасин.

Майхона пиридан умидим кўпдир, чунки авлиёларнинг карoматига муҳтож бўлганман.

Худо демасдан бу хатар гирдобига тушганлар нохудо (кема капитани)нинг ёрдамига муҳтож бўладилар.

Бу жаҳондаги ҳамма нарса унинг карашма-ю найрангидур, бўлмаса бу ўртада эҳсон қилувчи киму муҳтож ким?

Эй Макнуна, сен ҳаддан зиёда муҳтожсан, худо ўзидан бошқа кишига муҳтож қилмасин.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Мерасад аз ҷоми май имрӯз пайғоми сабӯҳ,
Хушдилам то шом аз хосияти номи сабӯҳ.

Офтоб аз машриқи уммеди риндон сар кашид,
Тоза шуд айши кӯҳан аз муждаи ҷоми сабӯҳ.

Бар дари майхонаам аз шом то субҳ интизор,
То шавад дил комьёб аз ҷоми гулфоми сабӯҳ.

Донаи холи лабат дар ҷом дидам, лоҷарам,
Мурғи дил афтода баҳри дона дар доми сабӯҳ.

Аз ғами олоиши асбоби дуньё фориғ аст,
Ҳар ки ҷоми бода менӯшад ба ҳангоми сабӯҳ.

Нашъа аз ҷоми сабӯҳӣ кун ки то шами абад,
Файз меболад зи хоки дурдошоми сабӯҳ.

Бас ки дар шоми фироқаш, ғунча ҷайби ҳасратам,
Нашкуфад Макнуна табъам чун гул аз ҷоми сабӯҳ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бугун менга май жомидан тонгги май саломи келаётир, тонгги май номи хосиятидан то шомгача хушдилман.

Офтоб риндлар умиди машриқидан бош кўтарди, тонгги жом хушхабаридан эски айшлар янги бўлди.

Кўнгул гулранг сабуҳий жомдан мақсадига етармикан деб майхона эшигида шомдан тонггача интизорман.

Мен жомда лабинг донаи холини кўрдим, кўнгул қуши шу дона учун сабуҳий жомининг тузоғига илинди.

Ҳар ким тонг пайтида май ичса, дунё ғамларидан фароғат топади.

Сабуҳий жомдан маза қил, чунки сабуҳий май дурдахўрларининг тупроғидан қиёматгача файз чиқиб туради.

Айрилиқ шомида ҳасратим ёқаси доим ғунчадек тугилгандир, эй Макнуна, менинг табиатим сабуҳий жомдан гулдек очилмайди?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Файзҳо дар парда дорад партави анвори субҳ,
Ин башорат дод бар ман сирри файзосори субҳ.

Бишканад ҳамъёзаи ҷоми сабӯҳӣ офтоб,
Нашъаи саршор дорад дидаи бедори субҳ.

Фоли ҳайрат мезанад чун андалиб аз бӯи гул,
Маст шуд махмури ман аз соғари саршори субҳ.

Огаҳ аз худ бош, бар сармояи ҳастӣ маноз,
Беш набвад як-ду дам, ҳангоми гиру дори субҳ.

Кавкаби ашкам чароғон кард ҳангоми саҳар,
То дами хуршед анҷум чидам аз гулзори субҳ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Тонг нурлари партавининг парда орқасида файзлари бор, файз асарлик тонг сирри менга шу башоратни берди.

Тонгги май жоми хуморни тарқатади, чунки унда тонгнинг уйғоқ кўзининг нашъалари бор.

Булбул гул ҳидидан ҳайрат фолини очганидек, хуморим тонгнинг лиммо-лим пиёласидан маст бўлди.

Бу борлиқ давлатига ноз қилма, ўзингдан огоҳ бўл! Бу тонгнинг гиру дори бир-икки нафасдан ортиқ бўлмайди.

Кўз ёшим юлдузлари тонг пайтини чароғон қилди, мен то қуёш чиққунча тонг гулшанидан юлдуз гулини тердим.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мекунад аз меҳри худ бо хештан ифшои роз,
Варна кас набвад ба олам маҳрами асрори субҳ.

Дар муҳаббат ҳарзагӯй кай бувад Макнунаро,
Бе буногӯши ту бошад нанг аз гуфтори субҳ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Тонг ўзининг меҳру муҳаббатидан (қуёш билан) сирини очади, акс ҳолда дунёда тонг сирларига маҳрам бўладиган киши бўлмайди.

Сенинг чеҳранг олдида субҳдан гапириш уят бўлмасайди, муҳаббатда лоф уриш Макнунада бўлмас эди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Он сарви ноз омад чун нахли арғувон сурх,
Аз ҷӯши лолаву — гул гардид гулситон сурх.

Ҳангоми айшу мастист, эй дил, бинӯш бода,
Омад баҳору аз май шуд лаъли навхатон сурх.

Эй гулбуни латофат, бе арғувони рӯят,
Ашкам дамад дамо-дам аз чашми хунфишон сурх.

Расмест дилбарон лаб гулгун кунанд аз пон,
Аз лаъли дилбари ман гардид барги пон сурх.

Дар чашми ишқбозон гулзор менамояд,
Аз хуни куштагонат шуд арсаи ҷаҳон сурх.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У сарви ноз арғувон ниҳолига ўхшаган қип-қизил бўлиб келди, лола-ю, гулнинг жўш урганидан гулистон қип-қизил бўлди.

Эй дил, (баҳор) айшу ишрат вақтидур,
май ич, баҳор келди-ю, майдан янги мўйлаб — хат чиқарганларнинг лаби қизарди.

Эй латофатнинг гул навдаси, сенинг арғувон ранглик юзингсиз қон тўкувчи кўзимдан дам-бадам қизил ёш оқади.

Гўзал дилбарларга «пон»[1] япроғидан лабларини қизартириш расмдир, менинг дилбарим лабидан пон япроғи қизил бўлди.

Йўлингда қурбон бўлганларнинг қонидан қизил бўлган жаҳон майдони ишқибозларнинг кўзига гулзор бўлиб кўринди.

---

[1] Пон — Ҳиндистонда битадиган бир дарахт бўлиб, хотин-қизлар лабини кўпинча унинг япроғи билан бўяйдилар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳарчанд он миёнро аз нозукӣ камар нест,
Дорад гарон камарбанд чун лаъл бар миён сурх.

Макнуна мебинозам бар ҳусни он шакарлаб,
К-аз васфи лаъли ӯ шуд дар коми ман забон сурх.

www.ziyouz.com kutubxonasi

У бел камоли нозиклигидан кўзга кўринмаса ҳам, белида ёқутдек қизил қимматбаҳо камари бор.

Мен Макнуна у шакар лабнинг ҳусни билан нега ноз қилмайинки, лабининг таърифида тилим қизил бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Навбаҳор аст сановбар зада бар сар гули сурх,
Тоҷи заррин шуда бар фарқи сановбар гули сурх.

Шишаи ғунча лабо-лаб зи гулоб аст имрӯз,
Баски шуд об зи шарми рухи дилбар гули сурх.

Файзи гулгашти чаман нашъаи дигар дорад,
Ҳар тараф ғунча сабӯ дораду соғар гули сурх.

Муждаи айшу тараб мерасад аз боди баҳор,
Боз дар саҳни гулистон зада чодар гули сурх.

Ҳар куҷо ашк фишонам, дамад онҷо гули зард,
Ту ба ҳар ҷо ки ниҳӣ пой, кашад сар гули сурх.

Навбаҳор омаду рухсораи зебо бинамой!
Баски дар боғи ҷаҳон гашт мукаррар гули сурх.

То ба кай ҷилваи гулзор тамошо кардан,
Рез Макнуна кунун аз миҷаи тар гули сурх.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Навбаҳор келдими, санавбар бошига (чаккасига) қизил гул санчибди, санавбар бошига қизил гул олтин тож бўлибди.

Бугун ғунчанинг шишаси гулобдан лиммо-лимдир, дилбарим юзини кўриб уялганидан қизил гул сув бўлдими?

Чаманда гул сайри файзининг бошқача бир нашъаси бор, ҳар тарафда ғунчадан май кўзачалари, гулдан пиёлалар бўлади.

Баҳор шамолидан айшу ишрат хушхабари етмоқда, яна қизил гул гулистон саҳнига чодир қурди.

Мен қаерга кўз ёшимни тўксам, ўша ердан сариқ гул унади, сен қаерга қадам боссанг, у ердан қизил гул бош кўтаради.

Навбаҳор келди, гўзал юзингни кўрсат, жаҳон боғларида қайта-қайта қизил гул очилмоқда.

Ой Макнуна, қачонгача гулзор жилвасини томоша қиласан? Энди ўз кўзингдан қизил гуллар тўк!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Соқиё, қадаҳ пуркун фасли навбаҳор омад,
Аз гули саҳаргоҳӣ бӯи васли ёр омад.

Гарди хоки майдонро бод ҳар тараф меронд,
Гуфтамаш чи мехоҳӣ, гуфт шаҳриёр омад.

Дар хаёли рухсораш гул дамид аз ашкам,
Ёди қоматаш кардам, сарв дар канор омад.

Андалеб бо гул гуфт: «Пур машав ба худ мағрур,
Чун ту сад чаман болид, ҳамчу ман ҳазор омад».

Фохта ба шохи сарв шоҳномае мехонд,
Бар сари сухан туғро номи шаҳсавор омад.

Ҷавҳари хаёлотам хуни хасм мерезад,
Мисраи баланди ман ҳамчу зулфиқор омад.

Дар паи амал будам як нафас наёсудам,
Ғайри ишқ Макнуна дар ҷаҳон чи кор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй соқий, навбаҳор келди, қадаҳни тўлдир,
саҳар чоғидаги гулдан ёр васлининг ҳиди келади.

Шамол майдон тупроғини ҳар тарафга сурар эди,
ундан: «нима қилмоқчисан?»— деб сўрасам, у «шаҳриёр
келди», деди.

Ёр рухсорининг хаёли билан кўз ёшимдан гул унди,
унинг қоматини ўйласам, сарв қучоғимга келди.

Булбул гулга қараб: «Сен ўзингга кўп мағрур
бўлаверма, сенга ўхшаган юз чаман дунёда яшнади,
менга ўхшаган минг булбул келди», деди.

Қумри сарв шохига қўниб шаҳнома ўқир эди, унинг сўз
бошисида шаҳсуворнинг номи туғро[1] бўлди.

Хаёлотим жавҳари душман қонини тўкади, баланд
мазмунли мисраим гўёки зулфиқордир.

Дунё орзу-умиди орқасида бир нафас ҳам тинмадим,
эй Макнуна, ишқдан бошқа оламда нима иш бор.

---

[1] Катта ҳарфлар билан ёзилган мадҳиялар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҷом дар даст ёр меояд,
Майпарастон, баҳор меояд.

Беҷамоли ту боғро чи кунам,
Гул ба чашмам чу хор меояд.

Шамъсон дар саводи шоми фироқ,
Сӯзиши дил ба кор меояд.

Ҳардам аз ёди лаъли хандонаш,
Гиръя беихтиёр меояд.

Нест чун ноқаҳои Вайси Қаран,
Ашки ман шашқатор меояд.

Ман ба сад шавқ меравам аз худ,
Ёр агар дар канор меояд.

Нест, Макнуна, ашкро қадре,
Сахт беэътибор меояд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёр қўлида жом билан келмоқда, эй майпарастлар, баҳор келмоқда.

Сенинг жамолингсиз боғда нима қиламан, гул кўзимга тикандек кўринади.

Фироқ тунларида дилимнинг ёниши шамъдек иш беради (кечани ёритади).

Ҳар замон унинг хандон лабининг ёдида беихтиёр йиғлайман.

Қатор-қатор келаётган кўз ёшларим Вайси Қараннинг туяларича эмасми?

Ёр агар қучоғимга келса, шавқдан юз марта ўзимдан кетаман.

Эй Макнуна, кўз ёшнинг қадри йўқ, у (кўз ёши) ҳам беэътибор бўлиб кетган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ғунчаи дил шукуфта шуд бӯи баҳор мерасад,
Ҳар нафас аз насими гул муждаи ёр мерасад.

Шишаи сарв пур зи май, лола пиёла дар чаман,
Он бути сарв қомату лолаузор мерасад.

Боз ба теғи абрувон рехта хуни ошиқон,
Ғамза зи чашми масти он фитнасавор мерасад.

Фурсати айб бебақо, ғунчаи дил нагашта во,
Субҳи нишот меравад, шоми хумор мерасад.

Дил шуда хун ба ҳаҷри он, сӯхта ҷони нотавон,
Аз ду тараф ба гӯши ҷон нолаи зор мерасад.

Омаду рафти ӯ маро, нозу итоби дигаре,
Барқшитоб меравад, ҳамчу шарор мерасад.

Хотири Макнунаро субҳ азон бувад фараҳ,
Бод зи тавфи кӯи ӯ гул ба канор мерасад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Баҳор ҳиди келди шекилли, кўнгил ғунчаси очилди,
гул насимидан ҳар нафас ёрнинг хушхабари етиб келди.

Чаманда сарв шишаси майдан тўла, лола эса,
пиёладир, у лола юзли, сарв қомат ёр етиб келади.

Қошлари тиғи билан маст кўзларининг ғамзаси ошиқлар
қонини тўкмак учун фитна отига отланиб етиб келади.

Айш фурсати бақосиздир, дил ғунчаси очилмай туриб,
шодлик донги кетиб, хуморилик шоми етиб келади.

Унинг ҳижронидан дил қон бўлди, нотавон жон куйди,
икки томондан жон қулоғига нола-ю зор етиб келади.

Унинг бориш-келиши бошқа-бошқа нозу итобдир,
чақмоқдек кетиб, ўтдек етиб келади.

Макнунанинг хотирига тонг шунинг учун фараҳ
бағишлайдики, шамол унинг кўйини айланиб, гул
қучоқлаб етиб келади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Берухат ашкам чароғон мекунад.
Имтиҳони шоми ҳиҷрон мекунад.

Кӯҳкан, фориғнишин, дар ҷӯи шир,
Ашки ман имрӯз тӯфон мекунад.

Куфр бошад бемуҳаббат зистан,
Ишқ кофирро мусулмон мекунад.

Моҳи ман худраъю бебок асту шӯх,
Ҳарчи мехоҳад дилаш, он мекунад.

Хонаи дил ҷилвагоҳи нози ӯст,
То шавад обод, вайрон мекунад.

Ҳар ки бошад дар ҷаҳон аз неку бад,
Ҷавҳари худро намоён мекунад.

Субҳи содиқ аз камоли ростӣ
Хизмати даргоҳи султон мекунад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сенинг юзингсиз кўз ёшларим кулбамни ёритади, ҳижрон шомини имтиҳон қилади.

Эй Кўҳкан (Фарҳод), сут ариғида фароғат билан ўтир, бугун кўз ёшим тўфон қилаётир.

Муҳаббатсиз тириклик кофирликдир, ишқ кофирни мусулмон қилади.

Менинг гўзалим ўзбошимча, бебоқ, шўхдир, дили нимани хоҳласа ўшани қилади.

Дил уйи унинг жилвагоҳидир, уни обод қилиш учун вайрон қилади.

Жаҳонда ким бўлмасин хоҳ яхшилик, хоҳ ёмонликдан ўзининг жавҳарини кўрсатади.

Субҳи содиқ камоли ростликдан султон даргоҳининг хизматини қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳар дам аз шӯри табассум лаъли ӯ
Ғунчаи гулро намакдон мекунад.

Дон яқин, Макнуна, гар хоҳад худой,
Заррароро хуршеди тобон мекунад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳар замон унинг лаъл лаби табассумининг ғавғоси гул ғунчасини туздон қилади.

Эй Макнуна, шуни аниқ билгин, агар худо хоҳласа, варрани қуёш қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Моҳи ман оҳанги майдон мекунад,
Ҳар тараф бепарда ғавғон мекунад.

Халқро аз ғилвахои дилфиреб,
Бо ғамоли хеш ҳайрон мекунад.

Аз ҳуҷуми чашми ҳайрон нози ӯ,
Хирмани оина сомон мекунад.

Эй, хуш он ошиқ ки дар кӯи вафо,
Ҷони худ таслими ҷонон мекунад.

Накҳати гесӯи анбарбори ӯ,
Зулфи сунбулро парешон мекунад.

Ҳар кӣ пеш ояд ба чашми масти ӯ,
Нози мижгон тирборон мекунад.

Сӯхта Макнуна аз дарди фироқ,
Ёди васли шоҳи даврон мекунад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жононим майдонга бориш қасд қилади, ҳар томонга парда тутмай жавлон қилади.

Кўнгил олувчи жилваси билан халқларни ўз жамолига ҳайрон қилади.

Ҳайрон кўзлар ҳужумидан унинг нози ойина хирмонини тузади.

Вафо йўлида ўз жонини жононга таслим қилган ошиқ қандай яхши.

Унинг анбарафшон кокилларининг бўйи сунбул зулфини паришон қилади.

Ҳар ким унинг маст кўзига рўбарў келса, ноз киприкларидан ўқ ёғдиради.

Макнуна фироқ дардида куйиб, даврон шоҳининг васлини эслайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хотири ворастаи аҳли муҳаббат шод бод,
Кишвари девонагиҳо то абад обод бод.

Ҷилвамуштоқам, ба ҳангоми тамошо чашми ман
Волаи рухсораи он сарви хуризод бод.

Қиссаи Фарҳоду Маҷнун шуд мукаррар, баъд аз ин
Дар дили аҳли вафо афсонаи ман ёд бод.

Андалебу фохта безаҳмати боди хазон,
Дар паноҳи сояи сарву гулу шамшод бод.

То кунад эҷод ҷӯи шир аз мӯи сафед,
Қомати пири ҳарифӣ, тешаи Фарҳод бод.

Дӯстони софдил домони ҷамъият ба каф,
Кинахоҳонро ҳусули зиндагӣ барбод бод.

Нест роҳи ишқи ӯ Макнуна бе шӯри ҷунун,
Дар тариқи ишқбозӣ нолаву фарьёд бод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Муҳаббат аҳлининг озод кўнгиллари шод бўлсин, девоналик мамлакати абадий обод бўлсин.

Мен жилванинг муштоқиман, кўзим томоша вақтида у ҳур насабли (гўзал) юзининг ошиғи бўлсин.

Фарҳод билан Мажнун қиссаси кўп такрорланди, бундан сўнг вафо аҳлларининг дилларида менинг афсонам ёд бўлсин.

Булбулу қумрилар хазон шамолининг заҳматисиз сарв, гул ва шамшод соясининг паноҳида бўлсин.

Қарилик қоматининг эгилганлиги Фарҳод тешасининг ҳарифидир, чунки бу ҳам оқ соқолидан сут ариғини ижод қилади.

Хотиржамлик этаги соф кўнгилли дўстлар қўлида бўлсин, душманларнинг тириклик ҳосиллари шамолга кетсин.

Эй Макнуна, унинг ишқи йўли шўру жунунсиз бўлмайди, ишқбозлик йўлида нолау фарёд бўлиши керак.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Субҳ к-аз чаман бод, мавсуми баҳор омад,
Бар машоми ҷони ман бӯи васли ёр омад.

Накҳати гулу сунбул атрбези гулшан шуд,
Тоҷири сабо онҷо бӯи гул ба бор омад.

Рехт оташам дар дил ёди он парипайкар,
Боз чашми ҳайронам ҷилваинтизор омад.

Ашк то сари мижгон боз мекунад ҷавлон,
Дар дилам хаёли он тифли найсавор омад.

Бе ту анҷуманҳоро рехт оташи ҳасрат,
Нашъаи тараб гум шуд, кулфати хумор омад.

Нест як дам осоиш бе висол ошиқро,
Рафта дуди оҳ аз дил, дида ашкбор омад.

Соқиё, қадаҳ пур кун то ба ёди шаҳ нӯшам,
Шамъи шоми ҳиҷронам ёди шаҳриёр омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Тонгда чамандан баҳор шамоли келди,
жон димоғига ёр васлининг ҳиди келди.

Тонг шамолининг савдогари у ерга гул бўйини юклаб келгач, гулу сунбулнинг ҳидидан гулшан муаттар бўлди.

У пари пайкарнинг ёди кўнглимга ўт солди-ю, яна бу ҳайрон кўзум жилвага интизордир.

У қамиш от минувчи гўдак хаёли ёдимга келса, кўз ёшим, киприкларим учига келиб жавлон қилади.

Сенсиз анжуманларга ҳасрат ўти ёғилди, шодлик нашъаси йўқолиб, хумор кулфати келди.

Ошиққа висолсиз бир дам осойиш йўқ, дилдан оҳ тутуни чиқади, кўзлар ёш тўкади.

Эй соқий, қадаҳни тўлдир, токи мен шоҳнинг ёди билан нўш қилайин, у шаҳриёрнинг ёди ҳижрон кечаларимнинг шамъидир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Тез теғи абрўяш, кист бингарад сўяш,
Аз ду чашми ҷодуяш фитна ошкор омад.

Баски шаш ҷиҳатро дид аз ҷамоли ў холӣ,
Аз ду чашми Макнуна ашк шашқатор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Қошларининг тиғи ўткирдир, ким унга қарай олади,
икки жоду кўзидан фитна ошкордир.

Жаҳоннинг олти томонини унинг жамолидан холи кўргач,
Макнуна кўзидан қатор-қатор ёшлар тўкилди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз он сарви равон сӯи гулистон меравад,
Пойкӯбон, даст андозу хиромон меравад.

Гирьяи беихтиёрам дод оламро ба об,
Дам-бадам тӯфони ашк аз чашми ҳайрон меравад.

Меравад қонон, вале то боз ояд аз чаман,
Аз тани афсурдаи бемори ман қон меравад.

Бе рухсат тӯфони ашкам боз туғьён мекунад,
Сарсари оҳам ба истиқболи тӯфон меравад.

Маҳви гулзори ту аз фикри тамошо фориғ аст,
Ғунчаи мо сар ба қайбу по ба домон меравад.

Аз надомат ашк чун гавҳар ба домон рехтам,
Дар қунун дастам ба домону гиребон меравад.

Тӯтиё аз хоки кӯи ёр хоҳам, эй сабо,
Варна хуноби чигар аз чашми гирьён меравад.

Ашки Макнуна ба домони қиёмат мерасад,
Инчунин гар аз фироқи шоҳи даврон меравад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У сарви равон яна гулшан томонга бормоқда,
қўл ташлаб, тез босиб, хиромон бормоқда.

Ихтиёрсиз йиғлашимдан олам сувга ғарқ бўлди, ҳар
замон ҳайрон кўзимдан ёш тўфони бормоқда (оқмоқда).

Жонон чаманга кетди, у келгунча озғин бемор
танимдан жон кетади.

Сенинг юзингсиз кўз ёшим янада кўпроқ оқади, оҳим
шамоли у тўфоннинг истиқболига боради.

Гулзорингга мафтун киши томоша фикридан хотиржамдир,
ғунчамиз бошини ёқасига, оёғини этагига беркитиб кетади.

Надоматдан гавҳардек кўз ёшимни этагимга тўкдим,
девоналикда қўлим гоҳ этагим, гоҳ ёқамга чўзилади.

Эй тонг шамоли, ёр кўйининг тупроғини сурма
қилмоқчиман, йўқса йиғлоқ кўзларимдан жигар қони
кетмоқда (тўкилмоқда).

Макнуна даврон шоҳи фироқида шундай кўз ёши
тўкадиган бўлса, у ёш қиёмат этагигача бориб етади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҷон мубталои он маҳи болобаланд бод,
Дил сайди зулфи дилбари гесукаманд бод.

Кавсар илоҷи талхии ҳиҷрон намекунад,
Ё раб, ба коми мо лаби он нӯшханд бод.

Манзур нест гарчи ба чашми ту нақди дил,
Пеши ту ҷони бохтаи мо писанд бод.

Ҳайф аст гарди Каъба фишондан ба раҳгузар,
Хоки дараш ба чашми мани мустаманд бод.

То дафъи захми чашми бади муддай шавад,
Бо шӯълаи рухат дили ошиқ сипанд бод.

Аз акси ҷилва оина лаззатпазир нест,
Тимсоли оразаш ба дили дардманд бод.

Макнуна файзи лаззати ийсор дигар аст,
То ҳаст дил фидои бути дилписанд бод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жон у баланд қоматли ойнинг мубталоси бўлсин,
дил у зулфи каманд дилбарнинг сайди бўлсин.

Кавсар чашмаси ҳижрон аччиғлиғига илож бўлмайди,
эй тангри, бизга у ширин табассумли лаб керак.

Гарчанд кўзинг олдида дил нақди манзур бўлмаса-да,
сен учун тикилган бу жон қабул бўлсин.

Каъба тупроғини йўл устига ташлаш ҳайфдир, унинг
эшиги тупроғи ҳожатманд кўзимга сурма бўлсин.

Юзинг шуъласига ошиқнинг дили исириқ бўлсин, токи
у душманларнинг ёмон кузининг захмини дафъ этсин.

Унинг жилваси аксини олган ойина ҳеч қандай лаззат
тополмайди, унинг чеҳрасининг акси дардмандлар
дилида бўлиши керак.

Эй Макнуна, бахшиш файзининг лаззати бошқачадир,
менинг дилим бор экан, у ёқимли дилбарнинг фидоси
бўлсин.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ба хандаи лаби ширин чу табъ шод кунед,
Зи гиръяҳои мани талхком ёд кунед.

Ба тоби чеҳраи ӯ сӯхт, бар тасаллии дил,
Зи хулд барги гуле овареду бод кунед.

Зи дур ҷилва намуду гирифт дил зи кафам,
Ба сабру тоқати ман зуд хайрбод кунед.

Ба хуни ошиқи бечора гар муроде нест,
Илоҷи хотири маъюс аз мурод кунед.

Ба сӯзи синаи мо во кунед чашми яқин,
Ба сахтии алами ишқ эътиқод кунед.

Ба ҳоли ғунча тағофул ситам бувад, зинҳор
Ба табъи бастаи мо ҷабҳае кушод кунед.

Фитод ларза бир андомам аз фурӯғи рухаш,
Дар ин назора зи хуршеду зарра ёд кунед.

Зи ҷавр синаи Макнунаро фигор намуд,
Ба аҳди ёр кунун камтар эътимод кунед.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У ширин лаб кулгиси билан табиатингизни шод қилганингизда, менинг аччиқ йиғимни ҳам эсланг.

У чеҳра ўти билан куйган дилим тасаллиси учун жаннатдан бир гул баргини келтириб, мени елпинглар.

Узоқдан бир жилва кўрсатди-ю дилимни қўлимдан олди, энди менинг сабру тоқатим билан тез хайрлашинглар.

Бечора ошиқнинг хуни билан ҳам мароди ҳосил бўлмаса, у маъюсхотир иложини мурод билан қилинглар.

Сийнамиз куйиғига эътибор кўзи билан қараб, ишқ алами қаттиқлигига эътиқод қилинглар.

Ғунчадек сиқилган кўнгил ҳолидан ғофил бўлиш ситамдир, бизнинг табиатимизни очилишига юз ўгиринг.

Юзининг равшанлигидан вужудимга ларза тушди, бу ўринда қуёш билан зарранинг муносабатини эсланг!

Макнунанинг кўксини жафо билан афгор қилди, энди ёрнинг ваъдасига камроқ эътимод қилинглар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сафову равнақи дурҳои обдор намонад,
Шикасти аҷзи хазафҳои хоксор намонад.

Сабот нест фиғонҳои булбулони чаманро,
Навову нағмаи мурғони кӯҳсор намонад.

Ба ҳоли ғамзада айб аст, бепафоии хӯбон,
Дар ин баҳор ки гул бебақои хор намонад.

Зи шуғли олами фонӣ хуш аст нармии ботин,
Ба раҳм кӯш, ки имсол ранги пор намонад.

Агар баҳор равад аз назар ғубор надорам,
Дили аламзадаи ман зи ёди ёр намонад.

Ба ҷуз каломи муҳаббат бақопазир набошад,
Ба ғайри маънии рангин ба рӯзгор намонад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Порлоқ гавҳарларнинг равнақ ва тиниқлиги ҳам қолмайди, синиқ сафолнинг хоксорлиги ҳам қолмайди.

Чаман булбулларининг фиғону ноласининг ҳам саботи йўқ, тоғ қушларининг навоу нағмаси ҳам қолмайди.

Шу баҳорда гул бебаҳо-ю, тикан ҳам қолмайдиган бўлса, ғамзадалар ҳолига гўзалларнинг вафо қилмасликлари айбдир.

Бу фоний дунёга машғул бўлишдан кўра, ботинни юмшатиш яхшидир, раҳм-шафқат пайидан бўлгинки, ўтган йилнинг ранги бу йилда қолмайди.

Аламзада дилим ёр ёдидан қолмаса, баҳор назаримдан кетган билан хафа бўлмайман.

Муҳаббат сўзидан бошқа сўз мангу эмас, рангин маънидан бошқа нарса жаҳонда қолмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Чи сон адо нанамоем васфи шоҳ Умарро,
Ки бе таҷаммули ӯ ҳусни гирудор намонад.

Гудохт тоқати Макнуна аз фироқ худоё,
Фиҷрист қосиди сабре ки ӯ зи кор намонад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Шоҳ Умарнинг васфини мен қандай адо қилмай, васфининг таҳаммулисиз гиру дорнинг ҳусни қолмайди.

Эй тангри, Макнунанинг тоқати фироқда куйди, бир сабр элчисини юборгинки, у ишдан қолмасин.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Даврн тараб расиду замони баҳор шуд,
Даврони базми соқиу дафъи хумор шуд.

Дар шохи сарв нағмаи қумрӣ кашида сар,
Бар рӯи боғ чаҳ-чаҳи булбул ҳазор шуд.

Аз ҷӯши вақт зоҳиди хилватнишин ба май,
Саҷҷода кард дар гараву майгусор шуд.

Дарбар гирифта гулшани саҳро либоси ранг,
Лола чароғ бар кафу гул ҷомдор шуд.

Аз сайри гул чи суд хуш он дил ки ҳамчу ман
Ҳасратпараст ҷилваи оғуши ёр шуд.

Дорад гудози ишқи бутон нашъаи дигар,
Ишрат насиби он ки зи ашк обьёр шуд.

Макнуна ҳарчи дошт зи сабру қарори дил,
Барбод рафтаи ғами он гулъузор шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Баҳор бўлди, хурсандчилик даври келди, соқийнинг базми ва хуморни дафъ қилиш чоғи келди.

Сарв шохида қумрининг ноласи авжига чиқди, боғ юзида булбулнинг чаҳ-чаҳи кўпайди.

Вақтнинг қайнашидан хилватнишин зоҳидлар ҳам жойнамозни майга гаров қўйиб, майхўр бўлдилар.

Саҳро гулшани рангин либос кийди, лола чироғ кўтариб, гул жом тутувчи бўлди.

Гулнинг сайри саёҳатидан нима фойда, менга ўхшаган ёр оғуши жилвасининг ҳасратпарасти бўлган кўнгил яхши.

Маъшуқалар ишқида куйишнинг бошқача бир нашъаси бор, кўз ёшини кўп тўккан кишига ишрат насиб бўлади.

Макнунанинг дилида сабру қарордан қанча бўлса, у гулъузорнинг ғамидан шамолга кеткандир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳеч кас чун мани бечора муҳаққар нашавад,
Дар раҳи ишқи ту аз хок фурӯтар нашавад.

Гар равам сӯи ҳаво, вар бидавам рӯи замин,
Турфа корест ки васли ту муяссар нашавад.

Ҳеч маъшуқ бамонанди ту набувад некӯ,
Ҳеч ошиқ зи мани сӯхта бадтар нашавад.

Бар ман аз дини муҳаббат агар инаст ситам,
Мубталои хами гесӯи ту кофар нашавад.

Рафт тоқат зи кафу сабр зи дил, ҳуш зи сар,
Чист тадбирам агар васл муқаддар нашавад.

Берухат ҳоли мани зор чи пурсӣ, ки чӣ шуд,
Чист парвона ки аз шамъи мунаввар нашавад.

Ашк беҳуда ба кӯяш мафишон, Макнуна,
Мурғи уммед ба ин дона мусаххар нашавад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳеч ким мен бечорадек хор бўлмасин, ишқинг йўлида тупроқдан паст бўлмасин.

Агар осмонга учсам ёки ерда югурсам ҳам қизиқ ишдирки, васлинг муяссар бўлмайди.

Ҳеч маъшуқ сенга ўхшаган яхши бўлмайди, ҳеч ошиқ мен куйгандан ёмонроқ бўлмайди.

Менга муҳаббат расмидан шундай ситамлар бўлса, зулфинг тузоғига бир кофир ҳам мубтало бўлмасин.

Қўлдан тоқат, дилдан сабр, бошдан ҳуш кетди, васл тақдиримда бўлмаса, мен нима тадбир қилай?

Юзингсиз мени ҳолим нима бўлганлигини сўрайсан? Бу шамъдан мунаввар бўлмайдиган ўша парвонадур.

Эй Макнуна, унинг йўлида кўз ёшларингни беҳуда тўка берма, бу доналар билан умид қуши қўлга кирмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шаб ки бар хотирам он зулфи парешон омад,
Ҳолате рафт ки ҳар мӯй ба афғон омад.

Дӯш дар раҳгузари ёр гузорам афтод,
Ашк фаввора зоду оҳ ба тӯфон омад.

Дар ғами ишқ ба Маҷнун нарасид аз Лайлӣ,
Он чи аз ҳаҷри ту бар ин дили вайрон омад.

Ҳама шаб аз ғами базми ту маро шамъсифат,
Тапишу доғи дили синаи сӯзон омад.

Ман ба хун гирьяму ту хандаи мастона кунӣ,
Мушкили хотири ман хуш ба ту осон омад.

Будам аз васли саги кӯи ту чанде хурсанд,
Оҳ, сад оҳ ки он низ ба ҳиҷрон омад.

Ҳолам аз ҳасрати гесӯи ту дарҳам шуда аст,
Раҳм кун, раҳм ки бисьёр парешон омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хотиримга у паришон зулф келган кечада менда шундай бир ҳолат пайдо бўлдики, ҳар бир мўй фиғонга келди.

Ўтган кеча ёр йўлагидан ўткан эдим, кўз ёшим фаввора уриб оҳим тўфон бўлди.

Ҳажрингдан бу вайрон кўнгилга келган ҳар нарса ишқ ғамида Лайлидан Мажнунга ҳам келмагандир.

Ҳар кеча базминг ғамидан менга шамъ каби куйиб-ёниш ва типирчилаш келади.

Мен қон йиғлайман, сен мастона куласан, яхшики, хотирим мушкиллиги сенга осон келди.

Кўйинг итларининг васли билан бир қанча вақт хурсанд эдим, оҳ, юз оҳки, у ҳам айрилиққа айланди.

Зулфинг ҳасратидан ҳолим чигаллашиб кетди, раҳм қил, раҳм қил, кўп паришонлик келди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бо кӣ гӯям ғами дил, пеши кӣ нолам зи фалак,
Ҳар чи омад ба ман аз он маҳи хубон омад.

Гар бувад ҳусн ба инсоф чу ман сӯхта нест,
Гарчи саргаштаву ошуфта фаровон омад.

Як табассум зи лаби руҳфизо соз карам,
Чунки Макнуна зи ҳиҷрони ту бо ҷон омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мен дилим ғамини кимга айтаман, кимга фалакдан нола қиламан, менга нима келган бўлса, у гўзалларнинг ойидан келди.

Ҳарчанд саргашта ошуфталар кўп келган бўлсалар ҳам, инсоф билан айтганида менчалик куйган одам йўқ.

Руҳафзо лабингдан бир табассум карам қил, чунки айрилиқ Мажнунанинг жонига тегди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳар кучо аз ноз он сарви хиромон мерасад,
Фитна ҷавлон мекунад, ошӯби даврон мерасад.

Бар вафои дилбарон беҳуда бошад эътимод,
Сад ҷафо ҳар лаҳза аз ин бевафоён мерасад.

Аҳди деринро ба пеши ӯ набошад эътибор,
Ҳарчи бар мо мерасад — з-он сустпаймон мерасад.

Ёр, ҳайф аз тира рӯзиҳои мо огоҳ нест,
Кай паёми шом бо хуршеди тобон мерасад?

Ранги берунҷастаро тасхир кардан мушкил аст,
Кай кафи мо боз бо он тарфи домон мерасад.

Аз сӯи дилбар сабо бар кулбаи аҳзони мо
Ҳамчу бӯи домани Юсуф ба Канъон мерасад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қаергаки у сарви хиромон ноз билан етса,
фитна жавлон қилиб, дунёнинг шўри ғавғоси етади.

Дилбарлар вафосига эътимод қилиш беҳуда,
бу бевафолардан ҳар лаҳзада юз жафо етиб туради.

Унинг олдида илгариги ваъдаларнинг эътибори
йўқ, бизга нимаики етса, ўша аҳди суст бевафодан етади.

Афсуски, қаро кунларимиздан ёр огоҳ эмас,
бу шомнинг саломи качон у қуёшга етади?

Сиртга тепиб ёйилиб кетган рангни қайта тасвир
қилмоқ мушкул, қачон бизнинг қўлимиз у этак
томонга етади?

Юсуф этагининг бўйи Каъонга етканидек,
дилбар томонидан келган сабо бизнинг ғамхона
кулбамизга етади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мерасад дар шаҳр аз чашмаш ба ҳоли зори мо,
Ҳарчи аз Лайли ба Маҷнун дар биёбон мерасад.

Кай дар ин гулшан ба булбул мерасад аз доғи гул,
Он чи бар Макнунаат аз доғи ҳиҷрон мерасад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Биёбонда Лайлидан Мажнунга ҳар нарса етса,
шаҳарда унинг кўзидан бизнинг ҳоли зоримизга ўша етади.

Макнунага ҳижрон доғидан еткан аламлар,
бу гулшанда гулнинг доғидан булбулга қачон етар эди?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сиёҳчолин ман ҳеч шоми тор надорад,
Кудурати дили овораам ғубор надорад.

Гудози дарди муҳаббат зиёда бод ба ҷонам,
Чи суд зиндагии он ки доғи ёр надорад.

Ба ғайри сабр илоҷи ҷафои дахр чи созам,
Чунин ки майли вафо табъи рӯзгор надорад.

Магӯ ки ин ҳама фаръёду изтироб чи лозим,
Ки толиби хами зулфи ту ихтиёр надорад.

Ҳавои ишқи ту дар сина дам ба дам шавад афзун,
Дили ситамзада имсоҳ сабри пар надорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Менинг зиндонимдаги сингари қоронғилик ҳеч қандай қоронғи шомда йўқ, дилим кудурати ҳеч қандай ғуборда йўқ.

Жонимга муҳаббат дардининг куйдириши зиёда бўлсин, ёрнинг доғи бўлмаса, тирикликдан нима фойда.

Жаҳон жафоларига сабрдан бўлак қандай илож қилай, чунки бу жаҳон табиатида вафога майл йўқдир.

Бу фарёду изтиробларнинг нима кераги бор деб айтмагин, чунки жингалак зулфингни талаб қилувчиларда ихтиёр бўлмайди.

Ишқинг ҳаваси кўнглимда дам-бадам кучаяди, лекин ситамзада кўнглимда бу йил, ўткан йилги сабри йўқ.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ба ҳасрати ту эи гулгашти рӯзгор малулам,
Чаро ки фарҳати бӯи хушат баҳор надорад.

Ба чашми толеи Макнуна соз ҷилваи лутфе,
Ки бе ту тоқати андӯҳи интизор надорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳасратингда рўзгор гул сайридан малулман,
чунки ёқимли бўйинг кўнгил очиши баҳорда йўқдир.

Макнуна толеининг кўзига бир лутф жилвасини
кўрсат, чунки сенсиз интизорлик ғамини тортишга
тоқатим йўқдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ошиқи рӯи ту аз ҳар ду ҷаҳон мегузарад,
Ташнаи лаъли ту аз кавну макон мегузарад.

Бе ту бигзашт ба сад ранҷу бало умри азиз,
Тарс дорам, ки кунун низ чунон мегузарад.

Чанд гӯй ки бикун сабр ба андуҳи фироқ,
Талхии ҳаҷри ту аз ҷавшани ҷон мегузарад.

Шаби ҳиҷрони рухаш гарчи надорад поён,
Хун машав дил, ки аз он беш замон мегузарад.

Ӡ-интизори саги дарбони ту умрест маро,
Ҳосили умр ба чашми нигарон мегузарад.

Гар ман аз бими малоли ту набошам хомӯш,
Нолаи зори ман аз гӯши ҷаҳон мегузарад.

Чашми Макнуна кунун бар рухи хастӣ набувад,
Ҳар кӣ дил дод ба дилдор зи ҷон мегузарад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Юзингга ошиқ бўлган киши икки жаҳондан кечади,
лаъл лабинг ташнаси жаҳондан ва борлиқдан кечади.

Сенсиз бу азиз умр юз ранжу бало билан ўтди,
бундан кейин ҳам шундай ўтармикан деб қўрқаман.

Фироқ ғамларига сабр қилгин деб, неча марта
айтасан, ҳажринг аччиғлиғи жон зирҳидан ўтади.

Унинг ҳижрони кечасининг поёни йўқ бўлса-да,
эй дил, кўп қон бўлма, ундан ҳам кўп замон ўтади.

Бир умрдирки, сенинг дарбозабон итинг
интизоридан, умримнинг ҳосили йўлингга
интизорлик билан ўтади.

Агар мен сенинг малолинг ваҳмидан хомуш
бўлмасам, нолаи зорим жаҳоннинг қулоғидан ўтади.

Энди Макнунанинг кўзи борлиқ юзига
қаратилмайди, дилдорга кўнгил берган одам жондан
кечади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Он чи бар ман бечамолат рӯзи ҳичрон меравад,
Кофирам гар аз фаранге бар мусулмон меравад.

Пардаи меҳри рухат ҳаргаҳ ба ёд ояд маро,
Шамъсон бехтиёр ашкам зи мижгон меравад.

Дар дил аз сабру таҳаммул ноларо хун мекунам,
В-арна аз як оҳи ман олам ба тӯфон меравад.

Ман муқими гӯшаи танҳоиям аз бекасӣ,
Дил ба дилдор ошно шуд, ҷон ба ҷонон меравад.

Шаҳр бошад қилвагоҳи ҳусни Лайли талъатон,
Бехабар Маҷнуни мо сӯи биёбон меравад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳижрон кунлари менга жамолингсиз кўп кулфат
келаверади,

агар фарангдан мусулмонга шунча кулфат келади, десам
кофир бўлай.

Юзинг қуёши ёдимга тушганида,
кўз ёшим шамъ каби ихтиёрсиз кипригимдан келади.

Дилда сабру таҳаммул билан нолани қэн қиламан,
агар шундай бўлмаса, оҳимдан оламга тўфон келади.

Дил дилдорга ошно бўлиб кетди, жон жононга,
мен кимсасизлик билан танҳолик гўшасида муқим
бўлиб қолдим.

Шаҳар Лайли талъатлар ҳуснининг жилвагоҳидир,
бизнинг Мажнунимиз (кўнглимиз) ундан бехабар
биёбон томонга кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Боядат, чун соя рафтан аз паяш беихтиёр,
Эй ҷунун, ҳар ҷо ки он сарви хиромон меравад.

Дон яқин, Макнуна, ин олам мақоми айш нест,
Он ки бо чандин ҳавас омад, пушаймон меравад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Эй девона, у сарви хиромон қаергаки кетса,
унинг орқасидан соядек ихтиёрсиз кетиш керак.

Эй Макнуна, қатъий билгинки, бу олам айшу ишрат
ўрни эмас, катта орзу-ҳавас билан келган одам
пушаймон бўлиб кетади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чаман шуд тоза рӯ то фасли гулгашти баҳор омад,
Зи ҳар шохи гуле як сарвқадди гулъузор омад.

Муборакбод наврӯзи тараб, боғи табнатро,
Гули шодӣ шукуфту меваи ишрат ба бор омад.

Кушуд ин бӯстонро шоҳиди гул турраи сунбул,
Бидеҳ, соқӣ, қадаҳ, ҳангоми тағйири хумор омад.

Ба адл оин бубанд, эй боғбон, к-имрӯз гулшанро,
Амири аср, яъне сояи парвардигор омад.

Чаманзори хаёлаш навбаҳори дигаре дорад,
Дил аз худ рафт чандоне ки гулшан дар канор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чаман юзи тоза бўлди, баҳор гул сайрининг
фасли бошланди, гулнинг ҳар шохидан бир гулюзлик
сарв қомат келди.

Табиат боғига хурсандчилик наврўзи муборак
бўлсин, шодлик гули очилиб, айшу ишрат мевалари
етилди.

Бу бўстонда гул гўзали сунбул зулфини очди,
эй соқий, қадаҳ тут, хуморни тарқатиш вақти келди.

Эй боғбон, инсоф билан гулшанни беза, чунки
бугун, замона амири, яъни тангри сояси келди.

Унинг хаёли чаманзорининг бошқача навбаҳори
бордир, гулшан қучоққа келиши билан дил ўзидан кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Шудам нақши қадам, пойбўси он санам гаштам,
Ба роҳаш хоксориҳои ман охир ба кор омад.

Кунун Макнуна фикри ҳашмати иқболи уқбо кун,
Ки даври дастгоҳи салтанат пур бемадор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мен қадамининг нақши бўлдим, токи у гўзалнинг
оёғини ўпиш муяссар бўлди, унинг йўлида
хоксорликларим охири менинг коримга яради.

Эй Макнуна, энди у дунё ҳашмату иқболининг
фикрини қил, чунки салтанат дастгоҳининг даври
жуда қисқадир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чун дилам аз асари ҳаҷр ҳаросон нашавад?
Мушкили ишқ балоест ки осон нашавад,

Ҳолам аз резиши ашку рухи зард аст аён,
Дарди ушшоқи ҷигарсӯхта пинҳон нашавад.

Ҳар киро орзуи қадди ту бошад дар дил,
Моили тубиу шамшоди гулистон нашавад.

Мақсади дидаи наззора бувад дидани ту,
Оҳ аз он чашм ки бар рӯи ту ҳайрон нашавад.

Ишрати зиндагии дил набувад бе ғами ишқ,
Он, чи умрест ки сарфи раҳи ҷонон нашавад?

Нисбати қадду даҳони ту набошад ба чаман,
Ғунча хандон нашавад, сарв хиромон нашавад.

Сӯз, Макнуна ки дар базми шабистони фироқ,
Ба ҷуз аз шӯълаи оҳи ту чароғон нашавад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилим нима учун ҳажр асаридан қўрқмасин, ишқ мушкуллари бир балодирки, у осон бўлмайди.

Сариғ юзимнинг ёш тўкишидан ҳолим аёндир, жигарсўхта ошиқларнинг дарди яширин қолмайди.

Ҳар кимнинг дилида қадду қоматинг орзуси бўлса, у жаннат тўбисига, гулистоннинг шамшодига мойил бўлмайди.

Бу кўрар кўзларнинг мақсади сени кўрмоқдир, сенинг юзингга ҳайрон бўлмаган кўзларнинг ҳолига вой!

Дилнинг тириклиги ва ишрати ишқ ғамисиз бўлмайди, жонон йўлига сарф бўлмаган умр — қандай умр!

Чаманда қадду қоматингга ва оғзингга нисбати бўлмаса, ғунча кулмайди, сарв хиромон бўлмайди.

Эй Макнуна, куйгин, фироқ шабистонинг базми оҳинг шуъласидан бошқа нарса билан ёримайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Билуринпанҷа шӯхе теғ бар каф қасди мо дорад,
Ба даст аз ранги хуни ошиқони худ ҳино дорад.

Ҳавои лаъли ӯ бахшид бар ман умри ҷовиде,
Ақиқосо лабаш хосияти оби бақо дорад.

Ду олам фитнаи шӯри қиёматро тамошо кун,
Ки чашми кофири бемораш аз мижгон асо дорад.

Маноз, эй Ҷам, ба тахту тоҷу дайҳими шаҳаншоҳӣ,
Зи каҷкӯли нигун ҳам тоҷи шоҳӣ ҳар гадо дорад.

Наёрад дар назар фақрам бисоти суфу атласро,
Ба паҳлӯ фарши дебое зи нақши бӯрьё дорад.

Зи дуньё бар гузаштан чашм бар дуньё бувад бастан,
Саге афтад ба пушти кас нигоҳе бар қафо дорад.

Куҷо Макнуна гирад миннати куҳлул-ҷавоҳирро,
Ки чашми ӯ зи хоки кӯи ҷонон тӯтиё дорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бир биллур панжали дилбар қўлида тиғ билан бизнинг қасдимиздадир, у ўз ошиқлари қонидан қўлига хино истайди.

Унинг лаби ҳаваси менга мангу умр бағишлади, унинг ёқутдек қизил лабида оби ҳаётнинг хосияти бор.

Икки олам фитнаси, қиёмат ғавғосини тамошо қилгинки, унинг бемор кофир кўзларининг киприкдан ҳассаси бор

Эй Жамшид, шаҳаншоҳликнинг тожу тахти билан ғурурланма, тескари осилган качкулидан ҳар бир гадонинг ҳам шоҳлик тожи бор.

Камтарлигим жун ва атлас матоларни назар писанд қилмайди, бўйранинг нақшидан ҳарир (юпқа) либосим бор.

Дунёдан ўтмоқ, дунёга кўз тутмоқдир,
орқасига ит тушган киши, ихтиёрсиз орқага қарайди.

Макнуна жавоҳир сурмасининг миннатини қачон кўтарсинки, унинг кўзида жонон кўчаси тупроғидан сурмаси бор.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Соқиё, қадаҳ пур кун мавсими баҳор омад,
Аз насими барги гул бӯи васли ёр омад.

Гул шукуфту гулшан шуд, шамъи лола равшан шуд
Гулситон нишиман шуд бода хушгувор омад.

Масти ноз майнӯше, гулфишон бару дӯше,
Лолагун қабопӯше сарви гулъузор омад.

Ғарқи баҳри савдоям, маҳв шуд саропоям,
Шоҳиди таманноям, боз дар канор омад.

То зи чашми муштоқон дур шуд гули рӯят,
Ин ҳадиқа аз шабнам чашми ашкбор омад.

Бе ту, эй гули раъно, дӯш дар чаман рафтам,
Сарвро нигун дидам, гул ба чашм хор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Эй соқий, баҳор фасли келди, қадаҳларни тўлдир,
баргу гуллар насимидан ёр васлининг ҳиди келди.

Гул очилиб чаман бўлди, лоланинг шамъи равшан
бўлди, гулистон (ишрат) жойи бўлди, шароб ёқимли
бўлди.

Ноз билан маст бир май ичувчининг тану гавдаси гул
тўқувчидир, лола ранг тўн кийган гулюзли бир
сарв келди.

Мен ишқ-муҳаббат дарёсига ғарқман, бошдан
оёғимгача йўқ бўлди, умид-орзуйим гўзали яна
қучоғимга келди.

Гул юзинг муштоқларнинг кўзидан узоқ бўлган
маҳалда, ёш тўкувчи кўзлардан бу боғ шабнамга тўлди.

Эй гули раъно, сенсиз кеча чаманга бордим,
сарвни эгилган кўрдим, гул кўзимга тикан кўринди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар ҳавои ҷавлонаш гирьяам ба шӯхӣ зад,
Ашк бар сари мижгон тифли найсавор омад.

Дайри ишқ к-андар вай рӯҳ мефизояд май,
Дарди сар надорад май нашъаи хумор омад.

Ҳамчу шамъ Макнуна маҳви доғи ҷонкоҳ аст,
Ҳар киро дар ин маҳфил арзи эътибор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Унинг жавлонининг орзусида йиғлашим шўхликка айланди, кипригим учидаги ёш, гўё қамиш от минган боладир.

Ишқ майхонаси шундай майхонадирки, унда май руҳни яшнатади, у майхонадаги май бош оғриқсиздир ва нашъаси ланж қилмайди.

Эй Макнуна, ҳар ким бу мажлисда эътиборлик даъвосини қилса, у шамъга ўхшаган жон койитувчи доғнинг ҳайрони бўлади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Интизорам ки ёр меояд,
Сарви ман дар канор меояд.

Дар раҳаш нақди ҷон фишон, к-имрӯз,
Он бути гулъузор меояд.

Сабзаи хат дамида гирди лабаш,
Боз бӯи баҳор меояд.

Шаҳд заҳр аст дар даҳан бе ӯ,
Гул ба дастам чу хор меояд.

Теғ дар даст баҳри қатли ман,
Масту беихтиёр меояд.

Метапад дил даруни сина, магар
Хабари шаҳриёр меояд.

Гирья кам кун зи ҳаҷр, Макнуна,
Чист ашкат ба кор меояд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёрим келармикин деб интизорман,
у сарвим оғушимга келармикан дейман.

Унинг йўлига жон нақдини тўккин, чунки бугун,
у гулюзлик гўзал келади.

Лаби атрофида сабзалар унибди,
яна баҳорнинг ҳиди келмоқда.

Сенсиз асал оғзимда заҳардир,
гул қўлимда тикандир.

Мени ўлдирмоқ учун қўлида тиғ ушлаб
масту беихтиёр келмоқда.

Кўксимда юрагим питирлайди,
магарам шаҳриёрнинг хабари келадими?

Эй Макнуна, айрилиқдан кўп йиғлама,
кўз ёшинг нимайдики корингга яраса!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз назар имрӯз он сарви равонам меравад,
Аз замин то осмон дуди фиғонам меравад.

Ҳар куҷо к-он сарви мавзун азми рафтан мекунад,
Ман ҳам аз худ меравам, гӯё ки ҷонам меравад.

Дам-бадам сад новаки ҳасрат ба ҷони хастаам,
Аз фироқи он маҳи абрӯ камонам меравад.

Бе лаби майгуни ҷонбахши Масеҳ эъҷози ӯ,
Сели хун ҳар дам зи чашми хунфишонам меравад.

Шӯхи шаҳрошӯби ман ҷо кард дар зери замин,
Мавҷи ашкам аз замин то осмонам меравад.

Ҳар куҷо к-аз партави шамъи ҷамолат дам задам,
Сӯхтам аз баски оташ дар забонам меравад.

Нест осон сайри саҳрои муҳаббат сохтан,
Сабзаҳои теғу ханҷар то миёнам меравад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У сарви равоним бугун назаримдан кетаркан, фиғоним тутуни ердан то осмонгача ўрлайди.

Ул зебо қомат гўзал қаергаки бормоқчи бўлса, мен ҳам гўё жоним кетгандай ўзимдан кетаман.

Хаста жонимга у камон қош гўзалнинг фироқидан дам-бадам юз ҳасрат ўқи санчилади.

Унинг Исо мўъжизали жон бағишловчи майгун лабисиз қон тўкувчи кўзларимдан ҳамиша селдек қон оқади.

Бир шаҳар фитна ғавғосига сабабчи бўлувчи гўзалим ер остига жо бўлди, шунинг учун кўз ёшларим тўлқинлари ердан осмонгача кўтарилади.

Жамолинг шамъининг партавидан сўзлаган вақтимда тилимга ўт кетгандек куяман.

Муҳаббат саҳросини сайр қилиш осон эмас, унинг сабзалари гўё ханжар дами каби белгача етади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар муҳаббат булаҷаб афсонаҳо ангехтам,
Дар ҷаҳон овозаи ин достонам меравад.

Ёр рафт аз дидаам, Макнуна, хуш гуфт он кӣ гуфт:
«Ман ба чашми хеш мебинам ки ҷонам меравад».

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мен муҳаббат йўлида ажойиб афсоналар тўқидим, бу достоним овозаси бутун оламга тарқалади.

Эй Мажнуна, мен жоним кетаётганини ўз кўзим билан кўрдим деган киши тўғри айткан, худди ўшанга ўхшаб ёр менинг кўз олдимдан кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аз буттаи гул то нахли шамшод,
Ҷӯёни қаддат, эй сарви озод.

Қадди баландат дар боғи хубӣ,
Манзури чашми соҳибдилон бод.

Бе ихтиёр аст дил дар хаёлат,
Маҷнуни кӯят хайли паризод.

Хат бо ҷамолат нуқсон надорад,
Аз бас ки дори ҳусни худодод.

Зулфи ту дому холи ту дона,
Мурғи дили ман дар домат афтод.

Ҳар дам нигоҳе бо ғайр кардан,
Ҷоно, ба ошиқ зулм асту бедод.

Дурам фикандӣ, аз бевафоӣ
Ҳаргиз накардӣ Макнунаро ёд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гул шохидан то шамшод ниҳолигача сенинг қадди-қоматингни орзу қилади.

Гўзаллик боғида баланд бўйинг соҳибдиллар кўзига манзур бўлсин.

Дил хаёлингда беихтиёрдир, паризод хайли сенинг кўйингда мажнундирлар.

Жамолингга хатнинг нуқсони йўқ, чунки сенда худо берган ҳусн бор.

Зулфинг тузоғу холинг донадир, кўнглим ҳуши сенинг тузоғингга тушди.

Эй жонон, ҳар замон ўзгаларга қараш ошиқларга зулму ситамдир.

Бевафолик билан узоққа ташлаб
Макнунани ҳаргиз эсламадинг.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сарвро дидам ниҳоли қоматаш омад ба ёд,
Ханда зад хуршеду моҳи талъаташ омад ба ёд.

Шамъро дидам ки дорад бар сари худ тоҷи зар,
Афсари Ҷамшед аз кайфияташ омад ба ёд.

Ҳиммати пири муғон аз қайди ғам озод кард,
Дар гирифторӣ паноҳи исматаш омад ба ёд.

Шаҳриёри мулкпарвар дар замони адли ӯ,
Халқро масрур дидам, шафқаташ омад ба ёд.

Хизмати соқӣ маро дар анҷуман бисъёр буд,
Чун шудам шодоб ҳаққи хизматаш омад ба ёд.

Он ки дар ҳангомаи имкон баландовоза буд,
Бар фалак рафтам чу авҷи рифъаташ омад ба ёд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қачон сарвни кўрсам, ёр қоматининг ниҳоли ёдимга келади, қуёш каби очиқ чеҳралиги ва ой юзлилиги ёдимга келади.

Шамъни кўрдим, бошида олтин тожи бордир, унинг кайфиятидан Жамшиднинг тожи эсга келади.

Пири муғоннинг ҳиммати банддан озод қилди, бу ғамлар гирифторлигида унинг исмат паноҳи эсга тушади.

Мулкпарвар шаҳриёрнинг адолатлик замонида унинг марҳамат шафқати билан халқларни хурсандчиликлари эсга келади.

Мажлисда менга соқийнинг хизмати кўп эди, майдан қониб хурсанд бўлганимда, унинг хизмати ёдимга келади.

У имконият ҳангомасида баланд овоза эди, унинг олий мартабалиги эсимга тушса, фалакка чиқиб кетаман.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Чун насозад дидаи ман гиръяи беихтиёр,
Даври султони Фаридун ҳашматаш омад ба ёд.

Буд ширин дар мазоқи ҷони ман шаҳди висол,
Талх шуд ногоҳ заҳри фурқаташ омад ба ёд.

Гар кунад Макнуна ҳар дам нола, айби ӯ макун,
Рӯзгори васлу даври ишраташ омад ба ёд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Кўзларим нима учун ихтиёрсиз йиғламасин, чунки
Фаридун ҳашаматлик султоннинг даври эсга келади.

Жонимнинг мазоқида унинг висолининг шаҳди ширин
эди, бирданига аччиқ бўлганида фироқ заҳри эсга келади.

Агар Макнуна ҳар дам нола қилса уни айблама,
чунки васл кунлари ишрат давру давронлари эсга келади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дар висолат хотири мо шод бод,
Мурғи дил аз доми ғам озод бод.

Хонаи дил қилвагоҳи нози ӯст,
То қиёмат ин бино обод бод,

Ишрати қовид бар каф доштӣ,
Эй дил, аз базми висолаш ёд бод.

Чашму дил дар домгоҳи бехудӣ,
Волаи он сарви ҳуризод бод.

Дар муҳаббат аҷз меояд ба кор,
Хирмани ҳирсу ҳаво барбод бод.

То кашад бори маломатро ба дӯш
Бо заифон аз ғамат имдод бод.

Кардаам, Макнуна, дар шаб нолаҳо,
Дар хаёлат ҳарчи бодо бод бод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Висолингда хотиримиз шод бўлсин, у кўнгил қўшиғи ғам бандидан озод бўлсин.

Дил уйи унинг нози жилвагоҳидир, бу дил уйи қиёматгача обод бўлсин.

Эй дил, абадий айш-ишрат қўлингда эди, унинг висоли базмини эслаш керак.

Кўз ва кўнгил беҳудлик бандхонасида у ҳурнасаблик сарвнинг гирифтори бўлсин.

Муҳаббат йўлида ожизлик иш беради, ҳирсу манманлик хирмони соврилсин.

Маломат юкини кўтариш учун заифларга сенинг ғамингдан мадад бўлсин.

Мен — Макнуна, кечалари нолалар қилдим, хаёлингда нималар ҳам бўлса, бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дил ки ҷоми шароб мехоҳад,
Заррасон офтоб мехоҳад.

Хӯрда аз мавҷи ашк соғари май,
Аз дили худ кабоб мехоҳад.

Соқиё, май бидеҳ ки синаи ман,
Оташе дорад, об мехоҳад.

Дил муқими ҳарими даргаҳи ӯст,
Лаҳзае фатҳи боб мехоҳад.

Дили маҳзун саволи бӯса намуд,
Аз лаби ӯ ҷавоб мехоҳад.

Хез, машшота, шона бар сар зан,
Зулфи ӯ печутоб мехоҳад.

Ҳар дуое ки кард Макнуна,
Баҳри ӯ мустаҷоб мехоҳад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кўнгил шароб жомини истайди, у зарра каби офтобни истайди.

Кўз ёшим тўлқинларидан май ичганман, ўз дилимдан кабоб истайман.

Эй соқий, май бер, чунки юрагим ёнади, сув истайди.

Кўнгил унинг даргоҳи ҳарамида муқимдир, бир лаҳза дарвозаларнинг очилишини истайди.

Бу маҳзун кўнгил бўса сўради, унинг лабидан жавоб истайди.

Эй пардозчи, ўрнингдан туриб (севгилимнинг) сочларини тара, унинг зулфи буралишни хоҳлайди.

Макнуна унинг ҳақига ҳар бир дуо қилди, (ўша дуосини) мустажоб бўлишини истайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилам чу фохта дар кокулат нишиман кард,
Ба фикри зулфи ту печиду тавқи гардан кард.

Зи холи гӯшаи чашми ту халқ ҳайронанд,
Ки шӯх дида аҷаб гӯшае муайян кард.

Ту — ҳамнишини гулӣ, ман — ҳарифи ашки ниёз,
Ки бе ту пардаи чашми тарам ба доман кард.

Дил аз дарат ҷигари пора ҷусту барҳам чид,
Хазон расида чаман диду гул ба хирман кард.

Ба юмни ишқи ту пур шуд дилам зи пунбаи дор,
Хазинадори бало буд зар ба махзан кард.

Ба хоки чеҳра ду чашмам ки шуд зи гирья сафед,
Ҳадаф нишонии он чашми новакафкан кард.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кўнглим кокилингга қумридек қўнди, зулфинг фикрига ўралиб, бўйнига ҳалқа қилди.

Кўзинг ёнида ўзига ажаб бир жойни танлаган холни кўриб, одамлар ҳайрон қолдилар.

Сен бир гул билан ҳамнишинсан, мен ажзу ниёз ёши билан улфатман, кўз ёшимдан ҳўл бўлган этагим — кўз пардаси бўлди.

Дил остонангдан жигарпораларни терди, у гўё хазон бўлган чаманни кўрди-ю, гулларни териб хирмон қилгандай бўлди.

Ишқинг баракатидан дилим доғ пахталари билан тўлди, дилим балонинг хазиначиси эди, у олтинларни хазинага тўплади.

Тупроқ рангли юзимдаги икки кўзим йиғлашдан оқаргач, у ўқ отувчи кўзга нишон бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Манам ба сояи бахти сияҳ парешоне.
Ки аз ғулуви ҷунун ҷо ба хоки гулхан кард.

Куҷо тавон ба чунин аждаҳо ки дар ақиб аст,
Ба остонаи ганҷи мурод маскан кард.

Куҷо тавон дили пурдарду зори Макнуна,
Зи зулми ҳаҷр дар ин хокдон нишиман кард.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мен қора бахт соясида қолган бир паришонман, девоналик ҳужумидан гулханга жой қилганман.

Шундай аждарҳо орқада (пойлаб) тургач, мурод хазинасининг өстонасига қандай жой қилиб бўлади.

Дили дардга тўлган зор Макнуна ҳажр зулмидан бу тупроқда қандай тура олади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ишқ аввал бар дили ғампарвар оташ мезанад,
Шӯъла чун бедор шуд, бар бистар оташ мезанад.

Дар қафас кардаст парвози ҳавас парвонаро,
То шавад озод бар болу пар оташ мезанад.

Гаҳ зи қурби васл месӯзам, гаҳе дар тоби ҳаҷр,
Ҳар нафас ишқам ба ранги дигар оташ мезанад.

Пеши гармиҳои оҳи мо чароғи мурда аст
Барқи беҳосил, ки бар хушку тар оташ мезанад.

Чун насӯзад аз хаёлаш синаи Мақнунаам,
Акси ин оинаро бар ахтар оташ мезанад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Аланга авж олса, кўрпа-тўшакка ўт кетганидек, ишқ аввал ғампарвар кўнгилга ўт ёқади.

Ҳавас парвози парвонани қафасга солибди, шундан озод бўлмагунича пару қанотига ўт уради.

Гоҳ васлга яқинлашишдан куяман, гоҳ ҳажр тобидан куяман, ҳар нафасда ишқим бошқа бир рангда алангаланади.

Ҳўлу қуруқни ёндирган ҳосилсиз яшин, бизнинг иссиқ оҳимизнинг олдида ўчган чироғчадир.

Бу ойинанинг акси юлдузларга ўт ургач,
Макнунамизнинг сийнаси унинг хаёлидан қандай куймасин.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Гар субҳ аз он сояи девор барояд,
Хуршед зи оғӯши гулу хор барояд.

Барги гулаш аз сунбули тар боғи тамошо,
Аз оинаҳо сабзаи зангор барояд.

Ҳар қатраи борон садафи гавҳари роз аст,
Як сабза надидем ки бекор барояд.

Осудагиям теғ кашад дар сафи маҳшар,
То пунбаи доғи ту ҷигарвор барояд.

Поси адаб аз рози ниҳон дуд баровард,
Шарми нигаҳ аз ӯҳдаи дидор барояд.

Хомӯшии рашкам чи қадар сарфанавишт аст,
Наштар шавад он нола ки аз тор барояд.

Макнуна, бувад то нафасе, арзи фиғон кун,
Шояд ки ғам аз синаи афгор барояд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Агар тонг девор соясидан чиққан бўлса, қуёш гул билан тикан қучоғидан чиқади.

Жаҳон гулининг барги кўм-кўк сунбулдан томоша боғидир, у гўё ойнадан зангор сабза чиққанга ўхшайди.

Ёмғирнинг ҳар бир қатраси бир гавҳарнинг садафидир, бекорга чиққан бир сабзани кўрмадик.

Сенинг доғингга қўйилган пахталар жигарга ўхшар деб, тинчлигим маҳшар сафида тиғ тортади.

Адабга риоя қилиш махфий сирлардан тутун чиқарганидек, эҳтиётлик билан қараш дийдорнинг уддасидан чиқади.

Рашким хомушлиги қанчалик тежамлидирки, тордан чиққан ҳар бир нола наштар бўлади.

Эй Макнуна, бир нафас фиғон қил, шояд афгор сийнангдан ғам чиқса.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дили рамида ба сад обу тоб месӯзад,
Гаҳе ба сабру гаҳе з-изтироб месӯзад.

Ба хобам омаду пинҳон зад оташе ба дилам,
Чароғи бахти асирон ба хоб месӯзад.

Ниҳуфта дар бағали мавҷ акси рӯи туро,
Дилам ба содадилиҳои об месӯзад.

Агар ҷамоли ту машшотаи баҳор шавад,
Зи рашки сояи гул офтоб месӯзад.

Сиёҳбахтии зоҳид нигар ба базми шароб,
Ки дар биҳишт чу аҳли азоб месӯзад.

Зи шӯълагармии бе ихтиёри наймонанд,
Дилам дар оташи рашки кабоб месӯзад.

Сиришк аз дили Макнуна оташин омад,
Ки аз гудози ғами ишқ об месӯзад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бетоқат кўнгил юз обу тоб (сув ҳам олов) билан куяди, гоҳи сабр қилишдан, гоҳи изтироб (титрамоқ) дан куяди.

Тушимда келди-ю, дилимга яширин ўт солди, асирлар бахтининг чироғи уйқуда ҳам куяди.

Юзинг аксини тўлқинлар қучоғида сақлаб туриб, дилим сувнинг содда кўнгиллилигига куяди.

Агар жамолинг баҳорга пардоз берувчи бўлса, гули соясининг рашкидан офтоб куяди.

Шароб базмида зоҳиднинг бахти қоралигини кўргинки жаннатда азоб аҳлларидек куяди.

Қамишдек алангаланган рашк ўтида дилим ихтиёрсиз кабобдек куяди.

Макнунанинг кўз ёши дилидан ўт бўлиб келди, чунки ишқ ғамида ўртанишдан сув ҳам куяди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шукр ки дардам ба мудово расид,
Дил ба сари кӯи таманно расид,

Раҳрави лабташна ба Ҷайҳун шитофт,
Қатраи беқадр ба дарьё расид.

Зарра ба сарчашмаи хуршед рафт,
Пашша ба сарманзили анқо расид.

Мурғи хазондида басе навҳа кард,
То ба баҳори тарабафзо расид.

Ҷон ба лаб овард дили нотавон,
То ба лаби хони Масеҳо расид.

Охир аз ин мужда ки дар боби қурб,
Сӯи дил аз олами боло расид.

Доираи даҳр пуровоза гашт,
Ғулғула то гумбази мино расид.

Хастаи Макнуна дар ин остон,
Турфа расид охиру зебо расид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шукурки дардим давосига етди, кўнгул таманно (орзу) кўйининг бошига етди.

Ташна йўловчи Жайҳун (Амударё)га томон жадаллади, қадрсиз бир қатра дарёга етди.

Зарра қуёш сарчашмасига борди, пашша анқо манзилига етди.

Хазонни кўрган қуш кўп йиғлади, токи у кўнгил очувчи баҳорга етди.

Нотавон кўнгил жонини лабига келтирди, токи у Масиҳо дастурхонининг чеккасига етди.

Охири шу яқинлик хушхабари, кўнгилга юқоридан етди, дунё доираси овозага тўлди, ғулғула осмон гумбазига етди.

Хаста Макнуна бу остонага энг охир ажойиб етди, яхши етди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Он кас ки дар зулоли бақо нақди ҷон ниҳод,
Файзи ҳаёти мо ба лаби дилситон ниҳод.

Шуд дида хок дар ғаму бардошташ сабо,
Гардид абри меҳнату сар дар ҷаҳон ниҳод.

Субҳи ҷазо кунад магар аз хоб дида боз,
Бахтам ки сар ба домани охирзамон ниҳод.

Огаҳ нашуд зи рози даҳони ту кас вале,
Он роз бо ду лаъли ту ҷон дар миён ниҳод.

Аз турра к-он нишемани дилҳост оразат,
Бар пои ҷони ғамзада банди гарон ниҳод.

Тири туро ки орзуи ҷон бувад, дилам
Раҳ дод бетаваққуфу миннат ба ҷон ниҳод.

Ҷон дар ҳавои ишқи ту то карда устувор,
Аз сар ҳавои ишқи ту кай метавон ниҳод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Абадийлик зулолига жон нақдини қўйган одам бизнинг ҳаётимиз файзини дил олувчининг лабига қўйди.

Кўзимиз ғамда тупроқ бўлди, уни сабо кўтарди, у меҳнат булути бўлиб жаҳон устига чиқди.

Бахтим жазо субҳи (қиёмат)да уйқидан кўз очадимики, у охир замон этагига бош қўйди.

Сенинг оғзинг сиридан киши огоҳ бўлмади, аммо, у сирни икки лабинг билан жон ўртасига қўйди.

Кўнгиллар маскани чеҳранг, кокиллардан ғамзада жоннинг оёғига оғир банд қўйди.

Ўқинг жонимнинг орзуси эди, кўнглим тўхтовсиз унга йўл бериб жонга миннат қўйди.

Жон ишқинг ҳавосида маҳкамланган, сенинг ишқинг, ҳавосини бошидан қандай қўя олади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар роҳи офият натавон зад қадам ки ҳаҷр,
Кӯҳи ғамат ба ҷони мани нотавон ниҳод.

То пеши он даҳан назанад лоф, ғунчаро
Дар боғ даст барги сабо бар даҳон ниҳод.

Нақше ба рӯи об чу Макнунаи ҳазин,
По дар вафои дилбари номеҳрубон ниҳод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Саломатлик йўлига қадам босиш мумкин эмас, чунки ҳажр ғамингни мен нотавон устига қўйган.

Ғунча у оғизнинг олдида лоф урмасин деб, боғда сабо барг қўлини унинг оғзига қўйди.

Ҳазин Макнуна номеҳрибон дилбарнинг вафосига оёқ қўйган вақтда, у сув юзидаги нақшдек тезда кетди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

То кай дили шикаста ба ғам мубтало шавад,
В-аз бори ғусса қадди умедам дуто шавад.

Бо заъфи тан агар даме аз дил бароварам,
Дар дам ғубори пастии ман барҳаво шавад.

Бе ихтиёр аз мижаи абрӯви ҳабиб,
Тире агар ба сӯи ман афтад, хато шавад.

Равшан ба ҳеч рӯ нашавад чашми бахти ман,
Гар чашми равшанони фалак тӯтиё шавад.

Шаб шӯълаи чароғ зи нанги вуҷуди ман,
Чун нури шамъ ҳамраҳи боди сабо шавад.

Рӯзи фироқ соя рафиқи ман асту бас,
Хоҳам ки ман набошаму ӯ ҳам фано шавад.

Умре ҳадиқаи дилам аз гирья об хӯрд,
Пиндоштам магар чамане дилкушо шавад.

Макнуна, шукр соз, ки ҳар қатра ашки ту,
Дар баҳри дида чун гуҳари бебаҳо шавад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бу шикаста кўнглим қачонгача ғамга мубтало бўлади, ғам-ғусса юкидан умидим қомати қачонгача эгилади?

Шу заиф таниму дилимдан бир оҳ урсам, бу ҳақир тупроғим ўша замон ҳавога учиб кетади.

У гўзалнинг кипригидан беихтиёр отилган бир ўқ, мен томонга тушса, хато кетган бўладими?

Агар кўзимга фалакнинг равшан кўзлари (юлдузлари) сурма бўлса ҳам, бахтимнинг кўзи ҳеч важҳ билан равшан бўлмайди.

Кечалар чироғнинг шуъласи вужудим шармидан шамънинг нури каби тонг шамоли билан учиб кетади.

Фироқ кунларим менинг рафиқим фақат соядир, истардимки, мен ҳам бўлмасам, у ҳам бўлмаса.

Кўнглимнинг боғи бир умр йиғидан сув ичди, магарам бу боғ кўнгил очувчи бир чаман бўлдими?

Эй Макнуна, шукур қилгинки, сенинг ҳар бир қатра ёшинг кўз дарёсида бир гавҳари бебаҳодир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳиҷрони ёр оҳи дил аз ҷон бароварад,
Чун барги бед ханҷару пайкон бароварад.

Ҳар қатраи сиришк зи чашмам чакад ба хок,
Тухме шавад, ки донаи ҳирмон бароварад.

Аз шавқи остони ту бар сар кунад насим,
Гарде ки аз замини гулистон бароварад.

Баҳри нисори фарқи шаҳи комьёби ман,
Гардун гули ситора ба домон бароварад.

Наққоби чарх агар шиканад тешаи ҳилол,
Мушкил ки ҷавҳаре чу ту аз кон бароварад.

Хоре ки дар дарун халадам з-ихтилофи бахт,
Хунобам аз ҷароҳати пинҳон бароварад.

Хору хас аз замин надамад дар баҳори ман,
Наврӯзи хасм лолау райҳон бароварад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёр ҳажри кўнгил оҳини жондан чиқаради, тол баргидек ханжар ва пайкон чиқаради.

Ҳар қатра кўз ёшим тупроққа томса, у умидсизлик донасини ундирувчи бир уруғ бўлади.

Сенинг остонанг шавқидан шамол бошимга бир ғубор олиб келса, у гулистон заминидан кўтарилган бўлади.

Комёб шоҳимнинг бошидан нисор қилиш учун осмон юлдуз гулларини этаклаб чиқади.

Фалакнинг ер ковловчиси янги ой тешасини синдирса ҳам, сендай жавҳарни кондан чиқариш қийиндир.

Махфий жароҳатимдан у хунобимни чиқарсин деб бахтим носозлигидан бағримга тиканлар санчаман.

Баҳорим ерида хору хасдан бошқа нарса унмайди, душманнинг баҳори лола билан райҳон чиқаради.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Чун қатраҳои хуни ҷигар нест қийматаш,
Гар дил ҳазор лаъли Бадахшон бароварад.

Дӯшаш ба хоб дидаму гуфтам ки то ба кай,
Макнуна аз фироқи ту афгон бароварад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Агар дил юз минг лаъли Бадахшан чиқарса ҳам, жигар қонининг қатраларидек қиймати бўлмайди.

Кеча уни тушимда кўриб: «Макнуна қачонгача сенинг фироқингдан афғон чекади?» дедим.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Умед ҳаст ки субҳи умеди мо бирасад,
Ниҳояти шаби зиндонии бало бирасад.

Ба юмни чоки гиребони номуродон боз,
Мурод ҷуст кунад, домани қабо бирасад.

Хароши нохуни бегонаи ҳариф оё
Зи лавҳи дил биравад, ҳарфи ошно бирасад?

Ба реги манэили Лайли ки марҳами алам аст,
Зи роҳи бодия Қайси бараҳна по бирасад.

Чу шамъ дар шаби ғам равшанам кунанд аз ғайб.
Равад сиёҳиу парвонаи зиё бирасад.

Насими субҳ ки дил бастаэм бар нафасаш,
Нафас кушояду анфоси дилкушо бирасад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Умидворманки, умидимиз тонги келиб етади, бало зиндонининг кечаси тугайди.

Умидсизлар ёқаси йиртиқлик баракатидан яна мақсуд этаги қўлга келса уни маҳкам ушлармиканлар.

Дил лавҳидан бегоналарнинг тирноқ излари тарошланиб, ошнолик ҳарфлари кириб келармикан.

Лайли манзил қилган ернинг қуми аламлар марҳамидир, саҳро йўлидан яланг оёқ Қайс (Мажнун) бу ерга келармикан.

Ғайбдан ғам тунларимни шамъдек равшан қилармиканлар, қоронғилик кетиб, равшанлик парвоналари етармикан?

Тонг насими нафасига кўнгил боғлаганмиз, у дам урса-ю, бизга дилга ором берувчи нафаслар етса.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Сипеҳри пир кашад пунбаи нуқум аз гӯш,
Зи айни ҳуш ба мазмуни моҷаро бирасад.

Асири ҳалқаи гесӯи ӯст, Макнуна,
Ба савби олами ҷамъият аз куҷо бирасад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бу кекса осмон юлдуз пахталарини қулоғидан олиб ташласа-ю, ақлу ҳуш билан можаро мазмунини англаса.

Макнуна унинг зулфлари ҳалқаҳига асирдир, энди у жамият оламига қаердан келиб етади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз бахтам сари шӯрида ба сомон овард,
Хизри роҳам шуду то чашмаи ҳайвон овард,

Тани озурдаам аз гарди раҳ омад чу насим,
Гирдбоде ки ман аз роҳи биёбон овард

Чашми муштоқ ба савдои ту чун бодау нуқл,
Шарҳи ошуфтаги-ю ҳоли парешон овард.

Сурати хубии ҳолам ки набудӣ мумкин,
Оқибат рӯй дар оинаи имкон овард.

Шоҳиди бахти ман аз айни сиёсат бо ғайр,
Сурмаи арбада дар наргиси фаттон овард.

Буд Макнуна чу мӯре, ки ба бӯе муштоқ,
Ҳудҳуди хушхабар анфоси Сулаймон овард.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Яна бахтим ошиқлик ва девоналик давлатини
келтирди, йўлимнинг Хизри мени ҳаёт булоғигача
келтирди.

Озурда таним йўл ғуборидан гўё биёбон йўлидан
шамол келтирган қуюндир.

Сенинг ишқингда бу муштоқ кўзларим май ва газак
каби паришонлик ва ошуфталик шарҳини келтирди.

Аҳволимни яхшилаш мумкин эмас эди, охири
имконият ойинасига юз келтирди.

Бахтимнинг гўзали ўзгаларга сиёсат қилиш билан
фитначи кўзига жанговорлик сурмасини қўйди.

Макнуна чумолига ўхшаб бир исга муштоқ эди,
хушхабар етказувчи ҳудҳуд (пўпишак) Сулаймон
нафасини келтирди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шабе базми висолаш бар дилам беихтиёр омад,
Баҳори хуррамӣ чун май зи ҳар сӯ дар канор омад.

Чаро бар худ наларзад ҳамчу барги бед аъзоям,
Насими муждаи шавқаш ба ҷонам ошкор омад.

Танам шуд нотавон аз шӯриши тӯфони ашки ман,
Ба вайронӣ магар сели бало аз кӯҳсор омад.

Зи аҳволи шабу рӯзи ҷаҳон дил ҳаст мустағнӣ,
Маро аз зулфи ӯ лайлу зи рӯи ӯ наҳор омад.

Магар он нозанин бар қатли ман имшаб камар баста,
Ки ҷонам аз чи чун симоб бе сабру қарор омад.

Агар сад кӯҳи ғам ояд нахоҳад шуд хам абрӯям,
Ба ишқаш ин дили шӯридаи ман устувор омад.

Қадам нанҳад бурун аз ҳалқаи сабру таҳаммулҳо
Агар чи қисмати Макнуна дарди бешумор омад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бир кечаси унинг висол базми ихтиёрсиз дилимга келди, ҳар томондан хурсандчилик баҳори майдек қучоғимга келди.

Вужудим нима учун тол баргидек титрамасинки, унинг шавқи хушхабарининг насими жонимга ошкора келди.

Кўз ёшим тўфонидан таним нотавон бўлди, бузуқ вайронага тоғлардан бало сели келдимикин?

Жаҳоннинг кеча кундузи аҳволи билан ишим йўқ, чунки унинг зулфидан кечаю юзидан кундузим бор.

У нозанин бу кеча қатлим учун камар боғлаганмики, жоним симобдек бесабру қарордир.

Агар юз тоғ ғами бошимга келса ҳам, парво қилмайман, чунки бу шўрида дилим унинг ишқи билан жуда маҳкамдир.

Макнунага саноқсиз дард қисмат бўлган бўлса ҳам, унинг оёғи сабру таҳаммул ҳалқасидан ташқарига бир қадам ҳам чиқмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз меояд насими субҳ бӯе мерасад,
К-аз гулистони вафо фархунда хӯе мерасад.

Парда бар медорад аз рухсори мақсуде ки буд,
Ғояти ҳар мақсадею орзӯе мерасад.

Пумбаи ғафлат зи гӯши ҳуш берун мекунам,
К-аз паси девори ғайбам гуфтугӯе мерасад.

Мерасад файзе ба мулки дил аҷоиб раҳматест,
В-ин аҷоибтар, ки дарьёе ба ҷӯе мерасад.

Бандаи оҷиз ба мӯе мекашад кӯҳи виқор,
Баҳри иззат сояи кӯҳе ба мӯе мерасад.

Он ки чун гул дар баҳори ҳусн мерезад арақ,
Мекунад тӯфону баҳри шусту шӯе мерасад.

Дар санои шаҳриёри хеш ин Макнунаро
Шукрулиллаҳ, дар муҳаббат обрӯе мерасад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Яна тонг насими билан хушбўй бир ис етмоқда, вафо гулистонидан бир гўзал (бахтиёр) келмоқда.

У мақсад юзидан пардани кўтарадики, у ҳар қандай мақсад ва орзунинг чўққиси бўлади.

Ақлу ҳуш қулоғидан ғафлат пахтасини олиб ташлайман, чунки ғайб девори ортидан бир овоз эшитилмоқда.

Дил мулкига бир файз етади, бу ажойиб бир раҳматдир, бир дарёнинг бир ариққа етиши, ундан ҳам ажойиброқдир.
Қилдай ожиз банда сабр-тамкин тоғини кўтаради, шунинг учун унинг иззатлаб тоғ сояси келади.

Ҳусн баҳорида гул каби тер тўкадиган (гўзал) ювиш-тозалаш учун тўфон қилиб етади.

Худога шукурки, ўз шаҳриёрини мақташ билан бу Макнуна муҳаббатда обрў қозонди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳамчу гул аз синаам чоки гиребон шӯъла зад,
Шамъ осо аз забонам дуди афғон шӯъла зад.

Оташи ҳусн аст зеби гулшани рухсори ӯ,
Аз хати пушти лаби ӯ бӯи райҳон шӯъла зад.

Қоматаш дар қилва меовард чун товуси маст,
Чашми ҳайрат аз сарам то зери домон шӯъла зад.

Устухонамро шарори шавқи дил печида аст,
Гӯиё оташ бар атрофи найистон шӯъла зад.

Буд бо бӯи насими сунбулаш сад дил асир,
Ҳамчу хол аз гӯшани лаб қавҳари қон шӯъла зад.

Қаъди мушкин шуд ба ҳусни орази ӯ зеббахш,
Хун шав, э дил, дуди куфр аз нури имон шӯъла зад.

Лолаосо яъси мақсад шуд гиребонгири қон,
Аз дили Макнуна имшаб доғи ҳиҷрон шӯъла зад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Менинг йиртиқ ёқам сийнамдан гулга ўхшаб шуъла, урди, шамга ўхшаган тилимдан фиғоним тутуни шуъла урди.

Унинг юзи гулшанининг зийнати ўтлиқ ҳуснидир, лаби устидаги хатидан райҳон бўйи шуъла урди.

Унинг қомати маст товусдек жилва қилганида, ҳайронлик кўзи бошимдан то оёғимгача шуъла урди.

Дилим шавқининг шарораси гўё қамишзор атрофига ўт шуъла урганидек, устухонларимни ўраб олгандир.

Сунбул зулфи насимининг бўйига юз кўнгил асир эди, лаби четидаги холга ўхшаган жон жавҳари шуъла урди.

Юзининг ҳуснига жингалак кокиллари зебу-оройиш бахш этди, эй дил қон бўл, куфр тутуни имон нуридан шуъла урди.

Мақсаддан умидсиз бўлиш жон ҳалқумидан олди, бу кеча Макнунанинг дилидан ҳижрон доғи лоладек шуъла урди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Сарве ки мағйли ошиқи безар намекунад,
Нақди равон супурдаму бовар намекунад.

Шамъе ки равшан аз нафаси оташини мост,
Як шаб саре ба хилвати мо бар намекунад.

Бар чашми мо намениҳад аз мимсиҳи* қадам
Яъне ба хоки роҳ баробар намекунад.

Аз ҷоми мо ки соғари Ҷам як ҳубоби ӯст,
Гар оби кавсар аст лабе тар намекунад.

Сар мениҳем дар қадамаш то кушад ба ноз,
Он турки шӯх даст ба ханҷар намекунад.

Рухсор менамояду дил мебарад, вале
Дар ҳусн зебу зиннату зевар намекунад.

Ҳам хол зери наргиси ҷоду намениҳад,
Ҳам сурма дар ду чашми фусунгар намекунад.

* *Мимсиха* — мола, андава.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Бир маъшуқа (сарв) зарсиз ошиққа майл қилмайди, жон нақдини топширдиму унга ишонмайди.

Бизнинг ўтлик нафасимиз билан равшан бўлган шамъ бир кеча ҳам хилватхонамизни ёритмайди.

Қадам андавасини бизнинг кўзимизга босмайди, яъни бизни йўл тупроғига ҳам баробар қилмайди.

Жамшид жоми бизнинг жомимизнинг бир кўпигидир, агар кавсар суви бўлса ҳам, бир лабни ҳўл қила олмайди.

Бизни ноз билан ўлдирармикан деб у гўзалнинг оёғига бош қўямиз, у раҳмсиз шўх ханжарига қўл узатмайди.

Юзини кўрсатадию кўнгилни олиб кетади, лекин ҳуснга зебу зийнат бермайди.

Жоду кўзлар остига хол ҳам қўймайди, икки фусунгар кўзларига сурма ҳам тортмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ин турфа турк каъбаи дилҳо хароб сохт,
Он мекунад ба наъра ки кофар намекунад.

Бо он ки баҳри синаи решу дили фигор,
Ғайр аз ду кор санъати дигар намекунад.

Гоҳи хароши сина ба роҳат кунад бадал,
Гоҳ он кунад ба ғамза ки наштар намекунад.

Дар ҳайратам ки баҳри чи дил дар чунин бало,
Фикре ба ҳоли ошиқи музтар намекунад.

Ин ҷаври бениҳояту ин зулми беҳисоб,
Макнуна аз чи нусха ба дафтар намекунад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

У дил каъбаларини хароб қилган ажойиб раҳмсиз гўзалдир, бир ҳайқириқ билан унинг қилганини кофир ҳам қилмайди.

Афгор бўлган дил ва пораланган сийнага қуйидаги икки санъатдан бошқани қилмайди.

Гоҳо сийнани тирнаш ўрнига силаб-сийпайди, гоҳ ғамзаси билан шундай иш қиладики, уни наштар ҳам қилмайди.

Кўнгил шундай балоға гирифтор бўлган чоқда изтироблик ошиқнинг ҳолига бир фикр қилмаганига ҳайронман.

Бу чексиз жабр билан ҳисобсиз зулмни Макнуна нима учун нусха қилиб дафтарига кўчирмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Он моҳ ба ман итоб дорад,
Ин хонаи дил хароб дорад.

Равшандиҳи зулмати асирон,
Аз оразаш офтоб дорад.

Бо зулф кунад ба худ муқайяд,
Бар гардани дил таноб дорад.

Аз ёр ба ошиқон тараҳҳум,
Ҷурме набувад, савоб дорад.

Аҳволи дили шикастаи ман,
Дар ғамкада печутоб дорад.

Холу хати ӯ ба сафҳаи рух
Мазмуни ду сад китоб дорад.

Макнуна зи ҳаҷри гулъузораш,
Чашмони аҷаб пуроб дорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У ой менга итоб қилади, бу дил уйини хароб қилади.

Асирларнинг зулматига равшанлик бахш этувчи юзидан офтоби бор.

Зулфи билан ўзига банд қилади, кўнгил гарданини боғлаш учун таноби бор.

Гўзаллардан ошиқларга раҳм қилиш, гуноҳ эмас балки савобдир.

Менинг шикаста кўнглимнинг аҳволи ғамхонада буралмоқдадир.

Юзининг сафҳасидаги унинг холу хатида икки юз китобнинг мазмуни бор.

Макнуна гул юзлик ёрининг фироқида ёшга тўлган ажаб икки кўзлари бор.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ба гулзори хаёлат мурғи дил фарьёд месозад,
Навояш хонаи ушшоқро обод месозад.

Ба доми зулф он сайёд чандин бандҳо дорад,
Гирифторони чандинсола, кай озод месозад?

Тапад дил медавад ашку ба ҷонам беқарориҳост,
Намедонам магар девонаҳоро ёд месозад?

Ба ин бетоқатӣ дар ҳаҷр ҳайрони ғами ӯям,
Кай он аз бодаи базми висолаш шод месозад?

Ба ҳангоми ҷудоӣ сеҳрсози гардиши гардун,
Ба заҳри талхии айём дил муътод месозад.

Зи зулфи саркашаш ошуфтагиҳо дар бағал дорам,
Бинои хуррамиро ҳамчу гул барбод месозад.

Нумӯе ёфтам Макнуна дар боғи висоли ӯ,
Ки гулшан бар гули бахтам муборакбод месозад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хаёлинг гулзорида кўнгил қуши фарёд қилади,
унинг навоси ошиқлар уйини обод қилади.

У сайёд зулфининг тузоғида кўп бандлар
бор, кўп йиллардан бери гирифтор бўлиб ётган бу
бандиларни қачон озод қилади?

Юрак ўйнайди, кўзимдан ёш оқади, жонимда
беқарорликдир, билмайманки, у гўзал бу девоналарни ёд
қиладими?

Шу бетоқатликларда унинг ҳажри ғами билан
ҳайронман, қачон у ўз висоли базмининг бодаси
билан мени шод қилади.

Ажралиш вақтида бу сеҳрсоз фалак замон заҳрининг
аччиқликларига кўнгулни ўргатади.

Унинг узун кокилларидан кўнглимда паришонлик бор,
мана шулар хурсандчилик биносини гулдек барбод
қилади.

Унинг висоли боғида мен Макнуна етилдим, ўсдимки,
гулшан гуллари менинг бахтимни табриклайдилар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кардам аз ёди рухат дар ҳар чаман фаръёду дод,
Сӯхтам чандон чу шамъ андар лаган, фаръёду дод.

Чун парӣ парвоз карди-ю ниҳон гаштӣ зи чашм,
Аз ҷунун дил мекунад андар чаман фаръёду дод.

Ҳар шаб аз савдои холи анбаринат мекунад,
Атру бӯи нофаи мушки Хӯтан, фаръёду дод.

Эй фироқат оламеро дар фиғон андохта,
Мекунад аз беқарорӣ марду зан фаръёду дод.

Чархи каҷрав он замон к-аз ёри ӯ карда ҷудо
Мекунад Макнуна дар байтул-ҳазан фаръёду дод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Мен юзинг ёди билан ҳар чаманда доду фарёд қилдим, гўё лаганга ўтказган шамъдек куйиб доду фарёд қилдим.

Сен парига ўхшаб парвоз қилдингу кўздан ғойиб бўлдинг, кўнгул чаманда девоналик билан доду фарёд қилади.

Ҳар кеча қора холинг савдосидан атир бўйи тарқатувчи Хўтан кийигининг мушки доду фарёд қилади.

Эй, фироқидан бир оламни фиғонга солган (жонон), эру хотинлар беқарорликдан доду фарёд қиладилар.

Бу тескари айланувчи фалак ёридан жудо қилган замон, бу Макнуна ғамхонасида доду фарёд қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Агар боди сабо бо сабза аз ёрони ҷонӣ шуд,
Арусони чаманро вақф наврӯзи ҷавони шуд.

Паи наззораи Чинӣ қабоёни чаман, дигар
Бисоти сабзаву гул тахтаи тасвири Монӣ шуд.

Ба боғи даҳр ҳамчун ғунча мурғони чаман умре,
Ҷигар хӯрданд то рухсораи гул арғувонӣ шуд.

Ба санъатхонаи хайёти қудрат нахли бӯстонро
Либоси хуррамӣ чун умри сармад ҷовидонӣ шуд.

Ниҳоли комронӣ кард рӯзӣ, ҳамчу маҳрумон
Ба доғи ташнагӣ бе обу ранг аз нотавонӣ шуд.

Баромад охир аз дарьёи раҳмат абри фирӯзӣ,
Замини шӯра гавҳарбахши оби зиндагонӣ шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Агар тонг шаббодаси сабзага жондан дўст бўлган бўлса, чаман келинчакларига ёшлик баҳорининг қилган вақфидир.

Чаманнинг чиний қаболари (гулу райҳонлари)наэзораси учун, сабза ва гулнинг бисоти Монийнинг бошқача бир тасвир тахтаси бўлди.

Жаҳон боғида чаман қушлари бир умр ғунча каби қон ичганлари учун, гулнинг юзи қип-қизил бўлди.

Қудрат тикувчисининг ҳунархонасида бўстон ниҳолига сабзу хуррамлик либоси абадий умрдек доимий бўлди.

Ҳар ким маҳрумларга ўхшаган ташналик доғи билан нотавонликдан сўлиган бўлса, унга комронлик ниҳоли насиб бўлди.
Охири раҳмат дарёсидан бахту саодат булути чиқди-ю, шўр ер ҳаёт сувига гавҳар бағишловчи бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ғубори ташнаҳолӣ рафту омад муждаи кавсар,
Ниҳоли ташна сероб аз зулоли зиндагонӣ шуд.

Чу булбул дар хаёли он гули ҳусни паризоде,
Дили девонаи Макнуна фарьёду фиғонӣ шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ташналик ғубори кетди-ю, кавсар хушхабари келди, ташна бўлган ниҳол ҳаёт сувидан сероб бўлди.

Девона Макнунанинг дили у паризод ҳуснли гулнинг хаёлида булбулдек фарёду фиғон қилувчи бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз кишти амалам нашъу намо пайдо кард,
Навбаҳори ғаразам лутфи ҳаво пайдо кард.

Онқадар суд чу оина дил аз рӯи ниёз,
Бар дари дӯст ки сад гуна сафо пайдо кард.

Даст дар гардани дил кард муроди ҷон, рафт
Ҳар ҷароҳат ки зи занҷири бало пайдо кард.

Қурси доғи дили овора сиёҳӣ андохт,
Тӯшае баҳри сари кӯи фано пайдо кард.

Бахти саргашта ки маншури стамкорӣ дошт,
Меҳри дил гармии туғрои вафо пайдо кард.

Дил ки чун уд зи чанги таби ғам менолид,
Онқадар беҳуда гардид ки ҷо пайдо кард.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Умидим экини яна нашъу намо пайдо қилди, мақсадим навбаҳори латиф ҳаво пайдо қилди.

Кўнгил ниёз юзини дўст остонасига шу қадар сурдики, унда у ойина каби юз хил равшанлик пайдо қилди.

Жоннинг муроди бўлган қўл кўнгил гарданига тушди, бало занжиридан пайдо бўлган ҳар бир жароҳат кетди.

Овора кўнгилга қора доғ кулчалари тушди, фано йўлида ундан озиқ пайдо қилди.

Ситамкорлик фармони бор бўлган саргашта бахт, меҳр ва иссиқ кўнгиллик вафо сарлавҳасини пайдо қилди.

Кўнгил ғам ситмасининг чангидан уд каби нола қилар эди, у тинди, шифо қонунини[1] пайдо қилди.

---

[1] Уд ва қонун — чолғу асбоблари.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Шуд дили хаста ба сарманзили аслӣ роҳӣъ,
Барқарор омаду қонуни шифо пайдо кард.

Ҳар фурӯғе ки чароғи дили ғамгин дорад,
Ҳама аз оташи Макнуна зиё пайдо кард.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Хаста кўнгил ҳақиқий сарманзилга қайтди, шунча беҳуда юргач, ўз жойини топди.

Ғамгин кўнгиллар чароғидаги зиёларнинг, ҳаммаси Макнунанинг ўтидан равшанлик пайдо қилди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёр гар ханда занон ғунчаи тар бикшояд,
Гириҳе аз дили ин ташнақигар бикшояд.

Гуҳари босира мерезаму ёқути сиришк,
Қуфли ёқут гар аз дурҷи гуҳар бикшояд.

Бишканад тӯтии ҷонам қафаси ҷисми заиф,
Сабз хатти ман агар тунги шакар бикшояд.

Гар сари зулф зи пои дили девона кушуд,
Дил дили ӯст агар бандаду гар бикшояд.

Ёр хуршеду рақиби мани ҳайрон хуффош,
Бар ҷамолаш натавонад ки назар бикшояд.

Он ки ҳар дам ба дили танги ман аз тири миҷа,
Баҳри омад-шуди ғам роҳи дигар бикшояд.

На ҳариф аст ки дар мастиу дар ҳушьёрӣ,
Ҷома чун ғунча, қабо чун гули тар бикшояд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёр агар кулиб оғзини очса, ташна жигар кўнгилдан бир тугун очилади.

Агар у гавҳар сандиқчасининг ёқут қулфини очса, кўз гавҳарини ва ёш ёқутларини тўкаман.

Агар у сабза хатлигим шакар кўзачани (оғзини) очса, жоним тўтиси заиф жисм қафасини синдириб чиқади.

Агар зулфини бу девона кўнгилнинг оёғидан олиб, бошқа кўнгилни очмоқчи бўлса ҳам, бу дил унинг дилидир.

Ёр қуёшдир, мен ҳайроннинг рақибим кўр-шапалакдир, унинг жамолига қарай олмайди.

У гўзал ҳар дам танг дилимни киприк ўқлари билан тешиб, ғамни келиб кетиши учун бошқа кўп йўллар очади.

Хоҳ мастликда хоҳ ҳушёрликда бўлмасин, кийимини гунчадек, ёқасини гулдек очган у қандай улфатдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Инчунин шаъбодабозе ки манаш мебинам,
Нақди ҳусн аз гириҳи зулф камар бикшояд.

Оҳ аз он шамъ ки чун гарм кунад маҷлиси ҳусн,
Надиҳад мӯҳлати парвона ки пар бикшояд.

Шуд камон қомати Макнуна зи бори ғаму дард,
Оҳ агар тири дуоҳои саҳар бикшояд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Мен ана шундай найрангбозликларни ундан кўраман, ҳусн нақдини зулфларининг жингалагидан ойдек очади.

Ҳусн мажлисини қизитганда, парвонанинг қанот ёйишига фурсат бермайдиган шамдан дод.

Макнунанинг қомати дарду ғам юкида камондек эгилди, саҳар дуоларини ўқини очса, нима бўларкин?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳар хайки аз хати рухи ҷонон фурӯ чакад,
Чун шабнамест к-аз гулу райҳон фурӯ чакад.

Зулфайни хам ба хам чу кушояд ба роҳи бод,
Аз ҳар тараф матои дилу ҷон фурӯ чакад.

Ҳар дам зи ҳасрати лабу дандони ӯ маро,
Аз ҳар ду дида лӯлуву марҷон фурӯ чакад.

Чун бигзарад хаёли лаби ёр дар дилам,
Аз кони дида лаъли Бадахшон фурӯ чакад.

Дар орзӯи донаи холаш саводи чашм,
Ҳамроҳи оби дидаи гирьён фурӯ чакад.

Доғи дили ман аст чу лаб бар қадаҳ ниҳад,
Ҳар қатра к-аз лабаш ба занахдон фурӯ чакад.

Аз лутфи акси он тани нозук ба доманаш
Шояд ки тугмаҳои гиребон фурӯ чакад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жонон юзининг хатидан томган ҳар тер гўё гулу райҳондан томган шабнамдир.

Агар бир-бирига ўралган икки зулфини шамол йўлига очса, ҳар томондан дилу жон матолари тўкилади.

Ҳар нафас унинг тиши ва лаби ҳасратидан ҳар икки кўзимдан инжу ва маржон тўкилади.

Ёр лабининг хаёли кўнглимдан ўтса, кўз конидан Бадахшон лаъли (қон) тўкилади.

Унинг донаи холи орзусида кўзим қорачиғи кўз ёшим билан бирга тўкилади.

Ёр лабини қадаҳга қўйган маҳалда лабидан бағбақасига оққан ҳар қатра, дилимнинг доғидир

Ёрнинг латиф, нозик танининг аксидан ёқасининг тугмалари этагига тўкилса арзийди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бинад чу акси моҳие абрӯи ӯ дар об,
Зардӣ зи чашми наргиси бӯстон фурӯ чакад.

Чанд аз ҷафои зоҳиру пинҳони ӯ маро
Хуноба аз ҷароҳати пинҳон фурӯ чакад.

Бар ҳоли зори хастаи Макнуна ҳар саҳар
Ҳамчун шаҳоб фитнаи даврон фурӯ чакад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Қоши балиғининг аксини сувда кўрса,[1] бўстон наргисининг кўзини сариғи тўкилар эди.

Унинг ошкора ва яширин жафосидан қачонгача пинҳон жароҳатимдан хуноба тўкилади.

Ҳар саҳар хаста Мақунанинг ҳоли зорига учган юлдуздек даврон фитнаси ёғилади.

[1] «Сариқ касалга мубтало бўлган киши балиққа тикилиб ўтирса сариғи кўтарилади» деган гап бор; шоира бу байтда ўшани кўзда тутади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ниҳоли гулшани ҷонро баҳори тоза пайдо шуд.
Ниҳоди гулрухонро хор-хори тоза пайдо шуд.

Назар бастанд бозӣ шӯх чашмони камонабрӯ,
Ки дашти фитнаро мардумшикори тоза пайдо шуд.

Аз ин сақфи кӯҳан ҳаргиз чунин файзе нашуд нозил,
Фалакро з-ин такаллуф эътибори тоза пайдо шуд.

Гуҳар гӯ бигузар аз дарьёу дарьё гӯ биҳил гавҳар,
Ки дарьё ҳиммату гавҳарнисори тоза пайдо шуд.

Нахоҳад дида ҳусни боғу лутфи орази насрин,
Ки боғи ҳуснро насрин узори тоза пайдо шуд.

Зи ҳаҷри хатту рӯи лолагунаш чун шаби мотам
Дили Макнунаро рангу ғубори тоза пайдо шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жон гулшани ниҳолига янги баҳор пайдо бўлди,
гулюзликлар зотига янги андиша ва тафаккурлар
пайдо бўлди.

Шунқорлар ва жоду кўз, камон қошликлар овдан кўз
юмдилар чунки фитна даштида янги одам овлайдиган
пайдо бўлди.

Бу эски осмон гумбазидан ҳеч қачон шундай файз
тушган эмас эди, шу файзни тушириш машаққатидан
фалакка янги эътибор пайдо бўлди.

Эй гавҳар, дарёнинг баҳридан ўт, эй дарё,
гавҳарингни ташла, чунки ҳозир бир дарё ҳимматлик
гавҳарнисор пайдо бўлди.

Кўз боғ ҳуснини, насрин юзининг лаҳофатини
истамайди, ҳусн боғига янги бир насринузор пайдо бўлди.

Лола ранг юзи ва хатининг ҳажридан мотам
тутунидек, Макнунанинг дилига янги ранг ва
ғубор пайдо бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чу ёри ман ба чаман ҳар замон хиром кунад,
Сабо занда ба адаб, гул ба ӯ салом кунад.

Бигӯ ҷаҳозикаши нашъа пештар биравад.
Зи баҳри бода агар дастро ба ҷом кунад.

Зи бениқобӣ нишинад агар ба маснади ҳусн,
Фурӯғи партави хуршедро ғулом кунад.

Чаро ба худ накунад сайд мурғи дилҳоро,
Зи хол донаву аз зулфи хеш дом кунад.

Ба дарду оҳ наарзид ба ним соати ҳаҷр,
Ба васл агарчи бадал ишрати мудом кунад.

Ба лутфи халқ чу Макнуна кам шавад мӯҳтоҷ,
Касе ки ҳамди худо вирд субҳу шом кунад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёрим ҳар қачон чаманга хиром этса, у гўзалга салом қилдирмоқ учун шамол гулга одоб беради.

У (гўзал) май учун жомга қўл узатар экан, айт, май ташувчилар илгарироқ боришсин!

У гўзал ҳусн тахтида ниқобсиз ўтирса, қуёш шуъласини қул қилади.

Холидан дона, зулфидан тузоқ қилса, кўнгил қушин илинтирмай қўярмиди?

Васл билан доимий айшу ишрат бўлса ҳам, ярим соатлик ҳажрнинг дарду оҳига арзимайди.

Ҳар ким тангрига шукр қилишни эрта-кеч ўзига вазифа қилса, Макнунага ўхшаш халқларнинг лутфу карамига камроқ муҳтож бўлади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёри ман бо ханҷари нози мижа бебок шуд,
Синаам чун гул ба ин гулшан саросар чок шуд.

Ҳамчу оташ дар фироқат чанд месӯзӣ маро,
Бе ту ҳар обе ки хӯрдам заҳр чун тарьёк шуд.

Аз ғуборам кай намояд бар фалак нақши ҳилол,
К-аз суҷуди тоқи абруят сари ман хок шуд.

Қомати сарви баландат кард ҷавлон бар замин,
Дуди оҳи оташинам бар сари афлок шуд.

Ҳамчу гул рухсораат аз мастии май гашт сурх,
Ҳар куҷоям бар сари дил соя барги ток шуд.

Ҳайрате дорам ки мурғон дар куҷо гирад қарор,
Оташи ман сӯхт дар ҳарҷо хасу хошок шуд.

Дил бувад, Макнуна, ҳамчун бӯта доим дар гудоз,
То ҳавас андешаи он рӯи оташнок шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёрим ноз киприкларининг ханжари билан раҳмсиз
бўлди, кўксим бу гулшанда гул каби чок бўлди.

Ўтдек фироқингда мени қачонгача куйдирасан, сенсиз
ичган сувларим заҳардек тарёк бўлди.

Менинг ғуборимдан янги ой нақши осмонда
кўринолмайди, чунки эгма қошингнинг саждасидан бу
бошим тупроқ бўлгандир.

Сарвдек мавзун қоматинг ер юзида жавлон қилганда
ўтлиқ оҳимнинг тутуни фалакларга ўрлади.

Гулга ўхшаш юзинг май ичишдан қизаргач, қаерда
бўлсам кўнглим бошига ток барги соя бўлди.

Қушлар энди қаерга қўнадилар деган ҳайратдаман,
чунки менинг оҳим ўти қаерда хасу хашак бўлса
ҳаммасини куйдириб юборган.

Эй Макнуна, кўнгил қачонки, у ўтлик юзнинг
ҳавасида бўлса, бўтадек[1] доим ўт ичида куяди.

[1] Бўта — гилбўтадан ясалган, заргарлар олтин эритадиган идиши.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хаёлам чун зи ҳусни орази ӯ тарзи гулшан шуд,
Саропоям зи ҳайрат чун пари товус хирман шуд.

Нигоҳи ғамзаомезаш зи мижгон чун бурун омад,
Дилам чун донаи бодом пур аз захми сӯзан шуд.

Ба уммеде ки тобад партави хуршеди рухсораш,
Ду чашмам бо саводи хонаи ҷон ҳамчу равзан шуд.

Чу шабнам бар сари гул дурам аз оини худдорӣ,
Ба олам чун сақар хуршеди рӯи ёр равшан шуд.

Дар он ҳангом бо гулзори ҷаннат дар хиром омад,
Зи ҳаҷри ӯ чу гул чоки гиребон то ба доман шуд.

Танамро сӯхт чандон ҷонгудохт аз оташи ишқаш,
Шудам хокистару охир мақомам ҷой гулхан шуд.

Зи ҳаҷраш мекунад Макнуна бо чандин забон нола,
Саро сар ҷисми ман дар боғи ҳасрат ҳамчу савсан шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Хаёлим у рухсор ҳуснидан бир гулзордек бўлди,
ҳайратдан бошдан-оёғимгача товус паридек хирмон
бўлди.

Ғамза аралаш нигоҳи киприкларидан чиқиб келгач,
дилим бодом данагидек игнанинг захмига тўлди.

Қуёшдек рухсорининг шуъласи тушармикан
деган умид билан икки кўзим жоннинг қоронғи уйига
икки туйнук бўлди.

Агар тонг чоғи оламда ёр юзининг қуёши равшан
бўлар экан, гул баргидаги шабнамдек ўзимни тутолмайман.

Севгилигим жаннат гулзорига хиром қилган маҳалда
унинг айрилиғидан ёқам этагимгача чок бўлди.

Ишқ танимни шу қадар куйдирдики, унинг ўтидан
жоним ҳам ўртанди, охир кул бўлдим, жойим гулхан бўлди.

Мажнуна унинг ҳажридан кўп тил билан нола қилади,
бошдан-оёқ жисмим ҳасрат боғида гўё савсан бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Вақти он аст ки ҷон аз паи ҷонон гардад,
Рӯзу шаб дар талабаш бесару сомон гардад.

Дар ҳавои сари он кӯй зияд ҳамчу ғубор,
Ки танаш хоку ҳаво дар тани ӯ ҷон гардад.

Дар раҳи ишқ ғуборе шавад аз заъф, вале
На ғуборе ки ба ҳар бод парешон гардад.

Ҳар ки дар роҳи талаб гум накунад пай, чун Хизр
Кай дилаш бехабар аз чашмаи ҳайвон гардад.

Ҳаст дилро пас аз ин вақти пушаймонӣ, агар
Сухани ман накунад гӯш, пушаймон гардад.

Эй шабу рӯз асири қафаси олами хок,
Дар хаёли ту куҷо равзаи ризвон гардад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шундай вақт келдики, жон жононнинг орқасидан
ахтариб юради, кеча-кундуз унинг талабида боши
айланиб юради.

Бу вужуд у йўлнинг ҳавосида ғуборга айланиб, тани
тупроқ бўлиб, у йўлнинг ҳавоси унга жон бўлади.

Ишқ йўлида заифликдан бир ғубор бўлади, лекин у
ҳар бир шамолдан паришон бўладиган ғубор эмас.

Ҳар ким талаб йўлида адашиб сарсон бўлмаса,
Хизрдек ҳаёт сувидан хабардор бўлади.

Агар шундан кейин кўнгилга пушаймонлик вақти
келадиган бўлса, у менинг сўзимни қулоққа олмаса,
албатта пушаймон бўлади.

Эй, кеча-кундуз тупроқ оламининг қафасига асир
бўлган (киши), сенинг хаёлингда қачон жаннат боғи
бўлсин?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Гар шавӣ воқиф аз ин гунбази беравзану дар,
Бар дилат тангтар аз гӯшаи зиндон гардад.

Бол бикшову гузар кун ба сӯи олами қудс,
То тамошогаҳи ҷони ту гулистон гардад.

Ҳар кӣ аз хоки раҳи фақр кашад сурмаи чашм,
Хоки пояш зи шараф сурмаи аъён гардад.

Инчунин к-аз чамани васли ту афрӯхт чу гул,
Дили Макнуна сазад рашки гулистон гардад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Агар сен бу эшик-тешиги йўқ гумбазнинг ҳолидан воқиф бўлсанг, кўнглингга зиндон бурчагидан ҳам торроқ бўлади.

Қанотингни ёз, покиза оламга ўтиб кет, токи жонинг томошагоҳи (ўша) гулистон бўлсин.

Ҳар ким фақр кўйининг тупроғидан кўзига сурма тортса, унинг оёғининг тупроғи шарафдан улуғлар кўзига сурма бўлади.

Макнунанинг дили васлинг чаманидан гул каби шундай ёнар экан, гулистоннинг рашки бўлса арзийди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Агар аз ишқи бутон рахна дар имон бошад,
Кофирам, гар ба ҷаҳон ҳеч мусулмон бошад.

Туй он мардумаки дида ки дар хизмати ту,
Ҳар тараф баста сафе чун сафи мижгон бошад.

Доман аз ҷайб надонам зи ғамат, айб макун,
Агар аз дасти туам чок гиребон бошад.

– Дидаамро ки дар ӯ акси лабат сохта ҷой,
Хотамедон ки нигин лаъли Бадахшон бошад.

Рӯзи ҳиҷрони ту сад гуна ғамам пеш ояд,
К-ош дар ишқ ҳамин як ғами ҳиҷрон бошад.

Чун ки дар бар фиканӣ пираҳани ишваву ноз,
Эй ки, сад ҳамчу манат волау урьён бошад.

Мағриби меҳри ду рухсори ту доман гардад,
Машриқи субҳи ҷамоли ту гиребон бошад...

Бар рухат холи ту чун сояи хуршед бувад
Дар дилам меҳри ту чун Юсуфи зиндон бошад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Агар гўзаллар ишқидан имонга рахна тушадиган бўлса, жаҳонда бир мусулмон бўлса кофирдирман.

Сен шундай кўз қорачиғисанки, сени хизматингда киприк сафидек ҳар томонга саф тортганлар бор.

Сенинг ғамингда этак билан ёқани фарқ қилолмайман, агар сенинг дастингдан ёқам чок бўлса, айб қилма.

Лабинг акси жой тутган кўз, гўё кўзи лаъли Бадахшон бўлган бир узукдир.

Сени ҳажринг кунлари юз хил ғам бошимга келади, шу ғамлардан кошки бири ишқ бошида бўлса.

Нозу карашма кўйлагини кийган чоғингда юзта менга ўхшаган яланғоч гирифторларинг бўлади.

Агар этагинг икки рухсоринг қуёшининг мағриби бўлса, ёқанг жамолинг субҳининг машриқи бўлади.

Юзингдаги холинг қуёш сояси бўлса, дилимда меҳринг зиндондаги Юсуфдек бўлади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ту ки дармони дили реши гирифторонӣ
Ҳар киро дил зи ту реш аст, чи дармон бошад.

Баҳри Макнуна биё ҷамъ намо турраи хеш,
Магузораш ки бад ин навъ парешон бошад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Сен гирифторларнинг пораланган кўнгли дармонисан, кимнинг кўнгли сендан пораланган бўлса, унга қандай дармон бўлади?

Макнуна учун кел, тарқалган зулфларингни тўпла, шу хил паришонликда қўйма!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дилам аз лутфи ту нақди дилу дин пайдо кард,
Заррае рифъати хуршеди барин пайдо кард.

Бар дари аршпаноҳат дили саргаштаи ман
Бегумон омаду меъроҷи яқин пайдо кард.

Ҳиммататам Ҳотаму иқбол бувад аз кафи ғайр,
Омад иқболи Сулаймону нигин пайдо кард.

Дили зорам чу чароғи саҳар аз равғани чашм,
Зиндагӣ аз нафаси бозпасин пайдо кард.

Ғашт парвонаи мақсуд аларрағми ҳасуд
То чароғи дили бедорнишин пайдо кард.

Ошиқ аз гиръя ба хоки қадамат ёфт мурод,
Тухми хушнудӣ аз ин обу замин пайдо кард.

Аз хаёли хату холи рухи ӯ Макнуна
Барги райҳону, дигар нофаи Чин пайдо кард.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Кўнглим лутфингдан дилу дин жамғармасини топди,
гўё бир зарра олий қуёш мартабасини топди.

Менинг саргашта кўнглим арш паноҳлик эшигингга
келиб, бегумон яқинлик меърожини топди.

Менинг ҳимматим Ҳотамдир, лекин иқбол бошқалар
қўлида, Сулаймоннинг иқболи келгани учун узукни топди.

Зор кўнглим тонг чироғидек тириклигини кўз ёғи
туфайли сўнгги нафасдан топди.

Ҳасадчи душманнинг эиддига мақсад ва мурод
парвонаси бўлди, токи уйғоқ ўлтирувчи кўнгил ўз
чироғини топди.

Ошиқ йиғлаш билан қадаминг тупроғидан мурод топди,
хурсандлик уруғини шу ер билан сувдан топди.

Макнуна унинг юзи, хат ва холининг хаёлидан райҳон
баргини ва Чин мушкини топди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шукри худо ки дил, ба диёри вафо расид,
В-аз гулшани мурод насиме ба мо расид.

Гумроҳи ташнаҳол ба юмни вуҷуди Хизр,
Аз зулмати фано ба зулоли бақо расид.

Оворае ки сар ба биёбон ниҳода буд,
Аз гарди раҳ ба каъбаи сидқу сафо расид.

Аз ҷаври баргрези ҷафо мурғи бенаво,
Бе барг буд, боз ба баргу наво расид.

Умре гадои ғамзада авроқи сабр хонд,
Охир ба ганҷноман лутфу ато расид.

Ҷўёи гавҳар об шуд, аз бас ки қатра зад,
В-он об қатра-қатра ба баҳри ҳаё расид.

Дил сад ҳазор нақши мухолиф бар об зад,
То оқибат ба соғари гетинамо расид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Худога шукрки, кўнгил вафо диёрига етди, ва мурод гулшанидан бизга бир насим етди.

Бу йўл йўқотган ташна, Хизр вужудининг баракати билан фано зулматидан боқийлик зулолига етди.

Бир овора биёбонга бош қўйган эди, йўл губори билан сидқу сафо каъбасига етди.

Бенаво қуш жафо кузининг жабридан нарсасиз эди, яна у давлат ва жамиятга етди.

Ғамзада гадо бир умр сабр варақларини ўқир эди, охир у лутфу ато ганжномасига етди.

Гавҳар талаб қилувчилар кўп қатра (ёш) тўкканларидан сув бўлишди ва у қатра-қатра сув ҳаё денгизига етди.

Кўнгил юз минг хилма-хил нақшларни сувга солди, охир икки жаҳонни кўрсатувчи жомга етди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҷое ки тоири хирад он ҷо намепарад,
Дар ҳайратам, ки чун дили бе дасту по расид.

Ин қатра чун зи парвариши баҳр шуд гуҳар,
Макнуна чун ба мартабаи кимьё расид?

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бир жойки, ақл қуши у ерга учиб боролмайди,
ҳайронман, бу қўл-оёқсиз кўнгил қандай борди?

Бу қатра (Макнуна) денгиз парваришидан гавҳар бўлди, чунки Макнуна кимё мартабасига етган эди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нози ту чашми масти туро нуқли ҷон диҳад,
Лаълат ҳазор хона ба боди забон диҳад.

Ҳар мурғи дил ки чашми сиёҳат кунад асир,
Аввал ба дасти ғамзаи номеҳрубон диҳад.

Болои дилкашат дили мардум барад, вале
Боло барад, ба кокули анбарфишон диҳад.

Чун шакли маҳ дар об чу сурат дар оина
Акси рухат ба қолаби афсурда ҷон диҳад.

Ҳар гаҳ гумон барам, ки лабат мекушад маро,
Ояд яқин ки бӯса ба пои гумон диҳад.

Ҷон медиҳам ба пои ту дар ҷӯйбори умр
Чун боғбон, ки об ба сарви равон диҳад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Маст кўзларингга нозу карашманг жондан газак
беради, лабинг минг уйни тилинг жамолига (оғзинг
ҳоврига) беради.

Қаро кўзларинг ҳар бир кўнгил қушини асир қилса,
ул раҳмсиз ғамзанг қўлига беради.

Дилкаш қоматинг кишилар кўнглини олиб кетади,
лекин юқорига олиб бориб анбарафшон кокилларингга
беради.

Юзингни акси сувдаги ой шаклидек, ёки ойинадаги
сурат каби кексайиб кетган танга жон беради.

Лабинг мени ўлдиради, деб ҳар қачон гумон қиламан,
шу ўлим келса-ю, у гумон оёгини ўпсам, дейман.

Сарви равонга сув берган боғбондек, сени оёғингга
умр ариғидан жон бераман.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Гар ҷои соя ҷон талаби дар чаман зи сарв,
Дуд аз ниҳоди сарв барояд, равон диҳад.

Гум кард дар саводи бало бахти мудбирам,
Кӯ муқбиле ки роҳи саломат нишон диҳад.

Чун барги гул ба бод диҳам дафтари фироқ
Бошад ки васл бо дили Макнуна ҷон диҳад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Агар сен чаманда сарвдан соя ўрнига жон талаб қилсанг, сарвнинг вужудидан тутун чиқиб дарров жон бағишлайди.

Ўнг қарамаган бахтим бало қора даштида йўл йўқотди, қани у иқболки, саломатлик йўлини кўрсатса.

Фироқ дафтарини гул баргидек шамолга берсам, Макнунага васлдан жон бериш бўлармикан.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Баҳри ҷавлон он парӣ ҳар сӯ хиромон меравад,
Бар тамошояш ҷунуне сохта, ҷон меравад.

Аз лаби нӯшини ӯ баҳри табассум мавҷ зад,
Баҳри побӯсаш зи кон лаъли Бадахшон меравад.

То ба дӯши ман расида меҳнати бори фироқ,
Аз дил орому зи пои ҷисм дармон меравад.

Сӯхтам дар оташи ҳиҷрони рухсори нигор,
Хотири ман кай тамошои гулистон меравад.

Аз сабо чун шуд мушавваш турраҳои зулфи ӯ,
Ҳамчу сунбул бӯи фикри дил парешон меравад.

Ҳар ки ҳусни ёр бишинду вале рӯят надид,
Аз ҷаҳон дар орзуи ӯ пушаймон меравад.

Аз фироқи рӯи ӯ Макнунаи мо солҳо,
Ҳамчу оби чашма бо ду чашми гирьён меравад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У пари жавлон учун ҳар томонга хиромон бўлиб борар экан, унинг томошаси учун жон телбалик қилиб боради.

Унинг ширин лабидан табассум дарёси мавж урса, оёғини ўпиш учун кондан лаъли Бадахшон боради.

Елкамга фироқ меҳнатининг юки тушганда кўнглимдан ором, жисмим оёғидан дармон кетди.

Мен у рухсор ҳижрони ўтида куйганман, хотирим қандай қилиб гулистон томошасига борсин.

Ўрилган зулфини сабо тарқатса, кўнгил фикри сунбул бўйидек паришон бўлади.

Ҳар ким ёрнинг ҳуснини эшитса-ю юзини кўрмаса, унинг орзуси билан жаҳондан пушаймон бўлиб кетади.

Бизнинг Макнунамиз унинг юзи фироқидан йиллар бўйи гўё булоқдек икки гирён кўз билан кетади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чун дари боғи висолаш бар рухам масдуд шуд,
З-ин сабаб оинаи дилҳо ғуборолуд шуд.

Дар баҳори мавсими гул нест абре бар фалак,
Аз уруҷи оҳи ман олам саро сар дуд шуд.

Баршикастӣ зард рухсори хазонангези ман.
Аз самуми дашти ҳиҷрон сад бало мавҷуд шуд.

Ҳуррамӣ дар васли ӯ дидему ҳиҷрон нест кард,
Дар сиришти тинати мо ончи ҳақ фармуд, шуд.

Сӯхт дил дар ишқу бӯи ӯ ҷаҳонеро гирифт,
То димоғи ҷони аҳли дард атролуд шуд.

Аз суҷуди тоқи абрӯяш касе дорад ибо,
Ҳамчу шайтон аз дари аҳли вафо мардуд шуд.

Бо хаёли ғамзаҳои чашмҳои сурмасо,
Чун ғубор аз дарду ғам Макнунаам нобуд шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Васл боғининг эшиги юзимизга ёпилгани учун кўнгил ойинаси ғуборлик бўлди.

Гул мавсуми баҳорида осмонни қоплаган булут эмас, оҳимнинг ўрлашидан оламни бошдан-оёқ тутун босди.

Хазон пайдо қилувчи сариғ юзимга шикаст бериш учун ҳижрон даштининг гармселидан юз бало мавжуд бўлди.

Унинг васлидан шоду хуррамлик кўрдик, лекин ҳижрон уни йўқ қилди, яратилишимизда тангри биз учун нима буюрган бўлса, ўша бўлди.

Кўнгил ишқда куйди, унинг ҳиди бир жаҳонни тутди, бу исдан дард аҳли жонининг димоғи муаттар бўлди.

Шайтондек вафо аҳлининг эшигидан ҳайдалган одам, қошининг меҳробига сажда қилишдан гортинади.

Сурмалик кўзлар ғамзаларининг хаёли билан Макнунам дарду ғамдан ғубордек нобуд бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дар манзиле ки ҷилваи рухсори ёр шуд,
Ҷаннат шуду чаман шуду гул шуд, баҳор шуд.

Холу хаташ ба гулшани ҳуснаш ки атр рехт,
Райҳон шуду чу сабза шуду мушкбор шуд.

Чашмам ба роҳи орзӯи нури оразаш,
Ҳайрат шуду нигоҳ шуду интизор шуд.

Ҷисмам зи оташи ғами ҳиҷрони ӯ бисӯхт,
Товус гашту доғ шуду лолазор шуд.

Дил дар фироқи партави хуршеди рӯи ӯ,
Симоб гашту зарра шуду беқарор шуд.

Андар хаёли базми висолаш ду дидаам
Шабнам шуду назора шуду ашкбор шуд.

Дар шишаи дилам чу макон сохт он парӣ,
Макнуна ҳамчу оҳи саҳаргаҳ ғубор шуд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қайси манзилда ёр юзи жилва қилса, у ер жаннат бўлди, чаман бўлди, гул бўлди, баҳор бўлди.

У гўзал ҳусниниг гулзорига холу хати атир тўккан эди, райҳон бўлди, сабза бўлди, мушк ёғдирувчи бўлди.

Кўзим юзи нурининг орзуси йўлида ҳайрат бўлди, нигоҳ бўлди, интизор бўлди.

Вужудим ҳижронининг ғами ўтида куйди, товус бўлди, доғ бўлди, лолазор бўлди.

Кўнгил қуёшдек юзининг партави фироқида симоб бўлди, зарра бўлди, беқарор бўлди.

Висоли базминиг хаёлида икки кўзим шабнам бўлди, термилувчи бўлди, ёш тўкувчи бўлди.

У пари кўнглим шишасида макон тутган маҳалда Макнуна саҳарги оҳдек ғубор бўлди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Таънаҳои фалак ошуфта димоғам дорад,
Субҳ бо чоки дилу шаб ба чароғам дорад.

Лаззати дарди туро умри абад медонад,
Оби ҳайвон хабар аз чашмаи доғам дорад.

Хори пироҳани субҳ аст гули савдояш,
Он ки чоки ҷигар ороиши боғам дорад.

Чун шавад гирья ки садди раҳи тавфиқи ман аст,
Нақши по оинаи роҳи сӯроғам дорад.

Кам сухан дидаму аз кор шудам, Макнуна!
Лаби хомӯши ту саргарми аёғам дорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фалак таъналари хотиримни паришон қилади, тонг ёқа чоклик билан, тун чироқ билан тутади.

Дардинг лаззатини абадий умр билади, доғларим чашмасидан оби ҳаётнинг хабари бор.

Субҳ кўйлагининг тикани унинг қора гули (туни) бўлганидек, боғим безагини чок бўлган жигар сақлайди.

Тавфиқим йўлига ғов бўлувчи йиғидан нима чиқади, оёғим изи топилишим учун ойинадир.

Кам сўзловчини кўрдиму ишдан қолдим, эй Макнуна, сенинг хомуш лабинг мени маст тутади,

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дил чу хун шуд нози ашки пардадар натвон кашид,
Миннати хушк ин қадар аз чашми тар натвон кашид.

Вусъати ошӯби дилтангӣ надорад рӯзгор,
Ҷуз муҳаббат дар дилам нақши дигар натвон кашид.

Ашки оламсӯзи ошиқ сайди мижгон кай шавад,
Нусхаи ашки маро дар баҳру бар натвон кашид.

Оташ аз оташ тавонад бурд бар дил сӯхтан,
Ришгаи тасхир дар иқди шарар натвон кашид.

Мо куҷо, дасти гиребон пора кардан аз куҷо,
То набошад фурсате оҳ аз ҷигар натвон кашид.

Мегузорам дидаву рози ту мешӯям зи дил,
Ҷуз сафо оинаро нақше дигар натвон кашид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дил қон бўлгач, парда йиртувчи кўз ёшининг нозини тортиб бўлмайди, бунча қуруқ миннатни намлик кўздан тортиб бўлмайди.

Тор кўнгиллик фитна ғавғосининг кенглиги дунёда йўқ, менинг дилимда эса, муҳаббатдан бошқа нарсанинг нақши йўқ.

Ошиқнинг оламсўз кўз ёши киприкка қачон илинсин, кўз ёшим аксини дарё ва қуруғликда тортиб бўлмайди.

Дил куймоқлиғи билан ўтдан ўт олиб кетилади, ўт парчаларини тасхир ипига тизиб бўлмайди.

Биз қаерда-ю, ёқани пора қиладиган қўл қаерда, то бир фурсат бўлмаса, жигардан оҳ тортиб бўлмайди.

Кўз (ёшини) қўйиб юбориб сени сиримгни дилдан ювамаи, ойинага тиниқликдан бошқа нақш тортиб бўлмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Шоми мо то ҳашр агар торик бошад беҳтар аст,
Миннат аз ҳамроҳии Хизр саҳар натвон кашид.

Дидаи матлабраво навмедии Макнуна буд,
Даст аз домони оҳи беасар натвон кашид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Бизнинг шомимиз қиёматгача қоронғи бўлса яна яхшироқдир, саҳарда Хизр ҳамроҳлигининг миннатини тортолмаймиз.

Матлабни раво қилувчи кўз Макнуна ноумидлигининг сабаби эди, асарсиз бўлса ҳам, оҳ этагидан қўл тортиб бўлмайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нигори ман ки хами турраи дуто дорад,
На турра аз ғами дилҳои мубтало дорад.

Сияҳ зи сурмаи бегонагӣ бувад чашмаш,
Лабаш агарчи суханҳои ошно дорад.

Шавад зи чашму лабаш маргу зиндагӣ ҳосил,
Нигоҳи қотилу гуфтори ҷонфизо дорад.

Шудам ғубор зи ҳиҷроии ёр дар талабаш,
Ғубори ман сари ҳамроҳии сабо дорад.

Зи бим дар паяш оҳиста меравам к-он шӯх,
Гумон барад ки магар соя дар қафо дорад.

Чунин ки зоти ҳунарпарвари сухандонат,
Ду гӯши ҳуш ба табъи сухан саро дорад.

Ба сайри киштии Макнуна нест ёрии кас,
Зи нохудо накашад миннат, ӯ худо дорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Жингалак зулфли нигоримнинг буралган жингалакларда мубтало кўнгилларнинг ғами йўқдир.

Агар лабида ошнолик сўзи бўлса ҳам, унинг кўзлари бегоналик сурмасидан қародир.

Унинг кўзи ва хатидан ўлим ва ҳаёт ҳосилдир,
чунки унинг қотил нигоҳи ва жон бағишловчи сўзлари бор.

Ёр ҳижронидан ғубор бўлдим, ғуборим ёр талабида сабога ҳамроҳдир.

Унинг орқасидан қўрқинч билан секин бораман,
чунки, у гўзал орқадаги соядан ҳам гумонсирайди.

Шундай бир ҳунарпарвар ва сўз билувчи зот сўз отасининг табиатига ҳушёрлик билан икки қулоғини тутади.

Макнунанинг кемада сайр қилиши учун бировнинг ёрлиғи керак эмас, у кемачи (нохудо)нинг миннатини тортмайди, унинг ўз худоси бор.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Чун бар он рух донаҳои хол зевар мешавад,
Хол-холу, ҳол-ҳусну, ҳусн-ҷавҳар мешавад.

Талхкомонро ба соғар аз лабу дандони ӯ,
Заҳр-шаҳду шаҳд-ширу шир-шаккар мешавад.

Бар раги ҷонам зи сеҳри чашму нози ғамзааш,
Фитна-мӯю мӯй-хору хор-наштар мешавад.

Аз ғами чун рустахезаш бар шаҳидони фироқ,
Субҳ-шому шом-рӯзу рӯз-маҳшар мешавад.

Дар шаби тӯфони хунхорони дарьёи ғамаш,
Гирья-мавҷу мавҷ-баҳру баҳр-соғар мешавад.

Э-эътидоли гулбуни болову нахли дилкашаш,
Соя-сарву сарв-нахлу нахл-пурбар мешавад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Агар ул юзга хол доналари зевар бўлса, хол-ҳол бўлади, ҳол ҳусн бўлади, ҳусн — жавҳар бўлади.

Коми аччиқ бўлганларга унинг лаби ва тиши теккан пиёладан заҳар — бол бўлади, бол — сут бўлади, сут — шакар бўлади.

Жоним томирига кўзининг сеҳридан, ғамзасининг нозидан фитна — қил бўлади, қил — тикан бўлади, тикан — наштар бўлади.

Фироқ шаҳидларига унинг қиёматлик ғамидан субҳ-шом бўлади, шом — кундуз бўлади, кундуз — маҳшар бўлади.

Ғаминнинг дарёси тўфон бўлган кунда унинг қон ютувчиларига йиғи — тўлқин бўлади, тўлқин — денгиз бўлади, денгиз — қадаҳ бўлади.

Гул шоҳидек муътадил қоматининг дилкаш ниҳолидан, соя-сарв бўлади, сарв — ниҳол бўлади, ниҳол — ҳосилга тўлади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Чеҳра рангин карда з-онсон к-аз дами донои даҳр,
Хок-сабза, сабза-лола, лола-аҳмар мешавад.

То бубинад гулшани сарсабзи иқболаш ба чашм,
Абр-жола, жола-наргис, наргис-ахтар мешавад.

Аз нами килки хаёли хастаи Макнунаам,
Ақл-фаҳму фаҳм-табъу табъ-музтар мешавад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Юзни қизартиришининг сабаби шуки, дунё доноларининг нафасидан тупроқ сабза бўлади, сабза — лола бўлади, лола — қип-қизил бўлади.

Кўкарган иқболи гулшанини кўрмоқ учун булут — дўл бўлади, дўл — наргис бўлади, наргис — юлдуз бўлади.

Хаста Макнунам хаёли қаламининг намидан ақл-фаҳм бўлади, фаҳм — табъ бўлади, табъ — бечора бўлади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёр аз ҷавлон агар дар боғ қомат мекашад,
Сарв баҳри тӯҳфааш рахти хиҷолат мекашад.

Сӯхт дил дар оташи ёре, надорад чорае!
Ҳар киро дардест, дору бар ҷароҳат мекашад.

То нагардад хам ҳилол осо зи нози абрӯяш,
Заъфи дӯши мо куҷо, бори маломат мекашад.

Ҳар касе махмур шуд аз бодаи бӯси кафаш,
Ҳамчу гул хамьёзаи оҳи надомат мекашад.

Буд Хизр аз чашмаи чоҳи занахдонаш хиҷил,
Хатти ӯ ҳар рӯз аз ӯ оби назокат мекашад.

Гулшани ҳуснаш хиҷолатбахши боғи ҷаннат аст,
Аз намакдони лабаш шӯри қиёмат мекашад.

Сӯхт Макнуна агар дар оташи ҳиҷрон чи бок?
Чун паямбар дар шикам санги қаноат мекашад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ёр жавлон билан боғда қомат кўрсатса, сарв унинг туҳфаси учун хижолат матоини тортади.

Кўнгил бир ёр ўтида куйди-ю, лекин чораси йўқ, ҳар кимда бир жароҳат бўлса унга дори қўяди.

Унинг қошлари нозидан қоматимиз янги ойдек эгилмаса, бу заиф елкамиз маломат юкини қандай кўтара олади.

Ҳар киши у гўзалнинг қўлини ўпиш бодасиға хумор бўлса, гул каби эснаб надоматдан оҳ тортади.

У гўзалнинг хати ҳар куни боғбақасининг чоҳида нозиклик сувини тортиб туради, шунинг учун Хизр ундан хижолатдир.

Унинг ҳусн гулзори жаннат боғини хижолат қилади, жаннат уни татимли лабидан шўри қиёмат тортади.

Макнуна ҳижрон ўтида куйишдан тортинмайди, чунки, у пайғамбардек қорнида қаноат тошини кўтариб юради.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нолаи саҳаргоҳам ҳамчу най асар дорад,
Чун нафас тапад ҳар кас гӯши дил агар дорад.

Шаб ки дар хаёли ман ёр мекунад ҷавлон,
Лек ҷон ба тан худро бас ки бехабар дорад.

Меҳри оламафрӯзаш дар ҷаҳони ҳайронӣ,
Шукри ҳаққи бар ҳолам гӯшаи назар дорад.

Нолаҳои дардомез лаззатест дар дилҳо,
Килки мушк афшонам бар забон шакар дорад.

Мепарад ду чашми ман аз насими пайғомаш,
Аз ду ҷумбиши мижгон чунки болу пар дорад.

Ӡ-он баҳор Макнуна гирья муждаҳо дорад,
Нахли бахти ӯ сабз аст ҳар кӣ чашми тар дорад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Саҳар вақтида тортган оҳимнинг найдек таъсири бор, агар дилининг қулоғи бор кишилар бўлса, нафасдек питирламайдилар.

Кечалари ёр хаёлимда жавлон қилади-ю, лекин жоним танда бехабар қолади.

Тангрига шукурки, ҳайронлик жаҳонида оламни ёритувчи унинг меҳру муҳаббати, ҳолимга кўз учида назар қилади.

Дардлик нолалар кўнгиллар лаззатидир, мушк тўкувчи қаламнинг тилида шакари бор.

Унинг саломи насимидан икки кўзим учади, чунки икки саф киприк ҳаракатлари унинг қаноту қуйруқларидир.
Эй Макнуна, у баҳордан йиғламоқнинг хушхабарлари бор, ҳар кимнинг кўзи ёшлик бўлса унинг бахт ниҳоли кўкаради.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Нашъаи ранги май аз рухсори ҷонон гул кунад,
Чун пари товус бар тан чашми ҳайрон гул кунад.

Бехудам аз бодаи мавҷи табассумҳои ӯ,
Аз лабаш чун соғари лаъли Бадахшон гул кунад.

Гулшани ҳуснаш ки зинатбахши боғи ҷаннат аст,
Аз шамими хатти сабзаш бӯи райҳон гул кунад.

Гар сабо дорад парешон турраҳои зулфро,
Шонаосо аз дилам чоки гиребон гул кунад.

Умр бигузашту газидам аз надомат дастҳо.
Аз кафам то субҳи маҳшар захми дандон гул кунад.

Булбулосо бо хаёли гулшани рухсори ӯ,
Бар лаби Макнунаи мо оҳу афғон гул кунад!

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Май нашъасининг ранги жонон рухсоридан кўринса,
ҳайронлик кўзи танда товус паридек гул бўлиб кўринади.

Унинг лабидан лаъли Бадахшон пиёласи кўринса
табассуми бодасининг тўлқинидан бехуд бўламан.

Ҳуснининг гулзори жаннатга ҳам зийнат
бағишловчидир, кўк сабза хатининг атридан райҳон
ҳиди гуркираб туради.

Агар сабо шамоли унинг кокилларини тарқатса,
кўксимдан тароқдек ёқамнинг чоки кўринади.

Умр ўтиб кетди, надомат ва пушаймондан қўлларимни
шундай тишладимки, қўлимдан тиш захми қиёматгача
кўринади.

Унинг рухсори гулшанининг хаёли билан Макнунамиз
лабидан оҳу афғон кўринади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фиғон ки чархи ҷафопеша бар мани ношод,
Камони ҷавру хаданги ҷафо кашиду кушод.

Ҷаҳон чунин ки дари хушдилӣ ба рӯям баст,
Чи сон ба хотири ғамгин вазад насими мурод.

Замона баҳри ҷафо ёди бедилон орад,
Чи толеъест, ки ҳаргиз нарафтамаш аз ёд.

Сипеҳр бо ҳама дандони ахтарон ҳаргиз,
Гиреҳ зи кори фурӯбастаи касе накушод.

Шафақ ба чарх набошад аҷаб ки нест ғариб,
Агар ба хун бувад олуда домани ҷаллод.

Ҳамон камингаҳи умрест ин ҷаҳон, ки дар ӯ
Фалак рабуд кулоҳи Кайу қабои Қубод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фарёдки, бу жафокор фалак мен ношодга жабр камонини тортиб, жафо ўқини отди.

Жаҳон хурсандлик эшигини юзимга шундай беркитган бўлса, бу ғамгин хотиримга мурод насими қандай эсади?

Замона жафо қилмоқ учун бечораларни эслайди, қандай бахтсизликки, мен ҳеч қачон унинг эсидан чиқмайман.

Фалак шунча юлдузларининг тиши билан ишига басталик тушганларнинг тугунини ҳаргиз ечмади.

Фалакда шафақ бўлмаслиги ажабланарли эмас, жаллоднинг этаги қонга беланиши табиийдир.

Бу жаҳон ўша абадий пистирма жойдирки, унда фалак Кайхисров бошидаги кулоҳини, Кайқубод қабосини олиб кетган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Нафас мазан сари худро нигоҳдор, ки нест
Ба ғайри тафриқа мушти ғуборро аз бод.

Ба ҷайби фақр бикаш сар ки баҳри ғардани мо.
Гирифта чархи муонид ба каф каманди инод.

Зи катми ғайб кунад рӯзгор ҳар соат,
Барои хотири Макнуна меҳнате эҷод.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дам урма, ўз бошингни эҳтиёт қил, шамол олдида
бир сиқим тупроққа, учиб кетишдан бошқа нима бўлади.

Бошингни фақру фано ёқасига торт, чунки бизнинг
гарданимиз учун бу душман фалак душманлик
камандини қўлига олиб турибди.

Бу жаҳон, ғайб пардасидан ҳар соат Макнунанинг
хотири учун бир меҳнат ижод қилади.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Боз насими чамани ҷон расид,
Бӯи гули равзаи ризвон расид.

Ғунчаи гулзори мурувват шукуфт,
Роиҳаи гулшани ҷонон расид.

Рӯзи дилафрӯзи висоли ҳабиб,
Баҳри заволи шаби ҳиҷрон расид.

Ҳамраҳи бод аз сари бозори Миср,
Бӯи хуши Юсуфи Канъон расид.

Соқии паймонаи базми мурод,
Бори дигар бар сари паймон расид.

Хомаи уммед забон тез кард,
Номаи мақсуд ба поён расид.

Аз дами ҷонбахши Масиҳодаме,
Дарди дили хаста ба дармон расид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Яна жон гулзорининг насими етди, жаннат гулининг ҳиди етди.

Мурувват гулзорининг ғунчаси очилди, жонон гулшанининг хушбўй шабадаси келди.

Ҳабиб висолининг кўнгил ёритувчи кундузи, ҳижрон тунини суриб йўқотиш учун келди.

Миср бозори томондан шамол билан бирга, Канъон Юсуфининг хушбўй ҳиди келди.

Мурод базми косасининг соқийси яна бир карра аҳду паймон бошига келди.

Умид қалами тилини ўткир қилди, мақсад номаси охирга етди.

Бир Исо нафаснинг жонбахш дамидан хаста кўнгилнинг дарди шифо топди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Аз асари ҳаҷри гули рӯи ёр,
Хори ғами даҳр ба домон расид.

Ҳар шабе лабташнаи Макнунаро,
Ҷон ба лаб аз меҳнати даврон расид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ёрнинг гулдек юзи ҳажри асаридан замона ғамининг тикани этакка етди.

Ҳар кеча лаб ташна бўлган Макнунанинг жони давр меҳнатидан лабига етди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Куҷо шуд он ки гули базми ҷуръахорон буд,
Чу бахт мушфиқи баргашта рӯзгорон буд.

Ба холу хат рақами мурда зинда кардан дошт,
Ба ҳусн оби рухи ҷумла гулъузорон буд.

Куҷо шуд он маҳи равшан ки дар хазонаи чарх,
Ҷамоли ӯ гуҳари тоҷи шаҳриёрон буд.

Асири ҳалқаи доми ҳалок шуд шере,
Ки рӯзи маърака сарҳалқаи саворон буд.

Ба хоки тира чаро рехт аз насими аҷал,
Гуле ки чашму чароғи умедворон буд.

Чаро ба боди фано рафт тоҷи ӯ чу ҳубоб,
На оқибат сару сардори тоҷдорон буд.

Зи оби дидаи Макнуна дар малол мабош,
Бувад таровати гул чун ҳуҷуми борон буд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Майхўрлар базмининг гули ва бахтсизларнинг гўё шафқатли бахти бўлган у жонон қаерда қолди.

Унинг холу хатида мурдаларни тиритириш рақами бор, ҳусн жиҳатдан ҳамма гулюзликларнинг обрўйи эди.

Жамоли шоҳлар тожининг жавҳари бўлган у фалак хазинасининг ойи қаерда қолди?

Жанг майдонида суворилар сардори бўлган бир шер ҳалокат домига асир бўлди.

У умидворларнинг кўзи ва чароғи бўлган гул ажал насимидан қаро тупроққа нега тўкилди?

Тождорларнинг бошлиғи ва сардорнинг тожи сув устидаги қуббачадек, нега фано жамолига учиб кетди?

Макнунанинг кўз ёши малол келмасин, ёмғур кўп ёғса, гул яшнайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дар ин ҳолат саҳоб аз чашми гавҳарбор мегирьяд,
Хизр бар чашмасору чашма бар кӯҳсор мегирьяд.

Зи фарти номуродӣ анҷуму афлок менолад,
Зи айни ноумедӣ собиту сайёр мегирьяд.

Дар ин фурқат зи ҳар сӯ бар рухи садпора аз нохун,
Сияҳчашме чу абри тира бар гулзор мегирьяд.

На танҳо халқ оби дида, гирьяд мурғу моҳӣ ҳам,
Касе к-ӯ чашм дорад, дар даме садбор мегирьяд.

Баҳор омад на ҷӯши оби борони баҳор аст ин,
Замину осмон бар шоҳи зумиқдор мегирьяд.

Ба ёди рӯи гулранги ту ин Макнунаи бехуд,
Ба ҳангоми саҳар чун андалеби зор мегирьяд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Шу ҳолатда булут ғавҳар тўкувчи кўзидан
йиғлаб турибди, Хизр чашмада йиғлайди, чашма
тоғларда йиғлайди.

Номуродлик ғалабасидан юлдузлар, фалаклар
йиғлайди, айни ноумидликдан собиту, ҳаракатсиз
юлдузлар, сайёралар ва ҳаракатдаги юлдузлар, йиғлайди.

Қора булут гулзорга кўз ёшларини тўкканидек,
қора кўзлар тирноқдан пораланган қизил юзларга ёш
тўкмоқда.

Кўз ёшини тўкаётган фақат халқ эмас, балки қушлар,
балиқлар ҳам йиғлайди, ҳар кимнинг кўзи бўлса, бир
онда юз марта йиғлайди.

Баҳор келди, ариқларда жўш уриб оқаётган сув баҳор
ёмғиридан эмас, еру осмон қадрли шоҳга йиғлайдилар.

Бу беҳуд Макнуна гул рангли юзинг ёдида саҳар
чоғлари булбулдек зор йиғлайди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳеч медонӣ, ки, боз ин гардиши ахтар чи кард?
Ҳеч медонӣ, ки, даври чархи дунпарвар чи кард?

Ҳеч медонӣ, ки ин бадсирату ҳақношинос,
Дар ҳақи султони нури чашму тоҷи сар чи кард?

Ҳеч медонӣ, ки ин нодони донишмандкуш,
Аз ҳасад бо ҷони донишманди баҳру бар чи кард?

Ҳеч медонӣ, ки, ин каҷбози муставлинавоз,
Аз каҷи бо ҳазрати шоҳи накӯ маҳзар чи кард?

Ҳеч медонӣ, ки ин ҳиндуи бозигар чи бохт?
Ҳеч медонӣ, ки ин бадхӯ-ю бадгавҳар чи кард?

Дод нақди умри донишманди оламро ба бод,
Ҳолати Макнунаро ҷуз оҳу чашми тар чи кард?

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Ҳеч биласанмики, бу юлдузларнинг юриши нима қилди?
Ҳеч биласанмики, тубанларни тарбияловчи фалак нима қилди?

Ҳеч биласанмики, ҳақни танимайдиган зоти паст нима қилди? Бу кўзнинг нури, бошнинг тожи бўлган султоннинг ҳақида нима қилди?

Ҳеч биласанмики, бу донишмандларни ўлдирувчи нодон, ҳасаддан жаҳон донишмандининг жонига нима қилди?

Ҳеч биласанми, бу тескари ўйновчи, истилочини тарбияловчи (ўзининг) тескарилигидан бизнинг неку маҳзар[1] шоҳимизга нима қилди?

Ҳеч биласанмики, бу найрангбоз ҳинди қандай ўйнади? Ҳеч биласанмики, бадҳўй, зоти паст нима қилди?

Жаҳон донишмандининг умрини елга берди, Макнунанинг ҳолатини оҳ уриш, йиғлашдан бошқа нима қилди?

---

[1] Неку маҳзар — йўқ одамни яхшилик билан ёд қилувчи.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Он ки нури шамъи хилватхонаи идрок буд,
Нури мутлақ буду не дар қайди обу хок буд.

Зоти бетимсолаш аз номи маосӣ нанг дошт,
Домани мастураш аз гарди маноҳӣ пок буд.

Бо гудозад шахси бетоби муориз ҳамчу мум,
Дар маҷоли фаҳм то анфоси оташнок буд.

Хонда буд аз бар ҳакиме раъяш аз рӯзи нахуст,
Ҳар рақам к-аз неку бад бар сафҳаи афлок буд.

Дар шикори сайди маъни фориси идроки ӯ,
Мурғи заррин боли ақлаш баста бар фитрок буд.

То баҳори зиндагонӣ ҳаст ин ҷо ҳамчу гул,
Хастаи Макнуна аз ҳаҷраш гиребончок буд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Идрок хилватхонаси шамъининг нури бўлган у зот,
ёлғиз нурдангина иборат эди, сув ва тупроқнинг
қайдида эмас эди.

Унинг мисласиз зоти гуноҳнинг номидан ҳам номус
қилар эди, покиза этаги гуноҳлар чангидан пок эди.

Нотўғри эътирозли кишиларни мумдек эритмоқ учун
фаҳм мажолида оташ нафас эди.

Унинг раъйи ҳакими азалдан фалаклар сафҳасига
ёзилган ҳар бир яхши-ёмон рақамни ёддан ўқиган эди.

Унинг ақлу идрокининг сувориси олтин қанотлик ақл
қарчиғайи билан маъно овини отининг қанжирғасига
боғлар эди.

Бу ерда то тириклик баҳори бор экан, хаста
Макнуна унинг ҳажридан гулдек ёқаси чокдир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Пок домоне ки чун руҳи равон покиза буд,
Домани покаш чу гулбарги ҷинон покиза буд.

Шамъи рухсораш ки буд аз шарм дар айни арақ,
Ҳамчу нури дидаи гавҳарфишон покиза буд.

Зоти беайбаш ки азми ҷаннати ҷовид кард,
Ҷону тан ҳамчун биҳишти ҷовидон покиза буд.

Дида буд андомаш аз хони латофат парвариш,
Ҷисми пожаш то ба мағзи устухон покиза буд.

Ҳамчу зар дар хок пинҳон кард чархи мумсикаш,
Бо тани симин ки ҳамчун нақди ҷон покиза буд.

Ҷони улвӣ-гӯшаи домони он покиза дошт,
Руҳи қудсӣ булбули бӯстони он покиза буд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

У худди жондек покиза эди бир пок доманки, унинг пок этаги жаннат гулининг баргидек покиза эди.

Унинг шарму ҳаёдан терлаган юзининг шамъи гўё гавҳар тўкувчи кўз нуридек покиза эди.

Унинг беайб зоти абадий жаннатга азм қилди, унинг жону тани ўша доимий жаннатга ўхшаган покиза эди.

Унинг бадани латофат дастурхонидан парвариш кўрган эди, пок жисми то устухон мағизларигача покиза эди.

Бу бахил чарх уни олтиндек ерга кўмди, унинг кумуш бадани гўё жондек покиза эди.

Олий руҳ у покиза этагининг бир гўшасига жойланган, муқаддас руҳ у покиза бўстоннинг булбули эди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Қисса кӯтаҳ чун маҳу хуршед олоиш надошт
Рӯзу шаб, алқисса пайдову ниҳон покиза буд.

Чанд рӯзе шуд ки дар ҳиҷрони он султони ҳусн,
Дар дили Макнуна фарьёду фиғон покиза буд.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Сўзни мухтасар қилиб айтганда (у) ою қуёш каби аралашмалардан пок эди. Кеча ва кундуз унинг зоҳири ҳам ботини ҳам (ичи ва тоши) покиза эди.

Бир неча кунлардирки, у ҳусн султонининг ҳижронида Макнунанинг кўнглида покиза фарёду фиғондир.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фиғон к-айём иқди гавҳари мақсуд барҳам зад,
Ба боди нестӣ дарьёи ҳастӣ зуд барҳам зад.

Дигар з-ин хокдон бархост боде к-аз самуми он,
Аторуд сӯхт дафтар, Зуҳра чангу уд барҳам зад.

Пас аз умре, ки бахти халқро шуд вақти бедорӣ,
Нигоҳе карду дар дам чашми хоболуд барҳам зад.

Фалак бурд аз самуми қаҳр оби гулшани олам,
Гулистони Халил, аз оташи Намруд барҳам зад.

Замон ранги дигар гардид, ҳоли оламе бад шуд,
Сипеҳр ангехт шӯре, олами беҳбуд барҳам зад.

Қазо султони оламро ба зери хок пинҳон кард,
Аз ин Макнунаи мискин зиёну суд барҳам зад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Фарёдки, давр мақсуд гавҳарининг шодасини барҳам берди, борлиқ дарёси йўқлик шамоли билан тез нобуд бўлди.

Яна бу дунёдан бир гармсел шамоли турди, ундан Уторуд дафтарини куйдирди, Зуҳра чанг ва удини барҳам урди.

Бир умр ўтиб, эндигина халқ бахти уйғонган эди, шундай қаради-ю, ўша он уйқулик кўзини яна юмди.

Фалак қаҳру ғазаб гармселидан олам гулшанининг сувини олиб кетди. Халил[1] гулистон Намруд[2] ўти билан барҳам еди.

Замон бошқа бир рангга айланди, оламнинг ҳоли ёмон бўлди, фалак шўру ғавғо кўтарди, яхшилик олами барҳам топди.

Қазо олам султонини тупроқ остига яширди, шу билан мискин Макнуна фойда-зиённи барҳам урди.

---

[1] Халил — Иброҳим пайғамбар.

[2] Намруд — Миср шоҳларидан, Иброҳим пайғамбарни ўтда ёндирган.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

То бакай дида зи бедоди ту гирьён бошад,
Ҳоли ман чун сари зулфи ту парешон бошад?

Дӯшам аз ҳайрати дурӣ, мижа барҳам нарасид,
Эй хуш он дида, ки бар рӯи ту ҳайрон бошад.

Бозуи сабр ба як сӯ наниҳад бори фироқ,
То магар васли ту, ҳампанҷаи ҳиҷрон бошад.

Тавқу зиндон ба дуо металабанд аҳли ниёз,
Агар ин ғабғабу чоҳи занахдон бошад.

Ҳолати зистану мурдани кас андак нест,
Турфа ин аст ки дар пеши ту яксон бошад.

Дасти қудрат ба рухи номия зевар бандад,
Қалами сунъ дар ороиши бӯстон бошад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Қачонгача зулмингдан кўзлар гирён, ҳолим
зулфингдек паришон бўлади?

Ўтган куннинг узоқлик ҳайратидан киприк қоқмадим,
сенинг юзингга термилиб ҳайрон бўлган қандай
бахтли кўз.

Токи васлинг ҳижрон билан жанг қилмагунча, сабр
билаги фироқ юзини бир томонга олиб ташлай олмайди.

Агар шу томоғинг ва энгаҳинг остидаги чуқурчанг
бўлса, ниёз аҳллари зиндон тавқини дуо ўқиб талаб
қиладилар.

Кишининг ўлиш ва тирилиш ҳолати осон иш эмас,
шуниси қизиқдирки, сенинг олдингда иккаласи бирдир.

Қудрат қўли номия[1] юзига зевар боғлайди, сунъ
қалами бўстоннинг оройишида бўлади.

[1] Номия — униб турадиган нарсалар.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Дар фазои чаман аз баҳри қудумат ҳар субҳ,
Бодро ғӯи зар андар хами чавгон бошад.

Чун дили ман зи хаёли ғами тири мижаат,
Ғунча машғули ҷигар хӯрдани пинҳон бошад.

Хаста Макнуна ба кулфат гузаронид басе,
Ки ҳанӯзаш асари гирья ба домон бошад.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Ҳар тонг чаман саҳнида сенинг пойи қадаминг учун шамолнинг олтин коптоги чавгон эгмасида бўлади.

Менинг дилимга ўхшаган кипригинг хаёлини ўқларидан ғунча махфий қон ютиш билан шуғулланади.

Хаста Макнуна кўп замонларни кулфат билан ўтказди, ҳанузгача унинг этагида йиғининг асари бор.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Дар боғи навбаҳор чу он дилрабо расид,
Чандин ҳазор замзамаи қонфизо расид.

Чун дар чаман даромада баҳри қудуми ӯ,
Наргис қудову сабза қудо, гул қудо расид.

Аз чашми ӯ чароғи дилу дида нур ёфт,
В-аз хатти ӯ ба оинаи қон қило расид.

Зебо рухаш ки аз чамани боғи қаннат аст,
Дилкаш бувад, к-аз он чамани дилкушо расид.

Макнуна сӯхт аз алами оташи фироқ,
Маҳрум шуд зи гулшани васлу қафо расид.

www.ziyouz.com kutubxonasi

* * *

Навбаҳор боғига ул дилрабо келганда, неча минг жон боғишловчи овозлар етади.

У чаманга кирган эди, унинг пойи қадами учун наргис алоҳида, сабза алоҳида, гул алоҳида келиб етди.

Унинг кўзидан кўнгил ва кўзнинг чироғи нур топди ва хатидан жон ойинасига жило етди.

Унинг чиройлик юзи жаннат боғининг чаманидан дилкашдир, чунки у ўша дилкушо чаман (жаннат)дан етди.

Макнуна фироқ ўтининг аламидан куйди, у васл гулшанидан маҳрум бўлди, унга жафо етди.

www.ziyouz.com kutubxonasi

Рассом *М. Я. Шчировский*. Расмлар редактори *В. Соколов*.
Техн. редактор *А. Ильина*. Корректор *С. Тохиров*

Босмахонага берилди 3/IV-1967 й. Босишга рухсат этилди 9/II-68 й. Формати 70×108¹/₃₂. Босма. л. 15,25. Шартли босма л. 21,35. Нашр л. 8,52(9,13 форзац) Тиражи 25000. Ғафур Ғулом номидаги бадиий адабиёт нашриёти. Тошкент, Навоий кўчаси, 30. Шартнома 5—66. Баҳоси 69 т.

Узбекистон ССР Министрлар Советининг Матбуот Давлат Комитетининг Тошкент полиграфкомбинатида тайёрланган. Матрицадан 2-босмахонада № 1 қоғозга босилди. Янгийўл, Чехов кўчаси, 3. 1971. Заказ 14.

Набрано на Ташкентском полиграфкомбинате Государственного комитета Совета Министров УзССР по печати, отпечатано в типографии № 2, г. Янгиюль, ул. Чехова, 3.

www.ziyouz.com kutubxonasi